

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

Sorumlusu: Av. Hayri BALTA

e-mail adresi: hayri@tabularatalanayalanabalta.com

site adresi: www.tabularatalanayalanabalta.com

LAİKLİK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR

“Asıl düşman memleketin üstünü örten orta çağ karanlığıdır. Aklımızın süngüleri ile yurdumuzun üstünden kaldırılacaktır. Ben size hiçbir ayet, hiçbir dogma fikir değil, akı ve bilimi miras bırakıyorum.

Değişik bir Dünya’da değişmeyecek fikirler ileri sürmek, geliştirmeye ve bilime karşı çıkmaktır.” (Mustafa Kemal Atatürk)

LAİKLİK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR

**TABULARA TALANA YALANA
BALTA**

LAİKLİK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR

Av. HAYRİ BALTA

1.11.2012

İÇİNDEKİLER

A. Adem'in Torunları Akıl İle İman Çelişince Akıl Sır Ermiyor Atatürkçülüğün Laiklik İlkesi B. Bahadır Akcan Levent Ertürk'ü Yanıtlıyor. Bilgelik Konusu Bir İki Söz C. Cennet Nimetine Bu Reva mı? Cin Çarpandan Değil de D. Doğal Olaylarla Kutsal Olaylar Denizli'de Skandal Kitap! Dinde Zorlama Yok mu? Dinsizlerin Safsataları Dünya Düz Müdür? Dünya Görüşüm E. Enel Hak Diyenler Ne Demek İster? (1) Enel Hak Diyenler Ne Demek İster? (2) F. Felsefe ve Din G. Giriş H. 'Harun Yahya Safsatası ve Evrim Gerçeği' Hayırsızlar İ. İslam Eşittir Usame Bin Ladin İslami Köktenciler	İslam Peygamberinin Mal Varlığı K. Kız Sünneti Dehşeti Kıyamet Kıyamet Fırat'ta Kopacak Kim Sünnetli, Kim Sünnetsiz Kocaeli'nde Şeriat Sınavı Kul Yaratmak Kur'an Kursları İle Aldatma Kurban Kurtuluş Yolu Laiklik L. Laik'im Laiklik Bir Yaşam Biçimidir Laiklik ve Laiklik İlkesine Aykırı Kurallar M. Mağdur Edilenler N. Neden? S. Saadet Kafası Sorudan Korkmayın T. Tanrı Aşkısı... Tanrı ve Put Üzerine Tanrı'yı Anlaşılır Kılmak Türklerin Müslüman Olması U. Ulema İncileri V. Vay Halimize Y. Yağmur Duası (1) Yağmur Duası (2) 7,4 Yetmedi mi?
---	---

GİRİŞ

Bu gün yurdumuzda, bırakın şeriatçı medyayı; Atatürk'e, Cumhuriyet ilkelerine bağlı ve de ilerici olduklarını söyleyen medyamızda bile şeriat bütün gerçekliği ile halkımıza anlatılmamaktadır. Öyle ki devlet radyoları bile gerçekleri gizlemekte, saçma sapan söylentileri, hurafeleri halkımıza din diye empoze etme konusunda şeriatçı medya ile yarışmaktadır. Örnek verirsek TRT'nin Din ve Ahlak yayınları... Özel televizyonların Ruh Dünyası, UFO yayınları...

Aşağıda adı geçenler **“KURAN MÜSLÜMANLIĞI”** adı altında şeriat propagandası yapmaktadırlar. Bunlardan ilk akla gelenleri, alfabetik olarak sıralıyorum; Dünden Bugüne Tercüman'da Prof. Bekir Karlıağa, Doç. Dr. Abdülaziz Hatip, Güneş gazetesinde Rıza Zelyut, Halka Tercüman'da Abdullah Sevinç, Star gazetesinde CHP Milletvekili Prof. Yaşar Nuri Öztürk, Takvim gazetesinde Prof. Zekeriya Beyaz, Vatan gazetesinde Prof. Süleyman Ateş, Yarın gazetesinde Ahmet Yılmaz ve daha niceleri...

Asıl önemli olanı ise bu ilahiyatçılar tek kale oynamaktadırlar. Televizyonlardaki açık oturumlarda hiçbir zaman dine farklı açıdan bakanları aralarına almamaktadırlar. Oysa Namık Kemal'in dediği “Gerçek farklı görüşlerin karşılaşmasından ortaya çıkar.”

Tek kale oynayan ilahiyatçılar kendi inanç bilgilerinden emin olsalar muhakkak karşıt görüştekileri de yayına davet ederler. Örneğin Erdoğan Aydın, Faik Bulut, Arif Tekin gibi yazarların

toplantılara katılması ne kadar güzel olurdu... Yalanları, cehaletleri yüzlerine vurulurdu...

Diyanet İşleri Başkanlığı dersiniz o da adı geçenlerden geri kalmamaktadır. Kaldı ki Diyanet İşleri Başkanlığı finansmanını devletin sağladığı şeriat propagandası yapan bir resmî bir örgüttür.

Bütün saydıklarım bu güne değin “İslam’da neyin olup neyin olmadığı konusunda” bir anlamaya varamamışlardır. Günümüz ahlak ve bilimine, hukuk ve toplum kurallarına ters düşen bir uygulama ile karşılaştıklarında hep bir ağızdan koro halinde “İslam’da bu yoktur!” demektedirler. Oysa yok dedikleri vardır...

Şimdi bir an düşünelim; yurdumuzda, bunların istediği gibi Kuran Müslümanlığı uygulanmaya başladı diyelim. Bunlar kendi kafalarına göre Müslümanlığı uygulayamazlar ki. Bunlar Kuran, Hadis gibi İslam’ın temel kuralları dışına çıkamazlar ki...

Bir kere şurası bilinmelidir ki şeriatçılara göre: **“Kuran ve Sünnet’le belirlenmiş iman esaslarının, ilâhî emirlerin ve yasakların bütününe ve herhangi birine inanmayan kişi kâfir”** sayılır. (Bk. İslam’da Cinsel Hayat, Ali Rıza Demircan. Sözlük bölümü. Aynı zamanda D. Mehmet Doğan’ın Vadi Yayınlarınca yayınlanan BÜYÜK TÜRKÇE SÖZLÜK’ÜN Kâfir ve Lâik maddesine bakınız...)

Ali Rıza Demircan’ın dayanağı da şu ayetlerdir.

“Allah’ın hükmü ile hükmetmeyenler kâfirdirler, zalimdirler.” (K. 5/44, 45)

“...Kitabın bir kısmına inanıp, bir kısmını

inkâr mı ediyorsunuz? Aranızda böyle yapanın cezası ancak dünya hayatında rezil olmaktır. Ahret gününde de azabın en şiddetlisine onlar uğrattılırlar. Allah yaptıklarınızdan gafil değildir.” (K. 2/85)

Yukarda adlarını sıraladıklarım ve diğerleri memlekete, yeni bir buluşmuş gibi, Kuran Müslümanlığını dayatmaktadırlar. Sanki İslam dünyasında 1500 yıldır uygulanan Kuran Müslümanlığı değilmiş gibi... Bu gün Afganistan’da, Pakistan’da Suidi Arabistan’da uygulananlar Kuran Müslümanlığı değil mi gibi...

Bu bölümde yukarıda adı geçenlerin gizlemeye çalıştıkları ayetler (Kuran hükümleri) dile getirilmektedir. Bakalım dile getirmedikleri bu ayetleri dile getirmemi nasıl karşılayacaklardır.

Onların halkı aldatarak şeriatla sürüklenme hakkı var da; bizim halkımızı, Anayasa ve yasalarımız gereği yasak olan şeriat tehlikesinden korumak için gerçekleri dile getirmek ve laikliği savunmak hakkımız yok mudur?

Devletimizin Anayasasında her ne kadar “Demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti” deniyorsa da; laik olmayan Cumhuriyetimiz irticaı, Diyanet İşleri Başkanlığı yoluyla finanse etmekte ve hatta korumaktadır.

Böylece İslam’ın Sünni mezhebi devlet dini olma niteliğini sürdürmektedir. Bu laiklik dışı davranış sürdüğü sürece irtica; tesettür, inanç ve öğrenim özgürlüğü adı altında devleti kademe kademe ele geçirmeye devam edecektir.

Bu nedenle diyorum ki Sünni mezhebi de diğer

din mensupları gibi kendi cemaatlerinin desteği ile yaşamaya bırakılarak Diyanet İşleri Başkanlığı yoluyla finanse edilmesine son verilmelidir.

Aksi takdirde şeriat delillerinin; Sivas, Malatya, Çorum, Kahramanmaraş, Sivas Madımak otelinde yaptıkları gibi katliam yapmaları, laik aydınları öldürmeleri zaman zaman yinelenecektir.

Bu tür olaylara meydan verilmemesi için laiklik gereği Diyanet İşleri Başkanlığı lağvedilmelidir. Yoksa Abdurrahman Dilipak, 21.1.2000 tarihli Akit gazetesinde dediği gibi: **“Kuran zalimlerin elinde her zaman bir cinayet aletine dönüşebilir.”**

Amacım Kuran'ın zalimler elinde bir cinayet aletine dönüşmesini önlemektir. Bunun için de Devletimizin, her türlü düşünce ve inanç sahiplerine, hakaret ve şiddete başvurmama koşulu ile, özgürlük tanınması ve de; akli, ahlakı, sağduyuyu, vicdanı, bilimi, gerçeği, hümanizmi savunanları şeriatçı militanların saldırısından, şerrinden, küfürlerinden koruması gerekir... Kaldı ki devletin aslî görevi de zaten budur.

Sanılmasın ki ben; Allah'ı, Dini, Kuran'ı küçük düşürmeye çalışıyorum. Hayır, ben Din gerçeğini, bütün dinlerin birbirlerinin orijini olduklarını anlatmaya çalışıyorum.

Her toplumun her çağda kendine göre bir hukuku vardır. Mevlana'nın bundan 700 yıl önce söylediği gibi: **“Dünle söylenen dünle geçti cancağızım. Bu gün için yeni şeyler söylemek lazım!”** diyorum...

1400yılöncekihukukkuralları(şeriathükümleri) ile laikliğe yönelmiş toplumumuz yönetilemez.

Bunun yanında da dinlerin ahlak, edep ve hikmete yönelten öğütleri ihmal edilmemeli...

Böylece; olgunlaşmış, sorumluluğunu bilen ahlak ve hukuk dışı olaylara karşı duyarlılığı olan yepyeni kuşaklar yetiştirilmelidir.

Tanrı anlayışı gerçek yörüngesine oturtulmalıdır. Toplum sanal bir Tanrı kavramına yönlendirmeye son verilmelidir.

Bilinmelidir ki: **“Tanrı; madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Gerçek olarak yoktur, düşünce olarak vardır. Kişi (Zat) olarak yoktur, simge olarak vardır.”**

Tanrı; doğru, güzel, iyi vb gibi etik değerleri, olumlu kavramları, yüce duyguları kapsayan bir kavramdır. Bu kavramlar ise insanın yapısında, ruhunda vardır.

Bir örnekle görüşümü açıklamak istiyorum. Hristiyanlıkta **“Tanrı sevgidir!”** (İncil. 1. Yuhanna. 4/16-19) denir. Kiliselerinin kapılarında bu levha asılıdır. Ne var ki bunun ne anlama geldiği çok az kişi tarafından anlaşılır. Bu demektir ki: **“Sevgi” kavramı ile “nefret” kavramı ile karşılaştığınızda “Sevgi” tercih edilmelidir.**

Çünkü Sevgi nefrete göre çok yüce bir kavramdır. Çünkü “sevgi” iyi olduğundan, yüce (Tanrı); nefret ise kötü olduğundan, aşağı (Şeytan) dır.

Bu nedenle **“Tanrı yücelerden yücedir!”** denilir. Ne var ki din bilgisinden yoksun dinciler Tanrı’nın bilinmeyen bir yerde kürsüsü var sanır...

Bunun yanında Tanrı kavramı; doğa yasaları, toplum kuralları yanında; insanın, aklını, sağduyusunu, kültürel birikimini ve vicdanını kapsar. Bunu da ancak erbabı anlar.

“Tanrı bizde tecelli etmeye her zaman hazırdır. Tanrı her zaman içimizde ve bizimle birlikte vardır. Ne var ki ondan kaçırız. Sorumluluktan kaçmak için O’nu hep kendi dışımızda ararız.

Bize düşen içimizde bulunan Tanrı’nın sesine (vahiy, ilham, esin, uyarı, cız...) duymak ve o sese kulak verip uymaktır.

Aklın, bilimin, çağın ahlak ve hukuk kurallarına uymadığımız sürece bizlere kurtuluş yoktur.”

İnsanlar akla, bilime göre karar vereceklerine dine göre karar veriyorlar. “Allah dünyayı yoktan var etti!” diyorlar. Böyle dedikleri an çıkmaza girdiklerini bilmiyorlar. Şu basit soru karşısında apışıp kalıyorlar. “Peki sen bir yaratan aradığına göre Allah’ı kim yarattı öyleyse?” denildiği zaman “O kendinden vardır!” diyorlar. Bu sözün bilimsel dayanağı var mıdır? Böyle bir sav bilimsel olabilir mi? Peki bu konuda da bir başkası: “Kendinden var olan maddedir.” derse haksız mıdır?

Yaratan maddedir. Vardan var olur, yoktan bir şey var olmaz. Kaldı ki bu savın bilimsel bir dayanağı da vardır: **“Hiçbir madde yoktan var olamaz; var olan da yok olamaz!”** Görüldüğü gibi insanlar akla değil vahye; bilime değil dine inanıyorlar...

Benim saçmaladığımı sananlar olabilir. Onlara

şu gösterdiğim ayetlere bakmalarını öneririm:

Kuran'dan: 2/186, 8/24, 15/99, 17/60, 20/46, 50/16, 51/21, 56/85, 58/7;

İncil'den: Yuhanna, 14/8, 17/21; Korintoslular 6/16; Vahiy 21/3."

Görüşlerimin din dışı olduğunu ileri sürerek bana kızanlar, öfkelenenler; önce gösterdiğim bu ayetlerle bakarak düşüncelerim arasındaki benzerliğe dikkat etmelidir.

Şariat konusunu oluşturan bu bölümde demek istediğim: insanı, içinde uyumakta olan Tanrı'yı uyandırmaya ve uyandırdığı bu Tanrı sözüne göre yaşamasıdır. Bunun için de insanın akla, bilime öncelik vermesi, gerçekçi olması; yaşamını, sağduyu ve vicdanının sesine uydurması gerekir.

Bilinmelidir ki: **"Tanrı'ya kullukla ulaşamaz. O'na, O'nunla ulaşılır."** (Tevhidin Sırları. Muhammed İbn-i Münevver. KABALCI YAYINLARI, 2003. s. 294)

Amaç Tanrı'ya ulaşmaktır. Tanrı, kendisini bilmeyenlere yardımcı olamaz.

Bunun içinde insanın çaba göstermesi gerekir. Bu iş öğütlerle, sözle olmaz. İnsanın yaratılışı elverişli olmalıdır. Yaratılışı elverişli olmayanlara ne desen boştur ve bu nedenle bu sözlerim gerçek arayışı içinde olanlardır...

Av. Hayri BALTA, 5.4.2006

KURTULUŞ YOLU LAİKLİK

Doğan Uluç'un, ilkin Hürriyet Pazar Eki'nde, sonra da Vakit gazetesinde çıkan yazısı ile

okuyucularımızdan Levent Ertürk'ün Tarihçi Naima'yı, ve Cogito Dergisini kaynak göstererek aktardıkları üzerinde, acaba abartma var mı diye, düşünme gereğini duydum. Hemen aklıma Kahramanmaraş, Çorum, Malatya, Sivas kıyımları ve Madımak Cehennemi geldi.

“Laiklik gidecek, Şariat gelecek!” diyenler, **“Muhammed'in ordusu, laiklerin korkusu!”** diyenler, “Cumhuriyet Sivas'ta kuruldu Sivas'ta yıkılacak!” diyenler geldi.

Sokaklarda takır takır kurşunlanarak, boğma telleri ile boğularak öldürülen gençlerimiz geldi. **“Kanımız aksa da zafer İslam'ını!”** diyenler geldi. **“Tanrı dağı kadar Türk, Hira dağı kadar Müslüman'ız!”** diyenler geldi...

Salt Atatürkçü ve laik oldukları için öldürülen aydınlarımız, öğrencilerimiz, öğretmenlerimiz, öğretim üyelerimiz geldi. Bahriye Üçok, Turan Dursun, Çetin Emeç, Muammer Aksoy, Ahmet Taner Kışlalı, Uğur Mumcu ve daha şimdi adlarını hatırlayamadığım yüzlercesi geldi.

Bütün bu katliam ve kıyımların; Atatürkçü, cumhuriyetçi ve laik aydınlara karşı açılmış bir cihat olduğunu şimdilerde daha iyi anlamaya başladım. Eğer 28 Şubat bu şariatçı kalkışmanın önü kesilmemiş olsaydı ortalığın kan gölüne dönüşeceği bir gerçektir.

Bir de aklıma Peygamber sözü olarak Müslümanlara belletilen: **“İnsanlar ‘Lailahe illallah’ deyinceye kadar onlarla cihada memur oldum, şimdi her kim ‘Allah’tan başka ilah yoktur’ derse canını ve malını benden korumuş**

olur.” (Bkz. Sahih-i Müslüm. İst.1401.C.1.s 51-52, Had. no. 32 ve İmam Suyuti,mütevahir hadisler, Ank. 1992, s.30-31, Had. No.4).

Ne var ki bu tür Hadis’leri yalanlamak bizimkiler için işten bile değil. Hemen yanıt hazır: “Bunlar hadis olup değiştirilmiş olması muhtemeldir!” derler.

Peki, yukarıdaki Hadis’i tamamlayan ve bu Hadis’in dayanağı olan şu ayete ne diyecekler acaba? Bu ayete de değiştirilmiştir diyemezler ya... Öyle ise bir de Kuran’dan örnek verelim:

“Kitap verilenlerden, Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşsın.” (K.Tevbe, 9/29).

Ne demek istiyor bu tümce?...

Aşağıdaki Oriana Fallaci’nin yazısını, Doğan Uluç’un yazısını ve okuyucularımızdan Levent Ertürk’ün yazısını bir daha okuyalım ve durup düşünerek şu soruyu kendimize ve birbirimize soralım: **“Biz niçin böyleyiz, böyle olmamızın kaynağında hangi zihniyet var?”**

Ben o zihniyeti biliyorum. Açıklamıyorum, düşünerek sizlerin bulmasını istiyorum. Bu zihniyetin elinde oyuncak olmamızın nedeni olarak da eleştiri geleneğinden yoksun olmamızı birinci neden olarak görüyor ve gösteriyorum.

Batının yüzeye yansıyan bu düşmanca düşüncelerinden kurtulmanın tek yolu Atatürk tarafından yıllarca önce söylenen **“YURTTA**

BARIŞ DÜNYADA BARIŞ” ilkesidir.

Bu ilkenin yaşama geçirilmesi için de akılcılık ve laiklik sarılacağımız temel ilkeler olmalıdır... Atatürk'ün “YURTTA BARIŞ DÜNYADA BARIŞ” ilkesine sırtımızı dönüp de İslam'ın temel ilkelerinden biri olan **“Kitap verilenlerden, Allah'a, ahret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşsın.” (K. 9/29) tümcesine sarılırsak halkımızı, gençlerimizi ateşe sürmüş oluruz ki bunun sorumluluğu çok büyüktür.**

Bunun için de bütün tabular, talanlar, yalanlar ve bu bunları yaratanlar ve de geçmişimiz korkusuzca eleştirilip irdelenmediler.

Biz Türk aydınlarının; halkımızı, Medeniyetler Çatışmasından kurtarmasının yolu Atatürk'ün göstermiş olduğu laiklik yoldur. Akla, bilime ve laikliğe sarılmakla halkımızın refah seviyesini artırmış oluruz...

Laf olsun diye değil de gerçekten “Milletin efendisi köylüdür; yani emekçilerdir. Çünkü üreten yaratan onlardır...

Biz Türklerin yeri ne Hristiyanlık ne de İslam şeriatıdır. Biz Türkler için kurtuluş;: akılcılığa, bilime, demokrasi ve laikliğe sıkıca sarılarak; tabuları, talanı, yalanı acımasızca eleştirmek ve de saydam bir politika yürütmektir. Bunlar yapılmadığı takdirde biz Türklere çağı yakalamak olanaksızdır.

Av. Hayri Balta. 25.7.2002

LAİKLİK BİR YAŞAM BİÇİMİDİR

Son günlerin tartışma konusu: “Laiklik bir yaşam biçimi değildir.” Kim söylüyor bunu: Başbakanımız...

Oysa laiklik şimdiye değin insanlığın bulduğu en gelişmiş, en güzel ve en iyi bir yaşam biçimidir.

Laik yaşam biçiminde kimse kimsenin inancına karışamaz. Kimse de kendi inancını bir bayrak gibi çeşitli simgelerle dalgalandıramaz. Eğer bir toplumda her insan; kendi dinini, ırkını, milliyetini, soyunu, inancını, ideolojisini simgeleyecek şekilde gezerse o toplumda huzur adına bir şey kalmaz.

Oysa Başbakanımızın gönlünde yaşattığı ılımlı İslam yaşam biçiminde bile bir Müslüman'ın Müslümanlığın koşullarını yerine getirmeyene karışma hakkı vardır ve bu hak şu şekilde dile getirilir. “Dinimiz, her Müslüman'ı “Emr-i bi'l-ma'ruf, nehy-i ani'l-münker” (iyiliği emretmek, kötülükten sakındırmak) la görevlendirmiştir.

Bu konuda onlarca ayet vardır. İsteyen İmam Nevevi tarafından yazılan RİYAZ'ÜS SALİHÎN TERCÜMESİ İstanbul 2003 tarihli baskısının 174, 181,186 sayfasına bakabilir.

Laik yaşam biçiminde ise kimsenin kimseye karışma hakkı yoktur. İsteyen camisine gider ibadetini yapar; isteyen ise, meyhaneye gider cümbüş çalar... Hem de bu özgürlüğü laiklik ilkesi ile yönetilen ülkede hükümet sağlar.

Ama şeriatla yönetilen ülkelerde; örneğin Afganistan'da, İran'da, Pakistan'da, Suudi

Arabistan'da, Malezya'da şeriat polisi sokaklarda gezerek kadınların saçının görünmesini önler, topuklu ayakkabı ile gezmesine karışır.

Namaza gitmeyip dükkanında oturanları sopa ile namaza gönderir. Oruç tutmayanlara bir güzel dayak atabilir. Elbette akıllı başında bir Türk insanı böyle bir yaşam biçimine evet demez ve laik yaşam biçimini yeğler.

Laik bir yaşam biçiminde toplumun ihtiyaçlarına göre yasa yapılır. Bu yasalar vahye dayanan kitaplardan değil de insan aklına ve sosyoloji biliminin verilerine göre yapılır.

Şimdi yalnız bir örnek verelim. Kutsal kitapların hangisinde bir trafik yasası vardır. Eğer bu kutsal kitaplar dedikleri gibi Allah tarafından gönderilmiş olsa idi; geleceği gören ve bilen Allah, kitaplarına bir de trafik yasası koymayı ihmal etmezdi. Oysa kutsal kitaplarda ne Köy Kanunu, ne Sendikalar Kanunu, ne Kooperatifler Kanunu, ne Kat Mülkiyeti kanunu vardır. Bütün bu yasalar insanlar tarafından toplumun ihtiyaçlarına göre oluşturulan Meclis tarafından düzenlenir.

Bu kadarını olsun akıl edemeyen bir insandan veya insanlardan topluma ne hayır gelebilir. Bu kadarını bile akıl edemeyecek kadar mantığını ve sağduyusunu yitirmiş insanların laik yaşam biçimini ortadan kaldırmaya yönelik davranışlarını toplumun zinde güçleri izin verir mi sanıyorsunuz?..

Tarihin tekerini geriye döndürmek isteyenlerin Osmanlı tarihini dikkatle okumaları gerekir. Çünkü III. Selim'den bu yana her geriye dönüşü asker önlemiştir.

Günümüzde ise asker artık bu geriye dönüşü siz engelleyin diyerek toplumumuzu görevlendiriyor. Ama toplumumuz üzerine atılan bu ölü toprağını silkip atmazsa mecburen asker araya girer.

Askeri bir müdahaleye meydan vermemek için yaşam biçimimiz olan laikliği zedelemememiz gerekir.

İşin özeti budur...

Av. Hayri Balta, 27.6.2008

DÜNYA GÖRÜŞÜM

Laiklik Bir Yaşam Biçimi'dir başlıklı yazıma katkıda bulunmuş bir arkadaş.

İsterseniz, gelin önce yorum ve değerlendirme yazısını okuyalım yavaş yavaş...

"Sayın BALTA.

Size tamamen katılıyorum. Ancak dinden nemalanan, bu işten işkembesini dolduran varlıklar şeriat düzenini her zaman isteyecektir. Bunların çoğu ailesi içinde şahsiyetini bulamamış, kendisine değer verilmemiş zavallı, silik insanlardır.

Diğer taraftan sömürgeci ülkeler, geri kalmış ülkeleri hep geride kalsınlar gayreti ile bu yönde destekler.

Bu yobazlarla mücadele ancak, Kuranı Kerimi çok iyi bilmekle olur. Mealini okusunlar, anlasınlar kendilerinden utanır yıllarca tövbe ederler. Ancak onlar okumaz ve okutmazlar.

Halk okur ve doğruyu öğrenirse kendilerinin geçim kaynağı kesilir. Okuyan Müslüman Allah'la arasına kimseyi sokmaz. Kulu ile arasına Peygamberi sokmayan Yüce Tanrıma, araya giren din tüccarları ne cevap verecek?

Diğer taraftan Allah'ının verdiği AKLI kullanmayan insan bunun hesabını vermek zorunda olduğunu ne zaman öğrenecek?

Selam ve sevgilerimle. 7.7.2008"

+

Yazımıza katkıda bulun dostumuzun haklı olduğu noktalar var.

Dediği gibi emperyalistler geri kalmış ülkelerin kalkınmasını oyalar.

Okuyucumuz bir yerde "yobaz" sözcüğünü kullanmış.

Çoğu okuyucumuz bu yobaz sözcüğünü yanlış yorumlarmış.

Yobaz sözcüğünün anlamak için önce bağnaz sözcüğünü bilmek gerekir.

Bağnaz, sözcüklerde şu şekilde dile getirilir:

Bağnaz: Bir düşünceye aşırı bağlı olup başka düşünceyi kabul etmemek.

Yobaz: Bağnazlığı aşırıya vardırarak; inancını, başkasına zorla kabul ettirmeye çalışmak demek...

Gerçekten de okuyucumuzun dediği gibi bu tür insanlarla mücadele etmek için Kuran'ı iyi bilmek gerek.

Bağnazlığı aşırıya vardıranlara kâr etmez ne desek, Ne söylesek!...

Allah ile insan arasına kimse giremez demiş yorumcumuz.

Allah ile aramıza kimseyi sokmamak bizim boyun borcumuz.

Allah; aklımız, sağduyumuz, vicdanımız, erdemimiz, yüce duygumuz, üstün değer yargılarımız, olumlu kurallarımız, doğru, güzel, iyi kavramlarımızdır.

Bu ilke ve kurallarımız ki Allah olarak adlandırılır; hiçbir din, kitap, peygamber **BU DÜNYA GÖRÜŞÜME** karışmamalıdır.

Din; doğruluktur, dürüstlük, iyiliktir, güzelliştir, erdemdir.

Dindarım diyen insan her gün doğruluk, dürüstlük, iyilik yönünde kendini yenilemelidir.

Öyle sırtında onlarca yolsuzluk dosyası ile milletvekilliği yapmak dindarım diyen birine yakışmaz.

Dindar olan kişi sırtında bu denli yolsuzluk dosyası ile namaza duramaz, milletvekilliği yapamaz.

Dokunulmazlık zırhına saklanarak milletvekilliği yapanlar bırakın namaza durmayı; zerre kadar dindar olsa seçmenin karşısına çıkamaz, yüzüne bakamaz...

Bunların ardına düşenler iflah olmaz...

Anlayana sivrisinek saz, anlamayana davul zurna az.

Av. Hayri Balta, 8.7.2008

KIZ SÜNNETİ DEHŞETİ ŞİLAN'IN ÇIĞLIĞI...

Sayın okuyucularım bilin ki yarasalar rahatsız oluyor diye güneş doğmazlık etmez. Gerçek saygısı olanlar yazdıklarımızı engellemek için araya girmez. Daha doğrusu isteyip de beceremeyenler bize derler ki: “Yazma boşuna, değmez uğraşmaya...”

Aşağıda yazım için ey bana kızıp küfredecek olan insanımsı. Bana kızıp küfredeceğine; önce, gösterdiğim kaynaklara baksana...

Kızını Sünnet Eden Babaya Ceza

“ABD’de bir mahkeme, 2 yaşındaki kızını sünnet Eden Etiyopyalı babayı suçlu buldu ve 10 yıl hapse mahkum etti.”

Georgia Eyaleti’nde görülen davada jüri, 30 yaşındaki göçmen Halid Adem’in, kızının cinsel organına fiziksel zarar vererek ağır darp ve çocuğa eziyet suçlarını işlediğine karar Verdi. Adem, 10 yıla kadar hapis cezasına çarptırıldı.

Halid Adem’den üç yıl önce boşanan Anne Fortunate Adem, kızının sünnet edildiğinin geçen

yıl farkına vardığını savunarak dava açmıştı. Savcılık, sanığın 2001 yılında 2 yaşında olan kızının cinsel organından bir parçayı, “gelenekler uyarınca” makasla kestiğini savundu. Yargıcın ceza kararını bekleyen Halid Adem, kızını sünnet ettirmediğini iddia ediyordu.

Belli bir dine özgü olmayan geleneksel kadın sünnetinde, klitoris kesilerek kadının seksten zevk almasının engellenmesi amaçlanıyor. Gazeteler, 2 Kasım 2006

Üzüntü verici bu olay üzerine bizim ilahiyatçı allameler, özellikle Yaşar Nuri Öztürk ile Zekeriya Beyaz’a sorsak hemen yapıştırırlar: “İSLAM’DA SÜNNET YOKTUR!” Ne var ki haberde de görüldüğü gibi bu işlem **“S. Arabistan, Mısır, Sudan ve Pakistan”** gibi bazı İslam topluluklarında uygulanmaktadır.

Bu örneği de verince hemen yapıştırırlar: “Kuran’da, kadınlara sünnet olayı yoktur...”

Evet, Kuran’da yoktur ama Hadis kitaplarında var. Soralım bakalım buna ne kulp takacaklar. Oysa kimi İslami köktenciler, aşağıdaki hadisler gereğince, kadınların da sünnet edilmesini şart koşuyorlar.

Haberde **“Belli bir dine özgü olmayan”** deniyor ama bu işlem belli bir dine özgü olarak uygulanıyor. Bu uygulama neye dayanılarak yapılıyor araştırma gereği duydum.

Beni araştırmaya yapmaya iten ikinci bir neden de bir yargıç dostum görevli olarak Sudan’a gitmiş. Orada, “kadınların sünneti” söz konusu olmuş. Bizim yargıç “Bizim bildiğimiz İslam’da böyle bir

uygulama yok!” deyince Sudanlı Müslüman: “Siz nasıl Müslümansınız?” diye kendisini aşağılamış...

Müslüman bir ailede doğdum ve Müslüman bir ortamda büyüdüm. Gaziantep’te böyle bir olayın varlığına ilişkin bir söz duymadım ve uygulama da görmedim. Ne var ki İslam kaynaklarında aşağıdaki kayıtları görünce şaşıtm kaldım...

İşte dayanak gösterdikleri hadislerden en sağlam Hadis:

“Ey Atıyye, yufkadan sünnet et, derin gitme, çünkü yufka sünnet etmek (kanın üste çıkmasıyla) yüzü güzelleştirir ve kocası için daha zevkli olur.” (İhyau Ulumid-din- İmamı Gazali. 1 cilt. s. 382)

İslam Peygamberinin döneminde kızları sünnet eden Atiye adında bir kadın varmış. Hadise göre Peygamber kadına, sözde, böyle diyesiymiş.

Ama bu sünnet olayına başka hadis kitaplarında da karşılaşıncı ne diyeceğimi şaşırdım. Ancak sünnet olayı Hadis kitaplarında **hitân** olarak geçiyor. İşte bunlardan bazıları:

“Hadis’te, hitan’ın İslamiyetken evvelki müesseselerden biri olduğu kabul edilmiştir. Fitrâ (al - fitra)’nin şartları, hâdislerde; tırnak kesmek, misvak kullanmak, bıyık ve sakal kesip düzeltmek ile birlikte hitan da zikredilir.

(Buhari, Libâs, bab 63)

Bilindiği gibi Buhari’nin hadisleri sahih (gerçek hadisler) olarak kabul edilir. Bununla birlikte Hitân olayına; **Müslim, Tâhara, trc, 49 vd... Tirmizi, Adap bab 14’te de rastlamaktayız...**

Ahmet b. Hanbal (krş. V.75)'in rivayet ettiği bir hâdiste hitan erkekler için sünnet ve kadınlar için bir şeref ve mefharet (övülmeye vesile olan şey...) olarak gösterilmiştir. Bu söylem Gazali'nin "İhyau Ulûmid-Din" adlı kitabının 1. cilt. s. 382 aynen şu şekilde geçmektedir:

"Sünnet olmak erkeklere sünnet, kadınlara ise fazilettir."

Kadınların hitan'ına bazı Mekkelilere verilmiş olan İbn mukatti'at al-büzür; yani, kadın sünnetçisi kadının oğlu lakabı da şahadet eder." (Bakınız: İslam Ansiklopedisi HİTAN maddesi.)

İlgilenenler belirtilen bu hadislerle bakabilirler. (Buhari, Libâs, bab 63; Müslim, Tâhara, trc. 49 vd... Tirmizi, Adap bab 14...).

Hadis: "Ey Atıyye, yufkadan sünnet et, derin gitme, çünkü yufka sünnet etmek (kanın üste çıkmasıyla) yüzü güzelleştirir ve kocası için daha zevkli olur." (İhyau Ulumiddin - İmamı Gazali - C. 1. s. 382)

Kuran'da kadının da, erkeğin de sünnet olması geçmez. Sünnetin sağlığa faydalı olduğunu düşünen sünnet olabilir, ama sünnet olmak istemeyen de olmayabilir. Bu dini bir sorumluluk değildir.

Hadiste görüldüğü gibi, kadınların sünneti de hadis başlığıyla dinimize mal edilmiş bir uygulamadır. Hadise göre kadının sünneti derin kesilmemek kaydıyla yapılmalıdır. Bu uygulama yüzü güzelleştirecektir (!) ve kadının kocasının zevk almasını sağlayacaktır.

Gazali'yi yere göğe sığdıramayıp ona Hücetül İslam (İslam'ın senedi), Zeynüddin (Dinin süsü) lakaplarını takanlar, Gazali'yi ilmin doruğu görenler, hadisleri Kuran'a eş koşanlar! "Kadınlarını, kızlarınızı sünnet ettirdiniz mi? Ettirmediyseniz, niye ettirmiyorsunuz? Yoksa siz sünnete muhalefet mi ediyorsunuz? Yoksa siz sünneti beğenmiyor musunuz? Bu uydurma sünnetleri beğenmeyenlerin, uydurma izahlarınıza göre kafir olacağını bilmiyor musunuz?"

Ne yazık ki dine sokulan bu ilaveler dinin uygulanamaz bir sistem olarak görülmesine sebep olmuştur. Ne yazık ki Gazali gibi en çok ciddiye alınan kişiler bu izahlara yer vermiştir.

Burada bize düşen Atatürk'ün de dediği gibi "Her ne ki akla, mantığa ve bilimsel verilere uygundur; o dindir; değilse din dışıdır..."

Akla, mantığa ve de bilimsel verilere aykırı veriler; kim tarafından söylenirse söylensin bizlere düşen akıl ve mantık ölçülerine vurarak değerlendirmektir. Çünkü yaşama karşı sorumlu olan bizleriz. Dinimiz böyle emrediyor diyerek günümüz hukukuna ve yasalarına aykırı davranışlarda bulunursak ceza almaktan kurtulamayız...

Av. Hayri Balta, 16.6.2007

İSLAMİ KÖKTENCİLER KADINLARIN DA SÜNNET EDİLMESİNİ ŞART KOŞUYORLAR.

S. Arabistan, Mısır, Sudan, ve Pakistan'da uygulanmaktadır. Mısır bu uygulamayı yasa

ile yasaklamış olmasına rağmen önüne geçememektedir.

Türkiye’de de sünnetsiz kadınlar tarafından kesilen hayvanların murdar olduğuna inanan tarikatlar vardır. Ancak uygulama yapıp yapılmadığını bilmiyorum.

Bilenler varsa açıklasın lütfen.

Haberde **“Belli bir dine özgü olmayan”** ve yukarda görüleceği gibi “S.Arabistan, Mısır, Sudan, ve Pakistan’da” denilince acaba İslam kaynaklarında bu konuda bir açıklama var mı diye araştırma yapma gereği duydum.

Beni araştırmaya yapmaya iten bir neden de bir yargıç dostum bir heyetle görev gereği Sudan’a gitmiş. Orada “kadınların sünneti söz konusu olmuş. Bizim yargıç “Bizim bildiğimiz İslam’da böyle bir uygulama yok!” deyince Sudanlı Müslüman: “Siz nasıl Müslümansınız?” diye kendisini aşağılamış...

Müslüman bir ailede doğdum ve Müslüman bir ortamda büyüdüm. Böyle bir olayın varlığına ilişkin değil uygulama bir söz bile duymadım...

Ne var ki İslam kaynaklarında aşağıdaki kayıtları görünce şaşıtm kaldım...

“Hadis’te, hitân’ın islamiyetten evvelki müesseselerden biri olduğu kabul edilmiştir. Fitrâ (al – fitra)’nin şartlarını hâdislerde; tırnak kesmek, misvak kullanmak, bıyık ve sakal kesip düzeltmek ile birlikte hitân da zikredilir. (Buhari, Libâs, bab 63; Müslim, Tâhara, trc,49 vd... Tirmizi, Adap bab 14...),

Kadınların hitân’nın bu bahislere zımnen

dahil bulunması muhtemeldir.

Ahmet b. Hanbal (krş. V.75)'in rivayet ettiği bir hâdiste hitân erkekler için sünnet ve kadınlar için bir şeref ve mefharet (övülmeye vesile olan şey...) olarak gösterilmiştir.

Kadınların hitân'ın abazı Mekkelilere verilmiş olan İbn mukattî'at al-büzür; yani, kadın sünnetçisi kadının oğlu lakabı da şehadet eder.” (Bakınız: İslam Ansiklopedisi HİTAN maddesi.)

İlgilenenler belirtilen bu hadislerle bakabilirler. (Buhari, Libâs, bab 63; Müslim, Tâhara, trc. 49 vd... Tirmizi, Adap bab 14...).

Burada bize düşen Atatürk'ün de dediği gibi “Her ne ki akla, mantığa ve bilimsel verilere uygundur; o dindir; değilse din dışıdır...”

Akla, mantığa ve de bilimsel verilere aykırı veriler; kim tarafından söylenirse söylensin bizlere düşen akıl ve mantık ölçülerine vurarak değerlendirmektir. Çünkü yaşama karşı sorumlu olan bizleriz. Dinimiz böyle emrediyor diyerek günümüz hukukuna ve yasalarına aykırı davranışlarda bulunursak ceza almaktan kurtulamayız...

Bu konuda ekleyecekleri olan varsa söylesin. Yeter ki gerçeklere değinen bizlere sövmesin ve de hakaret etmesin...

The Washington Post, Kuzey Irak'taki bölgesel Kürt yönetiminde yaygın olarak uygulanan kadın sünnetini haber konusu yaptı.

7 yaşındaki Şilan'ın sünnetinin dehşetini fotoğraflarla sayfalarına taşıdı.

Fotoğraflarda 7 yaşındaki Şilan'ın sünneti görülüyor. İşlem tamamlandığında bir torba şeker ve gazozla ödüllendiriliyor.

Şilan, dinlenmesi için diğer sünnetli kızlarla bir odaya alınıyor.

Sünnetçi, 5 kızı 4 bin Irak dinarı (yaklaşık 5 YTL) karşılığında sünnet ediyor.

Anne Ayşe Hamid, **“Bunu neden yaptığımızı bilmiyoruz ama asla durduramayacağız, çünkü İslam ve büyüklerimiz böyle istiyor”** diyor.

Irak'ın öteki bölgelerine göre sosyal olarak en gelişmiş en ileri bölgesi olarak gösterilen Kuzey Irak'taki bölgesel Kürt yönetiminde kızların sünnet edilmesi, ABD'nin etkili gazetelerinden “The Washington Post”a haber konusu oldu.

Gazete, Tuz Hurmatu çıkışlı haberinde, Kürtler arasında yaygın olarak uygulanan kadın sünnetinin “kadınların kötü durumuna ilişkin bir gösterge” olduğunu bildirdi.

Kuzey Irak'ta geçtiğimiz haftalarda da erkeklere iki kadınla evlenebilme hakkı getirilmiş, çokeşlilik kararı Kuzey Irak ve birçok ülkede kadın hakları kuruluşlarının tepkisini çekmişti.

Genital Sakatlanma

“Washington Post”un önceki günkü sayısında Amit R. Paley imzasıyla yayımlanan habere göre, Kürt bölgesi, dünyada kadınların yaygın olarak sünnet edildiği birkaç yerden biri.

Bu yıl gerçekleştirilen bir araştırmaya göre, Kürt kadınlarının yüzde 60'ından fazlası sünnet ediliyor.

Hatta, Kürt kentlerinden birinde kadınların

yüzde 95'i, insan hakları savunucu grupların "genital sakatlanma" olarak nitelediği bu tür bir pratiğe maruz kalmış durumda.

Kadın hakları savunucusu gruplar, Afrika ve Ortadoğu'da bazı yerlerde rastlanan kadın sünnetinin Irak'ın Arapların yaşadığı bölgelerinde çok ender olduğunu belirtiyor.

Kadın sünnetinin, Irak'taki Araplar arasında değil de Kürtler arasında yaygın olmasının nedeni tam olarak bilinmiyor.

Kadın sünnetini savunanlar, uygulamanın nedeni olarak Hz. Muhammed'e mal edilen bazı sözleri gösteriyor.

Oysa Müslüman alimlerinin bir kısmı, bunların Hz. Muhammed'e ait olduklarının şüpheli olduğunu vurguluyor.

Baba işe karıştırılmıyor.

Kadın sünneti kadın uygulayıcı tarafından yapılıyor ve erkekler işe karıştırılmıyor.

Sünnet olacak kızın babasına sadece haber veriliyor.

Sünnet işlemi ile tören, anne ve ebe tarafından gerçekleştiriliyor.

Pişirdiği Mundar

Kürtlere göre, kadın sünnetinin iki amacı var. İlk önce, bu yolla kadının cinsel arzuları kontrol altına alınıyor.

İkinci olarak da, kadın ruhen temizleniyor ve pişirdiği yemek mundar olmaktan çıkıyor.

Yani ancak sünnetli kadının pişirdiği yemek yenilebilir., deniyor.

Kürt bölgesindeki kadın hakları savunucuları,

“sünnetin zararsız ve İslam’ın gereği olduğu” şeklindeki yanlış inancı yıkmak için yoğun bir mücadele veriyor.

Sünnetin en çok uygulandığı köylere gidilerek, kadınlara ve dini inanç liderlerine sünnetin kadına verdiği fiziki ve psikolojik zararları anlatılıyor.

Sağlık uzmanları, sünnetin önceden tahmin edilmesi çok zor tıbbi sonuçları olabileceğine, enfeksiyon, kronik ağrı ve bebek doğumunda riskin artmasına yol açabileceğine dikkat çekiyor.

Parlamento Yasaklamıyor

Ancak Kürt parlamentosu kadın sünnetini yasaklayan bir karar almaktan geri duruyor.

Sünnetin yasaklanmasını isteyenler, bu sene işlenen namus cinayetleri sayısının artmasını da, kadınların önündeki engellerin azalmadığına dair bir kanıt olarak gösteriyor.

Kürt parlamentosundaki Kadın Komitesi’nin Başkanı Pakshan Zangana, “kadın sünnetine 10 yıl hapis cezası verilmesini” öngören bir yasa çıkarılması için lobi yapıyor.

‘Küçük Sorun’ Görülüyor

Fakat yasa taslağı, şimdiye kadar göze pek çarpmayan bu geleneğin uluslararası kamuoyunun dikkatine sunulmasını istemeyen önde gelen Kürt liderlerce bir yıldan beri parlamentoda sürüncemede bırakıldı.

Kürt bölgesi İnsan Hakları Bakanı Yusuf Muhammed Aziz, sorunun parlamentonun bir yasa çıkarmasını gerektirmediğini belirterek, “Her küçük sorun için yasa çıkaramayız” dedi.

Cinsel Yaşamı Derinden Etkiliyor

Klitorisin, genellikle ilkel şartlarda çeşitli cerrahi müdahaleye tabi tutulduğu kadın sünneti, kadının cinsel yaşamını derinden etkiliyor. Farklı türleri var. Bir uygulamada, klitoris tümüyle çıkarılıp dış dudaklar birbirine dikiliyor. “Firavun” veya “Peygamber Sünneti” adı verilen bu müdahale sonunda, kadın genital bölgesinde yalnızca âdet kanaması ve idrar çıkışı için ufak bir delik kalıyor.

Güneydoğu’da Yapanlar Da Var

Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre, Afrika’da değişik inanç sistemlerinde de görülen kadın sünneti, yaygın olarak şu ülke ve bölgelerde uygulanıyor: Suudi Arabistan’ın kuzeyi, Ürdün’ün güneyi, Kuzey Irak, Mısır, Suriye, İran’ın batısı, Türkiye’nin güneydoğusu, Umman, Güney Amerika’daki bazı etnik gruplar, Orta Afrika ülkelerindeki kabileler.

İslamiyette Kadın Sünneti Yok

Prof. Dr. Saim Yeprem (eski Diyanet İşleri Başkanlığı Din İşleri Yüksek Kurulu Başkanı):

İslamiyet’te kadının sünnet edilmesi diye bir şey yok.

İslam dininde bunun yeri de yok.

İslam’da bir tek sünnet var, o da Hazreti İbrahim’den gelen sünnettir.

Yani erkeklerin sünnet edilmesidir.

Afrika’daki bazı bölgelerde kadınlar sünnet ediliyor.

Bu daha çok yöresel geleneklerden kaynaklanıyor.

Kız Sünnetinin Yapılışı:

Washington Post’un geniş yer verdiği Amit

R. Paley imzalı haber-röportajı Milliyet birinci sayfadan vermişti 2008'in son günü:

“Sınırımızda Acı Manzara...”

Kesme taştan yapılmış bir oda... Utangaç, sıkımbaşlı bir kız çocuğu, yanında annesi ve yaşlıca bir kadın...

Yaşlıca kadın yere çömelmiş... Galiba o yapacak kız çocuğunun sünnetini.

Haberi okuyunca anlıyorum...

Yere çömelen kadın ebe.

İçimden bir şeyler kopuyor!

Sessizliğin sınırında dolaşır gibiyim.

Odamın penceresini açıyorum, buz gibi bir hava giriyor içeriye, hemen kapatıyorum.

Gecenin ilerlemiş saatinde düşünmeye başlıyorum.

Kız çocuğu yedi yaşında ve adı Şilan.

Kuzey Irak'ın Kürt bölgesinde yaşıyor Şilan.

Bir başka fotoğraf sünnetten sonra çekilmiş... Şilan ebenin kollarında çığlık çığlığa.

Sünnet bitmiş ve bir odaya götürülüyor kız çocuğu.

Acısını unutmaması ve sevinmesi için bir küçük torba şeker ve gazozla ödüllendirilecek odada.

Anne Ayşe Hamit konuşuyor:

“Bunu neden yaptığımızı bilmiyoruz. Ama İslam büyüklerimiz böyle istiyor.”

İslam büyükleri kim?

Şeyhler ve şıhlar!

Kadın sünneti “klitorisin” kesilmesi anlamına geliyor.

Ve çok ilkel koşullarda yapılıyor. Klitoris, tümüyle çıkarılıp dış dudaklar birbirine dikiliyor.

Buna Mısır'da "Firavun", öteki İslam ülkelerinde "peygamber sünneti" deniyor. Operasyondan sonra kadının "genital" bölgesinde salt "âdet kanaması" ve "idrar çıkışı" için ufak bir delik kalıyor.

+

Dünya Sağlık Örgütü verilerine göre Suudi Arabistan, Mısır, Suriye, İran'ın batısı, Irak'ın kuzeyi, Ürdün'ün güneyi, Türkiye'nin Güneydoğu Bölgesi, Umman, Orta Afrika ve Güney Amerika'da kimi etnik gruplarda kadın sünneti yapılıyor.

Kürt kadınlarının yüzde 60'ı "genital sakatlanmaya" uğruyor...

Kadın Sünnetinin Amacı:

"Cinsel istekleri denetim altına almak..."

Sünnet, kadını ruhsal olarak temizliyor, pişirdiği yemek "mundar" oluyor...

Güneydoğu'da kız çocuklarının aynı yöntemle sünnet edildiğini biliyorum...

Feodal bir düzenin ürünüdür kız çocuklarının sünnet edilmesi...

Batman'da genç kızlar peş peşe intihar ediyorlardı, anımsayınız!

Türkiye ne yaptı bu genç kızların ölümleri karşısında?

Oralara imam gönderdi psikolog ve psikiyatr yerine!

Gecenin ilerlemiş saatinde sessizliğin sınırında dolaşıyorum... Yaralı, şaşkın yaprakların uğultusunu dinliyorum.

Anılar topluyorum bölük pörçük... Onları birleştiriyorum elişi kâğıtlarında renk renk...

İki yıl önce Harran'da konuştuğum bir genç kıza sormuştum:

“Hiç âşık oldun mu?”

Başını önüne eğip yanıt vermişti:

“Biz aşkımızı yüreğimizde saklarız, bizden başka kimse bilmez?”

Ardından eklemişti:

“Eğer saklamazsak öldürülürüz!”

İlkelliğin ve bağnazlığın çemberinde yaşayan genç kızlar...

Dedesı yaşındaki adamlarla evlendirilmiyor mu onlar?

Kuzey Irak'ta köktendinci bir örgütlenme ivme kazanıyor ABD'nin gözetiminde.

Barzani'yi yola getirmek için de Müslüman Kardeşler Erbil ve Süleymaniye'de “dinci kuşatmaya” destek veriyor.

Aynı durum Güneydoğu için de geçerli. DTP'nin önünü kesmek için...

Hamas'ı ve Lübnan Hizbullahı'nı yaratanlar kimdi?

Her neyse, konumuz bunlar değil...

+

Kuzey Irak bir süre önce “çokeşlilik yasası”yla gündeme gelmişti...

Din ve siyaset iç içe!

O fotoğrafa bakıyorum bir kez daha.

Beni sürüyen bir rüzgârın önünde, yağmur başlasa ve yürüsem tek başıma bir sahil kasabasında...

Çocuklar dünyanın her yerinde özgürce yaşasa.

Elişi kâğıtlarından kâğıt gemiler yapsalar mavileri çoğaltarak... Yarına umutla baksalar soluksuz...

Yedi yaşında sünnet olan Şilan ve Şilan'lar.

Kendi çocukluk düşleriyle büyüseler... Dünyayı yeniden yaratıp coşkularını köpük köpük akan çağlayanlara dönüştürseler...

İlkelliği, bağnazlığı ortadan kaldırılabirler miydi acaba?

Cumhuriyet, 2.1.2009

hikmet.cetinkaya@cumhuriyet.com.tr

Av. Hayri Balta, 18.12.206

KİM SÜNNETLİ, KİM SÜNNETSİZ 7

Aşağıda; Ertuğrul Özkök'ün 15.7.2007 tarihli Hürriyet'te çıkan bir yazısını sunuyorum. Bu yazıdan beni haberdar eden Mustafa Kemaloğlu'na teşekkür ediyorum.

Ertuğrul Özkök bu yazısında din konusunda atıp tutanları düşünmeye zorluyor ve din konusundaki bilgisizliklerin ne yoğun olduğunu gösteriyor.

Öyle ya sünnetsiz peygamberin ümmeti sünnetli oluyor. Sünnetli peygamberin ümmeti ise sünnetsiz oluyor.

Hadi çık çıkabilirsen işin içinden...

Son satırlarda da ise Muhammet Peygamberin anadan doğma sünnetli olduğu söyleniyor bir bilen tarafından ama; işin aslı öyle değil. Hiç kimse

anadan doğma sünnetli olmaz...

İşin aslı başka ama gerçeği söylemeye ortam elverişli değil... Ancak şu kadarı bilinsin ki Kureyşliler; Müslüman olmadan önce putperestti ve çocuklarını sünnet ederdi.

Neyse biz şimdilik Ertuğrul'un aşağıdaki yazısını okuyalım:

+

Kim Sünnetli, Kim Sünnetsiz

MİLATTAN Önce 2000 yılında, Terah adlı bir lider, başında bulunduğu kabilesini, Fırat Nehri'nin kuzeyine geçirip bugünkü Türkiye topraklarına soktu.

Terah, Asurluların zulmüne uğrayan bir Yahudi kabilesinin lideriydi.

Yanında oğlu İbrahim ve gelini Sara ile torunu vardı.

Kabile, Harran Ovası'na yerleşti.

Terah bir süre sonra öldü ve yerine oğlu İbrahim geçti.

İşte o günlerde ilginç bir olay meydana geldi.

İbrahim bir gece, Tanrı Yehova'yı gördü.

İbrahim'in, "Yehova"yı görmesiyle tek tanrılı dinlerin ilki olan Yahudilik doğdu.

Tanrı Yehova o gece İbrahim'e bir emir verdi, bir de vaatte bulundu.

Verdiği tek emir şuydu:

"Seçilmiş halkın bütün erkekleri, doğumlarının sekizinci gününde sünnet olacaktır."

Vaat ettiği şey ise onlara ait bir topraktı.

İbrahim o günden itibaren Hazreti İbrahim olacaktır.

Peki Hazreti İbrahim neden, erkeğin bir organının kesilmesi gibi bir geleneği başlatmıştı?

Cevabı basitti.

Çünkü başında bulunduğu insanları “seçilmiş bir halk” olarak görüyordu ve onları bir şekilde öteki insanlardan ayırmak gerekiyordu.

“Sünnet” böyle doğdu.

+

Yahudiler 400 yıl boyunca, Hazreti İbrahim'in koyduğu kurallarla yaşadılar. Ancak Milattan Önce 1600 yılında, o bölgelerde kuraklık ve açlık başlayınca Mısır'a göç etmek zorunda kaldılar.

Bu göç sırasında başlarında Hazreti Yusuf vardı.

İlk dönemlerinde Mısır Firavunları onlara çok iyi davrandılar.

Sonra ne olduysa, Yahudiler birden köle muamelesi görmeye başladılar.

Hatta yeni doğan bütün erkek Yahudi çocuklarının öldürülmesi emredildi.

O günlerde Levi isimli bir Yahudi, aynı kabileden bir kızla evlendi ve bir erkek çocukları oldu.

Çocuğun adı Musa'ydı.

Çocuklarını üç ay boyunca sakladılar, ancak tehlike büyüyünce annesi, Musa'yı bir sepete koyarak Nil Nehri'ne bıraktı.

Firavun'un kız kardeşlerinden biri çocuğu buldu ve ona baktı.

İşte bu çocuk büyüyünce, Yahudilerin en büyük peygamberi olan Hazreti Musa oldu.

Tahmin ediyorum, benim aklıma gelen soru sizin de aklınıza gelmiştir.

Dini gereği “sünnetli” olan bir Yahudi çocuğu, nasıl olup da tanınmamış ve kurtulmuştu?

Yahudilerin bütün erkek çocukları öldürülürken, o nasıl korunmuştu?

Bu sorunun cevabı, tek tanrılı bütün dinlerin açıklanması güç gerçeklerinde yatıyor.

Hazreti Musa kurtuldu, çünkü sünnetsizdi. Sünnetsiz olduğu için büyük bir ihtimalle Mısırlı çocuk sanılmıştı.

Yani onu “seçilmiş halkının” en büyük peygamberi haline getirecek olan şansı, dininin ilk emrini yerine getirmemiş olmasıydı.

+

Tek tanrılı dinlerin “sünnet” hikâyeleri bundan ibaret değil elbet.

Hristiyan aleminin en büyük peygamberi Hazreti İsa’dır.

Ama Hristiyanlığı din haline getiren kişi “Aziz Paul” dur.

Aziz Paul’un, İsa’nın ölümünden sonra bütün Hristiyan alemini bir araya toplamak için verdiği ilk emirlerden biri neydi?

“Sünnet olmamak...”

Çünkü, kurduğu dinin halkını, ancak bu yolla Yahudilerden ayırabileceğini düşünüyordu.

Ama şu ilahi kadere bakın ki, Hristiyan dininin en büyük peygamberi Hazreti İsa sünnetliydi.

Çünkü Yahudi bir ailenin çocuğu olarak

doğmuş, Yahudi bir insan olarak çarmıha gerilmişti.

Sünnetli Yahudilerin peygamberi sünnetsiz, sünnetsiz Hristiyanların peygamberi ise sünnetliydi.

+

Bu bilgileri, geçen hafta “Yahudiler, Tanrı ve Tarih” isimli bir kitapta okudum.

Kitabı kapattıktan sonra bazı sorular aklıma takıldı.

Erkek çocukların “sünnet” olması adeti **Müslümanlığa nasıl girdi?**

Ve ikinci soru?

Hazreti Muhammed sünnetli miydi?

Bu soruyu da bilen birine sordum.

Cevabı şu oldu:

“Hazreti Muhammed’in sünnetli doğduğuna inanılır.”

Ertuğrul ÖZKÖK, Hürriyet. 15.5.2007

(*) Max I. Diamont: “Jews, God and History”, New American Library, 2003

İSLAM EŞİTTİR USAME BİN LADİN

ROMA - “İslam zaten bize cihat açtı, siz farkında değilsiniz” diyor Oriana Fallaci. İkiz kulelerin kamikaze uçaklarıyla devrildiği an “cihat başladı, uyuyorsunuz” diyor. Ve Batı kamuoyunu, hoşgörüyü İslama yaklaşan aydınları; anti-Amerikan çizgiden şaşmayan “solun azizlerini” topyekûn seferberliğe çağırıyor. Ne için? Cihada karşı “karşıt cihat” için. “Üstün Batı medeniyetini

korumak için! “

Anlamıyor musunuz? Yoksa anlamak mı istemiyorsunuz?” diye soruyor: “Biz kendimizi korumaz, mücadele etmezsek cihat zafere ulaşacak. İyi ya da kötü değiştirmeyi, inşa etmeyi, akıllı kılmayı başardığımız dünyayı yerle bir edecek...”

Kim yapacak bunu? Usame bin Ladin’in dostları, akrabaları ve tanıdıkları, “Batı kentlerine dağılmış binlerce Usame Bin Ladin...” diyor Oriana Fallaci.

Bu noktadan sonra şu sonuca varmak zor olmuyor: “Onlar bizi bitirmeden biz İslam’ı Avrupa’dan kovalım!” Engizisyon şampiyonları olarak tarihe geçen İspanya’nın Katolik kralları Ferdinand ve Isabelle gibi tıpkı. Bir ortaçağ yazısı yazmış Oriana Fallaci.

İslam Eşittir Bin Ladin:

Yazının en müthiş manipölasyonu Bin Ladin’le **İslami eşitlemesi, İslam eşittir Usame bin Ladin diyor Fallaci. Ama bu manipölasyonu açık seçik değil; kâh oraya kâh buraya satır aralarına sızdırarak, serpiştirerek yapıyor.** Dünyayı biz-onlar, ak-kara, iyi-kötü, üstün-değersiz, dost-düşman.. böyle karpuz gibi ikiye bölüyor Fallaci.

Sonra bir “kin ve nefret duvarıyla” birbirinden ayırıyor. “Öteki”ni şiddetli ırkçılık ve Nazizm sınırlarına varan oranda küçümseyerek hiçe indiriyor. “Öteki” olarak seçtiği İslam karşısında tek uygarlık var Fallaci’nin kafasında. O da Batı’yla başlıyor ve Batı’yla

bitiyor. Batı'nın gerçekten "üstün değerleri" olan kuşku ve akılcılık yerine, ucuz dürtüler, içgüdüler ve manipölasyon var Fallaci'nin satırlarında.

New York da kanser tedavisi gören Oriana Fallaci, on yıldır evinden çıkmıyor. Telefonlara, fakslara yanıt vermiyor. İnsan "kafayı yemiş olabilir mi acaba?" diye düşünmeden edemiyor.

Öfke ve Gurur:

29 Eylülünü "Corriere della Sera" gazetesinde -dört tam sayfa - yayımlandığı günden beri tartışılan 'Öfke ve Gurur' başlıklı yazıdan sayfaya sığdırabildiğimiz bölümler aşağıda... "9'u çeyrek geçiyordu... O on beş dakika içinde ne hissettiğimi bana sorma. Bazı şeyleri birinci kulede mi, ikinci kulede mi gördüğümü bile hatırlamıyorum.

Yanarak ölmek için 80., 90. katlardan insanlar kendilerini atıyordu. Biliyor musun ben savaşta her şeyi gördüğümü sanıyorum. Savaşlara aşılandığımı düşünüyorum. Özünde aşılandım da. Hiçbir şey beni şaşırtmıyor. Kızdığım, infial duyduğum zaman bile. İnsanlar savaşlarda kendilerini öldürmüyor; öldürülüyorlar.

80., 90. kattan paraşütsüz atlayarak kendini öldüren görmedim ben hiç savaşta. Büyük gürültü koparan patlamalar gördüm savaşlarda... Ama kuleler patlamadı. İlki kendini yuttu... İkincisi eridi. Sıcaktan eridi... Ve her şey bir mezar sessizliği içinde olup bitti. Mümkün mü bu? Gerçekten bu kadar sessiz mi olup bitti her şey, yoksa sessizlik benim içimde miydi?...

Bunun ters yönden gelen bir Haçlı seferi

olduğunu anlamıyor musunuz?.. Onlar buna cihat diyor. Topraklarımızı değilse bile gönüllerimizi, ruhumuzu (dinimizi) hedef alan bir cihat bu. Karşı koymazsak, kendimizi korumaz, mücadele etmezsek cihat zafere ulaşacak.

Bunu anlamıyor musunuz, anlamak mı istemiyorsunuz? Kültürümüz, sanatımız, bilimimiz, ahlak anlayışımız, hazlarımız yok olacak.

Tanrım! Çocuklarınız ve sizi şarap, bira içtiğiniz, çarşaf giymediğiniz, sakal bırakmadığınız, sinemaya, tiyatroya gittiğiniz, müzik dinlediğiniz, şarkı söylediğiniz televizyon seyrettiğiniz, şort, mini etek giydığınız, uryan denize girdiğiniz, canımızın istediği zaman, yer ve kişiyle dilediğiniz gibi düzüştüğünüz için Usame bin Ladin 'lerin kendilerinde sizleri öldürmek yetkisi gördüğünü anlamıyor musunuz?

Umurunuzda değil mi bütün bunlar aptallar?

Tanrı'ya şükür ben dinsizim. Ama dinsiz olduğum için kendimi öldürtmeye hiç niyetim yok. Bazıları ne memnun ne de üzgün... ABD ile aramızda nasılsa su var diye düşünüyorlar. Ama hayır. Yanılıyorsunuz beyler. Batı ve uygarlığımızın kaderi söz konusu olduğunda New York biziz. Amerika çökerse, Avrupa çöker. Yalnız finansal değil... her anlamda çöker.

Kilise çanları yerinde müezzinleri buluruz. Mini eteğin yerinde çarşaf, konyağın yerinde deve sütü buluruz. Bunu da mı anlamıyorsunuz?..

İrkçilikla suçlanmak şantajı mı korkutuyor yoksa sizi bu kadar? Tanrım!

Korkmak herkesin hakkı. Savaştan korkmayan

salaktır. Savaştan korkmadığını iddia edenler de -ki bunu bin kere yazdım- salak ve yalancıdır. Fakat yaşamda olduğu gibi tarihte de korkunun meşru olmadığı anlar vardır. Öyle bir an gelir ki, korku artık ahlaksızlık ve medeniyetsizlik olur. Zaafları, cesaretsizlikleri, alışkanlıkları yüzünden tavşana kaç tazıya tut diyenler, bu trajediden kendilerini soyutlayanlar mazoşist bence. Mazoşistler mazoşistler...'

‘Kültürümüz Üstün’

Niye buna kültürler arası çatışma, tezat diyelim ki? Birbirine paralel iki eş düzey vaka gibi iki kültürü eş düzlemde ele almak, eş ağırlık, eş boyut biçmek, aslına bakarsan iki kültürden bahsetmek bile sinirime dokunuyor.

Tanrı aşkına! Bizim kültürümüzün ardında Homer, Sokrat, Eflatun, Aristo, Fidia var. Bize sevgi ve adalet kavramlarını öğretmiş ve haç üzerinde can vermiş devrimci bir İsa var. Tamam. Kilise bana engizisyonu da armağan etti. İşkence yaptı, bin kez beni ateşin üzerinde yaktı. Yüzyıllar boyunca baskı yaptı, yalnız İsa, Meryem heykelleri yapmama izin verdi, Galileo Galilei’ni nerdeyse yaktı. Beni aşağıladı ve susturdu.

Bütün bunlar tamam. Ama düşünce tarihine de büyük katkıları oldu mu olmadı mı? Bizim uygarlığımızın ardında Rönesans var. Leonardo da Vinci, Mikelanj, Rafael, Bach, Mozart, Beethoven’ın müziği; Rossini, Donizetti, Verdi var. Onların sözde kültürlerinde yasaklı bu müzik olmadan biz yaşayamayız. (Onların kültüründe) ıslık çalmaya ya da Nabucco korosuyla haykırmaya

kalk bakalım ne oluyor.

Bizde bilim var. Bugün Muhammed'in değil bizim bilimimiz sayesinde hayattayım ben. Ve şimdi de ölümcül soru: Onları kültüründe ne var?

'Zavallı Bush'

Hadi canım. Ara tara yalnız elinde Kuran'ıyla Muhammet ve (Aristo'yu etüt eden) Averoe'yi buluyorum ben.

Arafat'a bakarsanız sayılar ve matematiği onlar bulmuş. 1972 yılında ağzından tükürükler saçsa kendi kültürlerinin bizim kültürümüzden çok üstün olduğunu anlatmıştı bana.

Biz gâvurların da kullandığı sayıları belki onlar buldu ama -matematik Mezopotamya, Yunan, Hint, Çin, Mısır, Maya- tüm antik uygarlıklar tarafından aynı dönemde keşfedildi.

Dedeleriymiş. Şanlı Arafat dedeleriniz bize birkaç güzel cami ve 1400 yıl önce İncil ve Tevrat'tan da daha fazla canımı sıkan bir Kitap'tan başka şey bırakmadı...

Kuran'ın ayırt edici faziletlerine göz atalım şimdi. Allah'ın evlatları New York'un yarısını yerle bir ettiğinden beri İslam uzmanları bana Muhammet'i methedip duruyor. Kuran'ın barış, kardeşlik ve adalet vaaz ettiğini söylüyorlar. **Bush da bunu söylüyor.**

Zavallı Bush. Olan biten hakkında kendisine bilgi sızdıracak Bin Ladin dostu, akrabası, tanıdığı 24 milyon Amerikalı Müslüman seçmeni hoş tutmak zorunda tabii.

Kuran'ın göze göz, dişe diş kültürünü tarihin neresine oturtacağız peki? Göz hizasında bir

kafesten dünyaya bakan Müslüman kadınların çarşafını nasıl izah edeceğiz? Okula, doktora gidemeyen, fotoğraf çektirmeyen kadınları; kadınların deveden az değer taşıdığı poligami kültürünü nasıl izah edeceğiz?

Alkol kullananlara getirilen idam cezasını nereye koyacağız? Bunlar da var Kuran'da. Pek adil, kardeşçe ve barışçı gelmiyor bana. İki kültür arasında tezat (çatışma) mı? Al sana cevap. Ülkelerinde diledikleri gibi yaşasınlar. Bazı ülkelerde gözlerinin üzerine inen bir kafesten dünyaya bakmayı kabullenecek kadar beyinsiz kadınlar varsa ve okula, doktora gitmeyi reddedecek kadar aptallarsa, beter olsunlar.

Dört karı alan bir bokla evlenecek kadar akılsızlarsa beter olsunlar. Erkekleri bira, şarap içmeyecek kadar alıksa bu onların bileceği iş. Ancak ben özgürlük kavramı ile büyüdüm. 'Dünya farklı ve değişken olduğu için güzel' derdi annem hep, ama kendi ülkemde kalkıp da bana bu kuralları dayatmaya kalkarlarsa işler değişir.

'Onbinlerce Ladin Var'

Usame bin Ladin yerküreyi Müslüman yapmak istiyor. İslam dinine geçmemizi talep ediyor bizden. Cebren ya da güzellikle bizleri İslamlaştırmak peşinde. Ölüm saçmasının nedeni bu. Saçmaya da devam edecek. Hadi kartları ters yüz edip onu öldürdük diyelim. Mesele bununla bitmiyor. On binlerce Bin Ladin var artık dünyada.

Yalnız Afganistan ve diğer Arap ülkelerinde yaşamıyorlar. Her yere saçılmış durumdalar. En cengâverleri Batı ülkelerinde yaşıyor. Bizim

kentlerimizde, bizim sokaklarımızda, bizim üniversitelerimizde, bizim teknoloji ağımızın içindeler. En kalın kafalı insanın bile kullanabileceği teknolojimizi kullanıyorlar.

Cihat çoktan başlamış durumda. Engizisyonda Torquemada'nın sahip olabileceği bir inanç ve hainlikle desteklenen bir İsviçre saati dakikliğiyle yol alıyor. 'Bin Ladin = İslam dünyasına' muhatap olmak, onlarla akıl yürütmek imkânsız. Onlara müsamaha, hoşgörü göstermek, bu konuda ümit beslemek, intihar demek bizim için. Tersini düşünen varsa hayal kuruyor”...

Cumhuriyet. 3 Ekim 2002

+

Not: Aynı tehlike ülkemizdeki laikler için de söz konusu... H.B.

MAĞDUR EDİLENLER

Levent Ertürk dostumun bugün gönderdiği **“Mağdur Edilenler”** konusunu işleyen güzel yazısını bilgilerinize sunuyorum.

Akılcı ve laik olduğumuz için ana avrat sövülenler biz, inançlarından dolayı kurşunlananlar, memleketinden sürülenler, işten atılanlar biz, mağdur olanlar ise onlar... Oysa asıl mağdur olanlar Müslüman olmayanlar...

57 yıldır iktidar olanlar onlar; ne var ki, geri kalmışlığa sebep olarak suçlanan bizler ve mağdurlar yine onlar...

Bu ne zamana kadar sürecek. Bu,

Atatürkçülerin İslam Peygamberi ile Atatürk arasında bir seçme yaparak ikisinden birini seçmedikleri sürece Müslüman olmayanların mağduriyeti sürecektir. Bu mağduriyet; hem Müslüman hem de Laik olmanın olanaksız olduğunu anlayacakları güne kadar sürecektir.

Bu girişten sonra Levent Ertürk'ün günümüz gerçeklerini yansıtan güzel yazısını bilgilerinize sunuyorum...

Av. Hayri Balta, 28.7.200

+

Levent Ertürk'ten

Selamlar herkese.

Temmuz 2007 seçimleri yaklaşırken, internet sitelerinde ve gazetelerde görebildiğim kadarı ile, her çeşit Kürtçü, ayrılıkçı ve İslamcı arkadaş, muhabbetlerini iyice arttırmışlar, el ele yanak yanağa, “Statükoya” cephe almışlardı.

Öyle ya, sayelerinde memlekete refah gelecek, barış gelecek ve gerçek demokrasi gelecekti.

Kimin yazısını okusanız “demokrasi ve özgürlük” sözlerinden geçilmiyordu. Doğrusu bu kadar fazla demokrasi bana ağır gelmiş, yazılanları kaldıramamaya başlamıştım.

Seçimlerin ardından Ak Parti oyların nerdeyse yarısını alıp tulum çıkarınca, bizim aslan parçaları salvo ateşe geçtiler:

- İşte halk muhtırası! İşte halkın sesi!
 - Dindarlar mağdur edilemez!
 - Çankaya yolu sonuna kadar açıktır!
- Eh, anladım. Madem ki arkadaşlar Çankaya'yı

istiyorlar, istedikleri olacaktır. Bundan yıllar önce, çok sevdiğim bir şair, Kemalettin Kamu, Türk milletinin şuurunu ve muvazenesini bozan Arap itikatlarına karşı, haklı olarak şu dizeleri yazmıştı:

“Ne örümcek ne yosun

Ne mucize ne füsün

Kâbe Arabın olsun

Bize Çankaya yeter”

Çankaya, sondan bir önceki kale. Son kale ise, Türk Silahlı Kuvvetleri bünyesi. Sanırım bu gidişle ona da sıra gelecek.

Maksadım bunları tartışmak değil. Sağ olsun, var olsunlar, dinci arkadaşlar tanrıyı savunmak için ellerinden geleni yapıyorlar ve harıl harıl çalışıyorlar. Bu yolun sonu onların lehine zaferle sonuçlanacaktır. (Umarım yanılırim.)

Ammaaa, şu “dindarlar mağdur ediliyor” söylemi yok mu... İşte bu söylem beni çileden çıkarmakta.

+

Demek bu ülkede dindarlar mağdur edilmiş. Hayırlısı ile Gül veya lale veya kasımpatı soyadlı bir fert Cumhurbaşkanlığı makamına oturursa, saygıdeğer dindar arkadaşların mağduriyetleri sona erecek; bir rahatlayacaklar ki sormayın gitsin...

Diyanete ayrılan para 1.6 milyar YTL. Dindarlar mağdur ediliyorlar.

İstanbul başta olmak üzere, ülkenin her yerinde cami sayısı okul sayısından fazla. (İstanbul. Cami sayısı: 2562, ilköğretim okulu sayısı: 1488, lise sayısı: 611) İşte dindarlar

böyle mağdur ediliyorlar. (Kur'an kurslarını saymadım bile.)

Bir iki tanesi hariç tüm gazetelerimizde mutlaka bir ilahiyatçı köşesi mevcut. Bu pek değerli ilahiyatçılar, kendi köşelerinde İslamiyet'i mini mini yavrularımıza ve gençlerimize sevdirmek için çaba sarf ediyorlar. Yine de dindarlar mağdur ediliyor.

Bütün TV kanallarında zaman zaman çeşitli ilahiyatçıların katıldığı ve necip milletimizin irşat edildiği sohbetler tertipleniyor. Bazı kanallarda ise sabahın köründe Kuran okunuyor. Ayetler Türkçe mealleri ile birlikte sunuluyor. Gördünüz mü, zavallı dindarlar nasıl da mağdur ediliyorlar.

İslamcı kardeşlerimiz resmen çağ atladıkları için, teknolojinin bütün imkanlarından istifade edebiliyorlar. İnternet'te "Allah, peygamber" diye bir arama yapın; karşınıza yüzlerce İslami site çıkacaktır. Yine bu kardeşlerimiz yayınladıkları binlerce kitapla yüce İslam davasını geniş kitlelere anlatıyorlar. Bir de mağdur edilmeseler, kim bilir neler yapacaklar.

Sevgili başbakanımız bazen ağlamaklı bir ses tonu ile kendilerine nasıl zenci muamelesi yapıldığını anlatıyor. Doğrusu insanın yüreği dayanmaz! Ben bu sahneyi görünce mendilimi alıp iki göz iki çeşme ağlamaya başlıyorum. Az kaldı, yakında anayasayı değiştirecek çoğunluğu da bulacaklar. Böyle mağdur ola ola ikbal basamaklarını tırmanıyor dini bütün kardeşlerimiz.

İstanbul'un her yerinde türbanlı kızlarımız moda evlerinden şıkır şıkır giyinip caddelerde

güzelliklerini sergiliyorlar. Bazıları son derece pahalı ciplere kurulmuş durumda. “Giyinmek güzeldir” tabelalarının yanından geçip mağduriyetlerini sergiliyorlar.

Cemaatlerimiz de boş durmuyor elbette. Her biri erkek cennetinin bir köşesinde sayısız zevkler yaşayacak olan çağdaş hacı ve hocalarımız kimleri desteklerse başbakanlık, meclis başkanlığı gibi makamlara onlar oturuyor.

Vah vah, insanın yüreği parçalanır. Şu mağduriyete bakın.

+

Kim mağdur ediliyor diye sormak gerekir...

Bu memlekette mağdur edilenler “dinsizlerdir.”

Dindarlar değil, hiç değil, “dinsizler” mağdur ediliyor.

Ya isyan ederler, dışlanırlar; veya “dinsel statüko” ile olan ilişkilerini gönülsüzce sürdürürler. Kendilerine söz hakkı tanınmaz. Gazete ve dergi yolları kapalıdır. Televizyon zinhar olmaz! Sonra halkımızın kafası karışır. Zaten 250 yıl kafamıza kılıçla vurula vurula Müslüman edilmişiz; değerini bilmek gerekir.

Öyle ulu orta herkes konuşturulmaz.

Allah’tan internet sitelerini kontrol edemiyorlar. Underground olarak tanımlayabileceğim çeşitli gruplarda ateistler ve dinsizler cılız bir sesle de olsa kendilerini ifade edebiliyorlar.

Ama hepsi bu. (Artık buna da el atmaya başladılar. Türk telekom bir ateizm sitesine erişimi durdurdu. Demokrasi buraya kadar canım!

Tabii, bence bu durumun en büyük sorumlusu,

dinsiz olduklarını kendilerine dahi itiraf etmekten çekinen laik insanlarımız. Yani, ne yardan ne de serden geçebilenler. İki arada bir dereye yaşayanlar.

Tüm bu gelişmelerde beni sevindiren taraf, safların -en sonunda- yavaş yavaş belirmeye başlaması. Umarım ülkemizdeki bazı insanlar hem laik hem de Müslüman olunamayacağını sonunda öğrenirler.

Ülkede dinci yapılanmaya set çekebilmek için öncelikle dinsiz insanların cesaret sahibi olması gerekir. “Laisizm” ise dindarları zorla dinsizleştiren bir dayatma değil; aklınıza gelebilecek her tür dindar ile, yine aklınıza gelebilecek her tür dinsizin bir arada yaşamaları için uymamız gereken bir prensiptir. Yolun sonunda, en sonunda, kimin kimi yakacağına ise bırakalım Mevla karar versin.

Bu yazdıklarım kamplaşmaya davet olarak görülebilir ve zaten öyle. Efendim, kamplara bölünmeyelim, bir arada olalım seslenişleri ise sadece palavradan ibaret. Bıçağın kemiğe dayandığı bir noktada, her insan kampını seçmek zorundadır.

Şimdilik malum iktidar partisinin kazandığı zaferin coşkusu ile bazı dindar kardeşlerim atıp tutmakla meşguller. Önemli değil. Köprünün altından daha çok sular geçer. Yeter ki köprüyü yıkmayalım ve bazı evrensel değerlerin kıymetini bilelim. Yürekten inanmaktayım ki, laikliğin en başta her tür dini inanışın garantisi olduğunu bir gün dindar insanlarımız da

öğreneceklerdir. Biraz acı çekme pahasına da olsa...

Kaldı ki, kavga yeni kavga değil. ABD başta olmak üzere dünyanın her yerinde insanlar bu tür meseleler yüzünden çekişiyorlar. Bu farklı hayat anlayışlarının Türkiye'ye de sirayet etmesi kaçınılmaz.

+

Seçime 2-3 gün kala, Mecidiyeköy'de dolaşırken genç bir çocuk elime bir broşür tutuşturdu. Açıp baktım: Saadet partisinin seçim reklamı. Kapakta gayet güzel türbanlı bir kız resmi var. Gözleri hafifçe nemlenmiş, başını önüne eğmiş. Resmin altında ise bir slogan:

"Başörtüsü zulmü hala sürüyor. Anladık ki, sensiz olmuyor!"

Olur olur. Alışsınlar. Zaten duruma bakılırsa, eski söylemi sürdürmeye çalışan Saadet kadroları, AKP'nin Amerikan dümen suyunda ne denli güçlendiğini hesap edememişler. Finans pompalandıkça zenginleşen ve çağ atlayan halkımız da bu tür uhrevi sorunları boş verip yağma Hasan'ın böreğinden kapma yarışına girmiş. Durun bakalım bunlar daha başlangıç. Türkiye'de İslamiyet'in modernleşmesi süreci bu hızla giderse, daha neler neler göreceğiz.

Aslında, yapılan şey hep aynı. Özlemler hep aynı, beklentiler hep aynı. Sadece sınıfınızın başına "İslami" kelimesini getirirseniz, mağdurların safında yer almış oluyorsunuz. Hepsi bu.

İslami basın, İslami rock, İslami rap müzik

(yıllar önce dinlemişim, çok da iyi icra ediyorlardı çocuklar), **İslami** moda evleri, **İslami** ajanslar, **İslami** mankenler, hatta, türbanlı travestiler... sırada neler var acaba?

Saygıdeğer Müslümanlar Danimarka'da bir iki peygamber karikatürü yayınlandı diye kızmasınlar hiç. İşte açık açık söylüyorum: Bu yolun sonunda bu ülkede bizzat İslamiyet'in kendisi bir karikatüre dönüşecektir ve kimsenin şikayet etmeye hakkı olamaz.

+

Ülkede İslami hareket tam gaz giderken, müezzin efendiler de cami minarelerinden insanları bildik yollarla felaha davete devam ediyorlar. Bazen bunu yaparken terazinin ayarını kaçırıyorlar.

Aylar önce, yer Üsküdar meydanı.

Bazı kuruluşlar toplanmışlar, meydanda stantlar kurmuşlar, ellerinde bildiriler, gelip geçenlere İsrail zulmünü anlatıyorlardı. Durup bir kaç resme baktım. Gerçekten vicdanın kabul etmeyeceği manzaralar. Her iki kolunu da kaybetmiş çocuklar, acı içindeki kızlar, yıkılan evler, sağda solda cesetler. Adına insan denilen türün tarihin her döneminde sergilediği bir vahşet.

Tabii, İslamcı kardeşlerimizin işlerine gelmediği için, kafeteryada yemek yerken bombalanan Yahudi çocuklarının resmi yoktu bu sergide. Aynı şekilde, birbirlerine karşı en hunharca saldırıları düzenleyen Arap gençlerinin de resimleri yoktu. Neme lazım! Adına sergi dediğiniz şey, gerçeğin bir tarafını sunma sanatıdır.

Tam resimlere bakıyordum ki minareden canhıraş bir feryat yükseldi:

**-Eeeaaaalllaahüüüüüüüüaaaiiiikkbeeee
eeeeeer**

Hayatımda bu kadar sinir bozucu bir ses duymadım desem yalan olmaz. Karşılıklı iki caminin müezzinleri herhalde aralarında anlaşmışlar, biri sustuğunda diğeri başlıyor:

**-Ileesssssheeeeadüüüüüü eeeannn
laaaaaa....**

-haaaaiyyaaalllaahh essss seealaaahhhh.....

Anladık, namaza çağırıyorlar. Giden gider. Allah kabul etsin. Lakin, öyle bir gürültü yapıyorlardı ki, sanki yüce Mevlanın bu vatandaşların bağırıtlarına ihtiyacı varmış gibi komik bir durum ortaya çıkıyordu.

İçimden söylendim. Zavallı mağdur kardeşlerim benim.

“O ezanlar ki şahadetleri dinin temeli...”

Herhalde öyledir. İstiklal marşımız bile, lafı dönüp dolaştırıp Allah'ın hakimiyetine getirir. Bizim laiklik bu kadar işte.

+

Evimin bulunduğu mekana yakın 3 tane cami var. Bilhassa sabah sessizliğinde üçünden okunan ezan rahatlıkla duyulabiliyor. Biri Kızıltoprak'ta, diğerleri Söğütlüçeşme ve Fikirtepe'de.

Herhalde bunların arasında meridyen farkı yoktur. Bir sabah saat tuttum. Ezanın okunması nerdeyse yarım saat sürdü. Yahu, sabah namazı zaten 5 dakikalık iş. Anlaşılır gibi değil. Camiinin biri ezanı bitiriyor, diğeri başlıyor. O bitiriyor, öbürü

devreye giriyor. Sanki camilerin biri Kahire’de diğeri Üsküp’te... öyle bir durum.

Canım, okuyacaklar elbette. Az mı mağdur edildiler!

+

Türkiye’de ve dünyada Müslüman kardeşlerimiz mağdur edile edile tırmanıyorlar. Arada bir sitelere flaş haberler yollayıp bizleri irşat ediyorlar. Prens Charles İslamiyet’e büyük alaka besliyormuş, hatta gizliden gizliye Müslüman olduğu söylentileri bile var.

(Il cihan harbi yıllarında, sert ve erkeksi Hitler’e hayranlık duyan halkımız onun sünnetli olduğunu bile iddia ediyorlardı.)

Hafızam beni yanılmıyorsa, Kaptan Cousteau ve Neil Armstrong için de böyle şeyler uydurulmuştu.

Canım, bence mahzuru yok. Vitriini süslemek lazım. Bunlara ilaveten Mahatma Gandhi, Winston Churchill, Lady Diana gizli Müslüman’dı diye bir haber uydursam acaba kaç kişi inanır? Bir de Rock Hudson... yok o olmaz. Adamın cinsel tercihleri değişti.

+

Durup durup aynı şeyleri tartışacağız. Bazen yorucu oluyor. Gerçeğin doğasına katlanamayan arkadaşlarımız, “kendine gel, inancıma dil uzatma” tehditleri ile karşılık verecekler. Sonra içlerinden daha çağdaş ve entelektüel olanlar çıkıp akademik savunmalar yapacaklar. Hayat devam edip gidecek.

Elbette bir gün her mağduriyet sona erer.

Bakarsınız bir gün, bu gün mağdur olduklarını iddia edenler, ülkede ve dünyada ciddi bir muhalefetle karşılaşmaya başlarlar.

Belki o zaman, yıllarca mağdur ettikleri ateistlerin, bilinmezcinin neler hissettiğini anlamaya başlarlar.

+

Yıllar önce, genç bir hanımı bazı konularda ikna etmeye çalışıyordum. Modern bir hanım, başı açık, güzel ve bakımlı. Laf döndü dolaştı, kadın haklarına ve elbette malum kara kaplıya geldi. Kadıncağz bana-hep olduğu gibi- okumadığı bir kitaptan yola çıkarak din savunması yapıyordu.

Bakın dedim, size Ahzab suresi 50. ayeti okumamı ister misiniz? Bakalım yüce Mevla kimlere neleri helal kılmış.

Ve okudum.

Ahzab. 50: Ey Peygamber! Biz sana mehirlerini verdiğin eşlerini, Allah'ın sana ganimet olarak verdiklerinden elinin altında bulunan kadınları; seninle beraber hicret eden, amcanın kızlarını, halalarının kızlarını, dayının kızlarını ve teyzelerinin kızlarını sana helal kıldık. Ayrıca, diğer mü'minlere değil de, sana has olmak üzere, mehirsiz olarak kendini Peygamber'e bağışlayan, Peygamber'in de kendisini nikahlamak istediği herhangi bir mü'min kadını da (sana helal kıldık.) Mü'minlere eşleri ve sahip oldukları cariyesi hakkında farz kıldığımız şeyleri elbette bilmekteyiz. Bütün bunlar, sana herhangi bir zorluk olmaması içindir. Allah çok bağışlayıcıdır, çok merhamet

edicidir. (Diyanet meali)

Kadın çarpılıp kaldı. Ben yanından uzaklaşırken hala “olmaz böyle şey” diyordu.

Olur, olur. Eğlenmek onların da hakkı.

Hem, yerlerin ve göklerin sahibi verdikten sonra, itiraz etmek bize mi kaldı...

İtiraz edersek, mağdur olurlar.

Saygılar

Levent Ertürk, 28.7.2007

BAHADİR AKCAN LEVENT ERTÜRK'Ü YANITLIYOR

bahadır akcan <bahadirakcan@yahoo.com>

Merhaba,

Yazı güzeldi. Hayır benim anlamadığım “ezan in” neden mikrofondan okunması gerektiği. Sanki dünya kurulduğundan beri “mikrofon” varmış gibi...:)

Ben inançlı bir insanım (din olarak), ama din o kadar deterjan reklamı yapılır gibi kullanıldı ki siyasette, terörde insanın nerden Müslüman oldum diyesi geliyor. Hayır benim anlamadığım Müslümanlarda şöyle bir anlayış var. Takım tutar gibi konuşuyoruz dinden. Bırakın insanları neye inanıyorlarsa inansınlar.

Yazınızdaki bence dinsizler değil Müslüman olmayanlar mağdur bu ülkede. insanın gidecek yeri olsa çekip gidesi geliyor, bu Arabistan'a benzetmeye çalıştıkları, hacı yağına buladıkları ülkeden.

Biri bas bas PKK'yi savunur, biz gider

şehitlerimiz için cenaze namazı kılarız dindar arkadaşlar cenaze namazı kılarız, ülkemizin dindar başbakanı çıkar “teröre alışmamız lazım”der.

Ayırma Diyanete 1.6 milyar da, git o parayı teröre ayır bak bakalım nasıl çözülecek sorun.

Yok çıkıp biz siyaset için terörü kullanıyoruz demiyorlar da, mazlum Müslüman’ı oynuyorlar.

Allah’tan bu dünyanın ahreti de var da içim biraz rahat ediyor...

Hayırlı günler

Bahadır Akcan, 28.7.2007

+

Levent Ertürk Bahadır Akcan’a Yanıt Veriyor:

Bahadır bey

Sizin gibi insanlarla karşılaşınca, inanın yazdıklarımдан çok utanıyorum. Sizin mukaddesatınız benim için de değerlidir, hiç şüphemiz olmasın.

Şunu anlatmaya çalıştım: Birileri din faktörünü öne sürdükçe, dinin dejenere edilmesi kaçınılmazdır. Bundan en çok samimi Müslüman insanlarımız zarar görecektir ve görmeye başlamışlardır.

Son derece haklısınız. Takım tutar gibi din tutulmaz. Aslında din hissi, bilinmeyene duyulan saygı, benim çok değer verdiğim bir erdemdir; yeter ki onu gündelik çekişmelerin pençesinde öldürmeyelim.

Bu ülkenin insanları **İslamiyet’i** Arap ülkelerinden çok daha üstün bir hoşgörü ile, temizlik ile uyguladılar. Şimdi tehdit altında olan,

Türk milletinin bu derin sağduyusudur. Bu ülke bağrından Yunus Emre gibi, Hacı Bayram Veli gibi son derece değerli derviş ruhlu insanlar çıkardı. Kimse aman ben mağdur edildim deyip siyaset arenasında rezillikler sergilemiyordu.

Kimse Müslüman olduğunu belirtme ihtiyacı bile duymuyordu. Din, bir gösteri aracı haline dönüşürse tüm anlamını yitirmeye başlar...

Sağlıcakla kalın. Sizi rencide etti isem özür dilerim.

Tüm iyilikler sizinle olsun.

Levent Ertürk, 28.7.2006

İSLAM PEYGAMBERİNİN MAL VARLIĞI

Değerli Hayri Bey,
Mutezile takma adlı üyemizin yazdığı yazıyı aşağıya kopyalıyorum.

Esenlikle kalın

E. O. 7.6.2007

+

E. O. Adli okuyucumuzun gönderdiği ilginç yazıyı biraz ekleme yaparak aşağıda sunuyorum.

Gerçekten de biz Müslümanlara küçüklüğümüzden beri İslam Peygamberi'nin yoksulluğundan söz edilir. Örneğin o denli yoksulmuş ki açlığından karnı ağrımış ve açlığının acısını duymamak için karnına taş bağlarmış.

Elbette biraz büyüüp de akıl yürütmeye, araştırmaya başlayınca bu menkıbenin tümüyle yalan olduğu anlaşılmıştır. Örneğin ŞAKİR KEÇELİ'NİN ŞERİAT NEDİR? DEMOKRASİ

İLE BAĞDAŞIR MI? (Ardıç Yayınları. 1. Baskı. Ağustos. 1997) adlı kitabının 103. sayfasına baktığımızda Sahabelerin malvarlığının şöyle olduğunu görürüz.

“Zübeyr’in sahip olduğu evler dışında, elli bin dinarı, 1000 cariyesi ve yüz atı vardı.

Talha bin Ubeydullah bin Avf’ın 100 at, bin deve, on bin koyunu vardı. O öldüğünde, nakit olarak, 336.000 altın dinar bırakmıştı.

** Zeyd bin Sabit’in terekesinden, değeri yüz bin altın dinarı bulan mallar ve köyler dışında, kazmalarla kırılabilen altın ve gümüş külçeler çıkmıştır.*

** Ya’la bin Münebbih’in terekesinde, beş yüz bin dinar değerinde alacak, taşınmaz mallar ve değeri yüz bin dinar eden taşınır mallar bulunmaktadır.”*

Oysa bizlere Sahabelerin bir lokma ve bir hırka yaşam sürdürdüklerini söylemişler ve bu söylentilere inanan dervişlerle tarikat mensupları bir lokma ve bir hırkaya ömür boyu talim etmişlerdir.

Bu durumda ister istemez akla şöyle bir soru gelmektedir:

“Sahabeler bu kadar servet sahibi olurken; örnek aldıkları Peygamberlerinin ne kadar serveti vardır acaba?”

Neyse biz asıl konumuza dönelim. İslam kaynaklarına bakalım. Taberi tarihinin yazdığına göre İslam Peygamberinin 27 karısı bulunmaktadır; ancak Diyanetçiler, bunu kabul etmemekte ve 13 karısı vardır demektedirler. Olsun, hadi kendilerinin dediklerini kabul edelim. Bir Peygamber o kadar

yoksulmuş da 13 karısını nasıl beslemiş. Onlar da mı açlıklarını hissetmemek için karınlarına taş bağlamışlar?

Kimi akıllılar da “riyazet nedeniyle belki aç kalmıştır” da ondan öyle yapmıştır demektedir. Bunu da kabul edersek böylesine aç kalan bir insan nasıl olur da ümmetini yönetebilir; nasıl olur da 13 karısının koynuna sıra ile girip çıkabilir?

Bir insanın her gün bir karısının yanına gidip gelebilmesi için bile güçlü kuvvetli olabilmesi gerektir ki İslam Peygamberi bir hadisinde: **“Bana 30 erkek gücü verilmiştir.”** demektedir... **(Bu konuda daha geniş bilgi edinmek isteyenler İlhan Arsel’in ŞERİAT ve KADIN adlı kitabına bakabilirler...)**

Ey benim saf ve iyi niyetli Müslüman kardeşim bunda kızacak bir şey yoktur. Bunları İslam kaynakları, (Kuran ve Hadis kitapları), yazmaktadır. Bana kızacağına; İslam kaynaklarına karşı, sizlere yalan söyleyenlere kızmanız gerekir...

Bizim yaptığımız, İslam dininde yalan en büyük günahlardan biri olmasına karşı, sizlere yalan söyleyenlerin yalanlarını ortaya çıkarmaktır. Kaldı ki İslam Peygamberi yalan konusunda Kuran’da şöyle demektedir: **“Allah’ın lânetini yalancıların boynuna geçirelim!”**

(K. 3/61)

Bizim yaptığımızda yalan söyleyenlerin yalanlarını boynuna geçirmektir...

Neyse, bu iş uzayacak. İyisi mi bize gönderilen aşğıdaki yazıyı okuyalım...

Av. Hayri Balta, 29.7.2007

+

İSLAM PEYGAMBERİNİN MAL VARLIĞI

Küçüklüğümde, gençliğimde İslam Peygamberinin yoksulluğu hakkında çok menkıbeler dinledim. En çok da şu menkıbe dikkatimi çekerti. **“Peygamberimiz o kadar yoksuldu ki evinde yiyecek bir şeyler bulamadığı zaman; açlığını karnına taş bastırarak giderirdi...”**

Önceleri, akıl yürütmeyi öğrenmeden önce bu söylemlere kuzu kuzu inanırdım. Sonra denemeye kalktım. Aç kaldığım gün gömüğimin altından taş bağladım; baktım, açlığım gideceğine daha da artıyordu.

Emeviler, müminleri din konusunda her söylenene inandırmaya alıştırdılar. Cami’de her söylenene inanmak gerekiyordu. Bir soru sormaya kalkan dışlanıyordu...

Evinde 2-3 ay aş için ateş yanmadığı; evinde su ve hurmadan başka yiyecek bulunmadığı yolunda patetik (etkileyici) hadisler nakledilmiştir. Bu hadislerin Buhari’de yer alma konusu başka bir tartışma konusudur, çok da uzun sürer.

Başka hakikatlere bakalım-bırakalım tenakuz olarak kalsın:-

*Çok zengin bir kadın olan Hatice’den miras kalanlar

Ebubekir’in sağladığı mallar
Medinelilerin sağladığı mallar
Düşünülemeyecek kadar çok ganimetler
Medine yakınlarındaki Hurmalıklar;
Hayber Hurmalıkları; Fedek Hurmalıkları bkz:

(Sahih-i Buhari tecrid: 1288 nolu hadis ve Kamil Mirasın açıklamaları)

Humus (savaş ganimetinin beşte bir payı)

Ayetnîp (Bazı savaş ganimetlerin tümü. Örnek: Nadiroğullarından Fedek Halkından elde edilen ganimet böyle olmuştur. F. Razi: 29/284; Kurtubi 18/19)”

*Ayetnîp hakkında nüzul olan HAŞR SURESİ AYET: 6 - Allah'ın, onlardan peygamberine verdiği ganimetlere gelince siz onun üzerine ne at, ne de deve sürmediniz. Fakat Allah peygamberini, dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeye kadirdir.”

Haşr Suresi 6. ayetin Tefsiri: Elde edilmesinde zorluk olmayan ganimete de fey' adı verilmiştir. Şer'an da fey', kâfirlerin mallarından Müslümanlara **dönen ganimet ve haraç gibi gelirler demektir.**

Denilmiştir ki ganimet, harp esnasında kâfirlerden üstünlük ve galibiyetle alınan şeylerdir. Hükmü, Enfâl Sûresi'nde geçen **“Bilin ki, ganimet olarak aldığınız herhangi bir şeyin beşte biri Allah'a, Resulüne aittir...”** (Enfâl, 8/41) ayeti gereğince beşte birdir.

“Fey' ise harp bittikten ve feth edilen yer Dar-ı İslâm olduktan sonra onlardan alınan mallardır. Hükmü, beşe bölünmeksizin hepsi Müslümanların menfaatlerine uygun olan yönle sarf edilir.” ayette geçen zamirinden maksat, yurtlarından sürülen kâfirler, yani Benî Nadir'dir. Onlardan Resulullah (s.a.v)'a ganimet olarak verilenler de, bırakmış oldukları taşınır ve taşınmaz malların ganimet olmak üzere

Resulullah'ın eline verilmesi ve tasarrufuna geçirilmesi demektir.

Sünnete Bakalım: Nadir Oğulları'nın malları, elde edilmesinde fazla zorluk çekilmeyen ganimet kabilinden bir fey' olarak kalmıştı. Sahâbîler bunun, Bedir'de olduğu gibi Enfâl Sûresi'de bulunan âyetlerin hükmü gereğince beşe bölünerek kalanın taksim edileceğini sanmışlardı. İşte bu âyetle bunun bilhassa Resulullah'a aid bir fey' olduğu beyan edilerek buyruluyor ki, Allah'ın yurtlarından çıkarmakla perişan ettiği o kâfirlerden fey' olarak Resulü'ne iade buyurduğu mala gelince siz ona ne at oynattınız ne de deve.

Hadise Bakalım Tekrar: Buharî, Müslim Tirmizî, Nesaî ve diğer kaynaklarda rivayet edildiğine göre, Hz. **Ömer demiştir ki, "Nadir Oğulları'nın malları, Allah Teâlâ'nın, Resulü'ne ganimet olarak verdiği, elde edilmesi hususunda** Müslümanların ne at ne de deve sürmediği ganimet malı idi ve Resulullah'a mahsustu. Hz. Peygamber bu maldan ehlinin bir senelik nafakasını ayırdı, kalanını silah ve hayvanat ile Allah yolunda hazırlanmak için sarf etti. Nadir Oğulları'na karşı yapılan kıtal da ehemmiyetsizdir." (SÜNNET VE HADİS DIŞINDA yukarıdaki Ayet tefsiri Elmalılı Hamdi Yazır'dan alıntılandı.)

* "De ki, ganimetler Allah ve Peygambere aittir. (Enfal, 8/1),

*Muhammed'in şahsi zenginliğinin DİĞER işareti: 60'tan fazla kölesi, 20 cariyesi; karılarından Ayşe'nin bir andını bozması üzerine

KENDİSİNE AİT OLANLARDAN 40 köle birden AZAD etmesi (Buhari; tecrid hadis no: 699 ve devamına dair kamil Miras'ın İzahı)

*Veda Haccı öncesinde kendi hazinesinden 100 deve kurban kestiren, hatta bir kısmını da kendi kesen; bir kısmını da damadı Ali'ye kestirebilecek bir dünyalığa sahip olması (Buhari ve Müslim'de Kitabu'l-hac'ca bkz).

*Rukye: Nefes etme ve okuma sonucu Tedavi ettiği-yani E't-Tıbbün-nebevi'yi uyguladığı vakalarla doludur Kütub-u Sitte. Her defasında Rukye adı altında ücret aldığını: koyun sürüleri, kurutulmuş yoğurt, et... artık 'Şifa bulan'ın gönlünden ne koparsa, gücü ne kadarsa ÜCRET almıştır Muhammed (s.a.v). Uhruc duası ile ("Uhruc adevullah, ene resullullah!") diyerek Cin çıkaran da bu Muhammed Mustafa'dır.

* El-Müellefetül Kulüb ve ganimetlerin büyüklüğüne örnek:

Hevazin-Huneyn savaşında ganimet olarak elde edilenler Buhari'nin e's-Sahih'inde sayılıp dökülür: **6 bin kadın; 24 bin deve; 40 bin davar; 4 bin okiyye gümüş.**

Taberi ve Ceziri'ye göre düpedüz RÜŞVET VEREREK kabilenin ileri gelenlerinin Kalplerine İslama Isındırmak da (Yaşar Nuri terminolojisi ile) uygulanagelen bir yoldur.

Ebu Süfyan'dan-Hars oğlu Ala'ya kadar 15 kişilik putataparlara İslama gelsinler diye 100'ER (YÜZ'ER) deve verilmiştir. Bu olay Kurana El-Müellefetül Kulüb diye de girmiştir.

Sahihi Buhari'de ve İbni İshak'da Cabir b.

Abdullah rivayetine göre şunları okuyoruz:

“Benden evvel hiç kimseye (diğer nebilere) verilmedik beş şey, hep birden bana verilmiştir:

1-) Düşmanın kalbine korku salmak,

2-) Yeryüzü bana namazgah kılındı.

3-) Cihat yolu ile bana ganimet helal edildi (“Ganaim bana helal edildi” Halbuki benden evvelki Nebilere helal değildi.)

4-) Bana Şafaahat verildi.

5-) Bütün kavimlerin peygamberi sayılmak. (“Benden evvel her nebi hassaten kendi kavmine ba’s olunurken; ben umum-ı nasa ba’s olundum”) Buhari c.II s. 223

*** Enfal suresi: 1- Sana ganimetlerin bölüştürülmesini soruyorlar. Deki, ganimetlerin taksimi Allah’a ve Resulüne aittir. Onun için siz gerçekten mümin kimseler iseniz Allah’tan korkun da biri birinizle aranızı düzeltin. Allah’a ve Resulü’ne itaat edin. (Elmalılı Meali)**

*** De ki; Enfâl (ganimet), Allah ve Resulünündür. Yani Enfâl hakkında hüküm vermek Allah’a ve Resul’e mahsustur. Bunda kimsenin oyu ve onayı yoktur. Allah nasıl emrederse Resul de onu öylece tebliğ ve icra eder. (Elmalılı Tefsiri)**

*** Enfal suresi: 41- Şunu da biliniz ki, ganimet olarak aldığınız her hangi bir şeyden beşte biri mutlaka Allah içindir. O da peygambere ve ona yakınlığı olanlara, yetimlere, miskinlere ve yolda kalmışlara aittir. Eğer siz Allah’a iman etmiş, hak ile batılın ayrıldığı o gün, iki ordunun karşı karşıya geldiği o (Bedir) günü**

kulumuza indirdiğimiz ayetlere iman getirmiş iseniz bunu böyle biliniz. Ve biliniz ki, Allah, her şeye kâdirdir. (Elmalılı Meali)

Kendi payından 1/5'den fakir fukara & garip gurebayı doyurmakla mükellef iken Seyyid-i Kainat genellikle bunları kendisine ve aile efradına sarf ederdi:

Örnek 1-) Hayber fethinden sonra Hayber arazisinden çıkan bütün meyve, hububat cinsi ürünlerin önemli bir kısmını (Öksüz, yoksul, fakir ve gariplere değil) Hane-i saadetine -kadınlarına kullanımlık-için göndertmiştir. Buhari: e's-Sahihlerden Abdullah İbn Ömer rivayetidir (C VII Hadis no: 1052)

Örnek 2-) Beni Nazır Yahudilerinden ele geçirdiği malları kendi ailesinin geçimine ayırmıştır. (Sahih-i Buhari Cilt VII. S 332.)

* Cihat etmeden (at sürmeden) ele geçirilen ganimetleri HİÇ PAYLAŞMAZDI. İşte ayet:

“Haşr suresi: 6- Allah'ın, onlardan peygamberine verdiği ganimetlere gelince siz onun üzerine ne at, ne de deve sürmediniz. Fakat Allah peygamberini, dilediği kimselerin üzerine salar. Allah her şeye kâdirdir. (Meali)

Haşr 6, Buharî, Müslim Tirmizî, Nesaî ve diğer kaynaklarda rivayet edildiğine göre, Hz. Ömer demiştir ki, “Nadir Oğulları'nın malları, Allah Teâlâ'nın, Resulü'ne ganimet olarak verdiği, elde edilmesi hususunda Müslümanların ne at ne de deve sürmediği ganimet malı idi ve Resulullah'a mahsustu. Hz. Peygamber bu maldan ehlinin bir senelik nafakasını ayırdı, kalanını silah ve

hayvanat ile Allah yolunda hazırlanmak için sarf etti.” (Alusi Tefsiri)

*** Savaşa katılmış olan kadınlara ganimetten (Ganaim) pay ayrılmaz (!). Bu konuda kadınlara hak tanınmamıştır. Buna karşılık savaşa katılan atlara hak tanınmıştır.**

Örnek: Abdullah İbn-i Ömer’den rivayetine göre Muhammed ganimet alınan mallardan her bir süvariye bir “sehm” (pay); ve süvarinin sahip bulunduğu “AT” için ise 2 “sehm” (pay) ayrılmasını öngörmüştür; böylece süvarilere 3 pay üzere “nasip” kılınmalarını sağlamıştır. (Sahih-i Buhari Hadis no: 1635. C: X.)

* Bu ganimet konusu çok hassas bir konudur: Bu “Ganimet Siyaseti” İslama taraftar ve saha kazandırmak açısından son derece yararlı olmuştur. Muhammed taraftarları Çete saldırıları, baskın, Mukatele ve Kıyım da meşruiyet ve çıkar görerek kılıç sallamışlardır.

* Ganimet derken tam olarak ne kastediliyor ve bu savaş ve Kıyımlar sonunda üleştirilen nedir. Bakalım neymiş:

- Köle (Kadın ve çocuklar)
- Cariye
- Hurmalıklar, verimli-verimsiz bütün topraklar
- Deve, at, koyun, kuzu ve her türlü davar
- Altın - gümüş - gibi tüm mücevheratlar
- Ele geçirilen silahlar

“Hicri 3. yılda Muhayrik adındaki Sahabisi Muhammede vasiyet yoluyla 7 (yedi) Hurma bahçesi bağışlar.”

(Muhammed Hamidullah; İslam peygamberi)

Bunları beyt-ül Mal'e (devlet bütçesine katıp fakir fukara-garip gurebayı doyuracak yerde, Kullanımı hane-i saadetine devretmiştir. Kadınları ve ev ahalisi ve kendisi bundan sebeplenmiştir.

Meal en bu yazılanlara Hilafen rivayet edilmiş Hadislerden Örnekler:

1-) "Peygamber öldüğünde, zırhı, bir Yahudi'de 30 dirhem karşılığında rehin imiş" Sahih-i Buhari

2-) "Biz peygamber karılarının evinde 2-3 ay bazen geçerdi de evde ateş yanmaz, sıcak aş pişmez idi. "E's-Sahihlerde Hz Ayşe'den rivayet edilir.

3-) "İki kara nesne ile yaşıyorduk: Hurma ve su. Peygamberin Medineli komşuları vardı bunların sağılan koyunları vardı. Sağdıkları koyun sütünden Nebiiye armağan gönderirlerdi. Peygamber bize de içirirdi. (Buhariden yine Hz Aişe rivayet eder). **(Bu anlatılanları doğru kabul edersek; o kadar ganimete karşın, böylesine bir yoksul yaşam söz konusu ise, ortada bir cimrilik söz konusudur... HB)**

Bunları okuyan, işitenler ağlarlar camilerde. Veda Haccında 100 deve kişisel servetinden kestiren; Bayramlarda 2'şer koç kestiren bir Nebii nerede ise yarı aç-yarı tok yaşar ve karnına "açlıktan taş basarmış"...

E's-Sahihlerden (Buhari hadislerinden) son çarpıcı bir örnek:

"Adamın biri peygambere gelip istekte, yardım talebinde bulunuyor. Peygamberde o kişiye 'iki dağın' arasını dolduracak kadar çok koyun verdi"

(İslam peygamberi o kadar yoksulmuş da

iki dağın arasını dolduracak kadar koyunu nereden bulmuş da vermiş...

Görüldüğü gibi yoksulluğunda da zenginliğinde de birbirini tutmayan açıklamalar var. Amaç fırsat düştükçe yoksullukla ya da zenginlikle İslam Peygamberini olumlamaktır. Ne var ki azıcık kafası çalışan bir kişi anlatılanlar arasındaki çelişkilerden rahatsız olmaktadır... HB)

Av. Hayri Balta, 29.7.2007

VAY HALİMİZE

Aşağıdaki din eğitimi aldığı anlaşılan birinin görüşlerini okuyacaksınız.

İşte Diyanetin yetiştirdiği insanların dünya görüşü. İbretle okunmaya değer.

Eğer yönetim bu anlayışta olanların eline geçecekse vay halimize.

Din eğitimi almış bu arkadaş Müslüman olmayanlara karşı düşmanlık ve şiddete motive edilmiş durumda.

Örnek olarak gösterdiği Kuran ayetleri ise günümüz ahlak ve hukuk anlayışına aykırı...

Dikkat edilirse başkalarını "ateist" diye suçlarken çok rahat... Başkaların da kendine özgü bir dünya görüşü olduğunu anlamak bile istemiyor.

Söylüyor da söylüyor ve söylediklerinin çağımız anlayışı ile bağdaşmayacağını akıl bile edemiyor.

Mustafa Kemaloğlu'nun okurumuza verdi

yanıt sorunu özetleyerek kesip atıyor.

Şimdi gelin bir Müslüman vatandaşımızın dünya görüşünü birlikte okuyalım:

Av. Hayri Balta, 31.7.2007

YAĞMUR DUASI (1)!

**İstanbul için iki ucundan yağmur duası
3 Ağustos 2007**

Asım Güneş / İSTANBUL

**İstanbul Müftülüğü, metropolü kavuran
susuzluk nedeniyle, şehrin iki ucundaki iki
camide yağmur duasına çıktı.**

Büyükçekmece Kuba Camii'ndeki duayı İstanbul Müftü Yardımcısı Ömer Kardaş yaptırırken İlçe Müftüsü Fahrettin Sağlık ile cami imamı Mevlut Yıldırım ve Büyükçekmece Belediye Başkanı Hasan Akgün de eşlik etti.

Pendik Kaynarca'daki duayı ise İlçe Müftüsü Dr. Süleyman Aktaş yaptırdı.

İstanbul'un iki ucundaki camilerde, cuma namazından çıkan yüzlerce kişi, yağmur için dua etti.

Dua için caminin içini tercih eden Ömer Kardaş yağmur duasının ayakta, ellerin aşağıya doğru tutularak yapıldığını belirterek, "Ama isteyen istediği gibi tutabilir. Allah kalbinizdeki duyguları biliyor. Rabbimizden isteklerimizi Rabbimizin bize öğrettiği şekilde talep etmeliyiz" dedi.

Kardaş 15 dakika süren duanın bazı kısımlarını Türkçe, bazı kısımlarını Arapça okudu.

Kaynarca Merkez Camisi'nde duayı yaptıran Dr. Süleyman Aktaş ise yer olarak avluyu tercih etti. Hürriyet, 4.8.2007, Milliyet. 4.8.2007

Başlıkta yağmur duası ile ilgili haberi okudunuz. Altındaki fotoğrafı gördünüz... Artık kendi görüşümüzü bildirebiliriz.

Bir kere değil Ankara, İstanbul Müslümanları; bütün dünya İslamiyet'i seçse ve hepsi birden ülkelerinin en yüksek dağlarına çıkıp Yağmur duasında bulunsalar doğanın kendi yasalarını değiştiremezler.

Çünkü yağmur yağması ilahi bir olay değil doğa olayıdır. İnsanlar bu çağda bile doğa olayı ile ilahî olayı birbirine karıştırmaktadır. Doğa olayı ile ilahî olayı karıştırdıkça da başlarını dertten kurtaramamaktadırlar.

Bizim yaratılışçılar evrim teorisini çürütmek için bir "Akıllı Tasarım" kuramına sarılmışlardır. Eğer bu iş "Akıllı Tasarım" işi olsaydı; Akıllı Tasarımcı; yağmurunu; Afrika'da susuzluktan

kırılan ülkelerle, su kesintisine uğrayan İstanbul ve Ankara'ya yağdırırdı.

İstanbul ve Ankara susuzluktan kırılırken “Akıllı Tasarımcı” tutup yağmurunu; Karadeniz kıyılarına ve Erzurum yaylalarına yağdırıp insanları sel sularında boğup öldürüyor.

Yapılacak ilk iş; önceden, kuraklık tehlikesini görerek, Eskişehir Belediye başkanının yaptığı gibi, önlemini almaktır. Ama şimdi iş işten geçmiştir. Bu iş, Yağmur Duası ile ve de Allah'a havale etmekle çözüme kavuşmaz. Ancak “Bulut Yöntemi” ile çözüme kavuşturulabilir: Amerikalıların yaptığı gibi, uçakla bulutların üstüne çıkarak yağmur bombaları ile bulutları harekete geçirmek gerekir.

“Evet tek çaremiz bu kış üzerimizden geçecek bulutlara bu yöntemle müdahale edip onları kar şeklinde nehir havzalarına indirmektir.” (Prof. Dr. CEMAL SAYDAM. 4.8.2007 tarihli Milliyet Cumartesi eki...)

Ne var ki bizim yöneticiler Yağmur Duası ile işi Allah'a havale ederek sorumluluktan kurtulmakta; üstelik fiziksel çözüm için çabalayan bilim adamlarını da tehdit ederek, yağmur duası ile bu işin çözülemeyeceğini yazanlarla da alay etmekle, suçlayarak korkutmaktadırlar.

Niçin alay edecekmişiz. Biz gerçekleri söylüyoruz. Alay etmek aklımızın ucundan geçmez. Demek istediğimiz Doğa olayları başka İlahî olaylar başka...

Bakın Ankara Büyük Şehir Belediye Başkanı Melih Gökçek ne diyor: **“Allah istemezse hiçbir şey olmaz. İnananları duaya davet ediyorum.**

Bununla alay edilmesini inanan insanlara saygısızlık olarak görüyorum.” (4.8.2007 tarihli Milliyet...)

Su sorununu: “Cenab-ı Allah bilir. Cenab-ı Allah isterse Ankara’nın sorunu bir anda çözülür.” (4.8.2007 Hürriyet...)

Görüyorsunuz değil mi sorumluluktan kurtulmak için işi Allah’a havale ediyor. Şimdi Allah şöyle demeyecek mi... **“Ben size akıl, önsezi verdim. Kuraklığa karşı önlem alsaydınız ya!”** demez mi. Bizimkilerin akılsızlığına bakıp acınmaz mı?..

Yineliyorum. Değil Ankara, İstanbul bütün dünya Müslüman olup da “Yağmur Duası”na çıksa doğanın kılı bile kıpırdamaz. Yağdırmayacaksa bir damla yağmur yağdırmaz. Yağdıracaksa da senini benim duamı nazara almaz; ortalığı sele suya boğar...

Hala aklınızı kullanmayacak mısınız. Doğa olayına hala mı Ortaçağ düşüncesi ile bakacaksınız... Fotoğrafta görüldüğü gibi çoluk çocuğu ve de cemaati avuçlarını yere çevirterek istekte mi bulunacaksınız. Sanki yağmuru yağdıran; yağmurunu yere değil de göğe yağdırıyormuş gibi bizimkiler Allah’a akıl verip yol da gösteriyorlar. Böylece Allah’a “Yağmuru yukarı değil de aşağı yağdır!” demiş oluyorlar...

Bazı açığözler de hava tahmin raporuna bakarak yağmur duasına çıkıyorlar. Kimileri de yağmur bulutları havada kümelenmeye başlayınca yağmur duasına çıkıyorlar. Bu arada yağmur da serpiştirince duamız tuttu diyorlar.

Masum halkımız da bunu hocaların dualarının keskinliğine bağlıyorlar...

Varsa marifetiniz bulutsuz bir havada yağmur duasına çıkın da sizi görelim...

Ne diyeyim bizimkilere olacak olmuş. Öyleyse daha çok çekecekleri var...

Av. Bilge Balta, 5.8.2007

YAĞMUR DUASI (2)

İyi ki yağmur duasına çıktınız.

Çok yağmur yağdı da barajlar doldu çünkü.

Bu beceriksiz adamlara nohut karşılığında oy verip, sonra da yağmur duasına çıkmak neyin nesi?

Hadi yağmur duasına çıktınız, diyelim ki su sorunu tamam...

Pekiii, işsizlik için ne yapacaksınız?..

Terörü durdurmanın duası var mı?..

Asgari ücret, açlık, yoksulluk, kapkaç, hırsızlık, orman yangınları, IMF, AB, ABD'ye tutsaklık, Kıbrıs...

Hukuksuzluk...

Rüşvet...

Yolsuzluklar...

Tüm bunlar için de duaya mı çıkacaksınız?

Misal; şekerpancarı taban fiyatı duası... Ya da gıda maddelerinden KDV'nin kaldırılması duası...

Var mı?..

+

Az-çok idrak sahibi insan, Allah'ın insanoğluna verdiği o müthiş aklın yüceliğini ve önemini bilir.

Tüm su kaynaklarını berbat etmek... Derelerin içine mahalleler kurmak... Kanalizasyonları ırmaklara-göllere bağlamak...

Bunlar yetmiyormuş gibi “çalsın ama iş yapsın” diye diye ve göz göre göre bu adamlara oy vermek...

Sonra da yağmur duasına çıkmak...

Bu çağın insanının yapacağı iş midir?

Ki tüm Batı medyasında alay konusu oldu Türkiye.

+

Nohut alıp oy verdiniz.

Ama nohutları ıslatacak su yok.

Şimdi ister misiniz teklif vermiş o yabancı (ecnebi) firmalardan birisi gelip yağmur bombası ile yağdırsın yağmuru?

Çünkü; akıl en büyük nimettir insanoğluna.

O akıllı veren, makarnayla, kömürle, rüşvetle kutsal oy'unu satan kulunun nohut suyu ile uğraşmaz.

En geçerli duadır:

Ahlaklı, akıllı, bilgili, gören, anlayan, doğru yorumlayan, doğru karar veren, uygar insan olmak...

Bekir COŞKUN, Hürriyet. 10.8.2007.
bcoskun@hurriyet.com.tr

CENNET NİMETİNE BU REVA MI?

AKP iktidara geldiğinden bu yana, en çok zam gören ürünler arasında tekel ürünleri, özellikle içki yer almaktadır. Siyasal İslamcı bir partinin

içki fiyatlarını bu denli yüklenmesi, ister istemez, insanların aklını karıştırıyor. Eğer AKP içkinin fiyatlarını artırarak insanları içkiden uzaklaştırarak İslam'a yaklaştırmayı amaçlıyorsa, yanılıyor. Bu Müslüman mahallesinde salyangoz satmak olur. Neden mi?

İçki halk deyişiyle, efkar dağıtır veya efkarlarından içki içenler zor ekonomik koşullar kalkmadıkça iflah olmaz. İçki bir savunma mekanizmasıdır; sarhoş olup unutmak. Zira ödenememiş senetler, icralık durumlar, iflaslar ve kişiliği parçalayan bin türlü hüznün içinde, kişiliği korumaya dönük bir tepkidir.

İslam kültür ve düşünce tarihi içki konusunda bugünkü İslamcıların sandığının aksine oldukça esnek davranmışlardır.Eski ulema halka dönük yapıtlarında 'azıda çoğu da haramdır' deyip, bir toplumsal ödev olarak katı görüş sergilerken, saray çevresi ve seçkinlere, toplumun genel düzenini bozmamak kaydıyla içkiye olur vermişlerdir. Ebû Hanife, nebiz kavramıyla, üzüm suyundan yapılan şarap dışındaki içkileri serbest bırakırken, İbn Sînâ, yapıtlarını yazarken, kafası bulandığında ve yorulduğunda her defasında şaraptan çare bulduğunu söylemekten çekinmemiştir.

Bu esneklikte, Peygamberin alkol bağımlısı kimi sahabelerin kaçamak içki içmelerini görmezden gelmesi de önemli bir işaret olarak yorumlanmıştır. Bu yüzden Emevi, Abbasi ve hatta Osmanlı sarayları içkili eğlencelerle doludur. O kadar ki, İslam kültüründe içkiye abd

en-nur (insanın ışığı) adını veren mezhepler bile doğmuştur.

Ancak içki konusunda asıl esneklik yaratan Kuran'ın tutumudur. Her şeyden önce Kuran'da içki bir cennet nimetidir; (Muhammed suresi, 15. ayet) onun dünyevi içki gibi baş ağrısı yapmadığı ve insanın bilincini yok etmediği söylene de, içki cennetin başlıca nimetlerindendir.

Öte yandan Kuran'ın Mekke döneminde ortaya konmuş (nazil olmuş) ayetlerinde hurma ve üzüm suyundan yapılan içecekler övülmektedir (Nahl suresi, 67.ayet). Ayetlerin ortaya konuluş nedeni (nüzul sebebi) olarak aktarılan “içecekleri öven” ayetler, ardından “içkiliyken namaza yaklaşmayın ayeti” (Nisa suresi, 43.ayet) sonra, “şarap, kumar, fal okları... şeytan işi birer pisliktir” (Maide suresi, 90. ayet) ayeti ortaya konur. Son ayet, toplumsal yararı gözeterek şarabın yasaklığını, “şeytan onun aracılığı ile aranızda kin ve düşmanlık sokar” (Maide suresi, 91. ayet) diyerek meşrulaştırır.

Geleneksel yorumcular, Mekke döneminde üzüm ve hurma suyundan yapılan içkileri güzel rızık olarak sunan ayetle, namaz vakti dışında içmeye izin veren ayeti, son ayet olan “şarap şeytan işi bir pisliktir” ayetinde insanları alıştırma, alıştırma tedrici bir süreç olduğunu söyler ve diğer ayetlerin yürürlükten kaldırıldığını (nesh) savunurlar.

Ancak bu yorum, Tanrı'nın bir strateji gütmesi gibi beşeri bir olguyu Tanrı'ya yükleme sakıncası yanında en yalın anlatımını kimi Mutezile (kaderi yadsıyıp “kul ettiklerinin yaratıcısıdır.”)

düşünürlerde ve İbn Sînâ'da bulan bir başka eleştiriye daha maruz kalmıştır.

Bu eleştiri, iki olguyu içerir. İlki, hiçbir ayetin yürürlükten kaldırılmadığı, ikincisi ise, geleneksel yorumda dile gelen sürecin tersine döndürülebilirliğidir.

Bu yoruma göre, Tanrı önce, Arap medeniyetin gereklerini henüz tam kavramadıkları ve bu yüzden içki, kavgalara neden olduğu için, içkiyi şeytan işi bir pislik saymış, gelişen süreçte Araplar medenileştikçe, sadece namaz kılarken içkiden uzak durmalarını salık vermiş, tam medeni bir durum vaki olunca, üzüm ve hurma suyundan yapılan içeceklerin Tanrı'nın insanlığa sunduğu en büyük nimet olduğu fikrini beyan etmiştir.

İçkiye yönelik abd en-nur (insanın ışığı) ifadesi de buradan ve Hz. Muhammed'in Selman el-Farisi'nin elinden içtiğini savunan 'kırklar meclisi' olayından doğmuştur. Görüldüğü gibi, içki konusunda İslam kültüründe, ikisi de Kuran kaynaklı iki farklı görüş vardır ve ikisi de toplumda belli bir yansıma bulmuştur.

İlk yorum, yani gelenekçi yorum halka; ikinci yorum ise seçkinlere, kültürlülere özgü sayılmıştır. Bu verilere bakarak, halkı içkiye davet ettiğimiz gibi bir sonuç çıkarılmasın. İnançlar vicdani kanaatlerdir; ancak vicdani kanaati seçkin yorumdan yana olanlar, içkiye yüklenen sürekli zamlarla baskı altına alınmıyor mu? Eğer ayrımcılığı dinsel gerekçelerle yapıyorsa, yanılıyorlar; Çünkü dinin içki konusunda ne dediği de tartışmalıdır.

Eğer dini değil, sağlık, kamu yararını koruma gibi gerekçeleri dikkate alıyorsa, bunun yolu içkiye sürekli zam yapmak değildir. İçki içmeye yöneltten soysa-ekonomik koşulları düzeltmekten geçiyor. Zira her zamla efkarlanan vatandaş, anlık avuntu gerekçesiyle daha fazla içkiye sarılıyor. Bir şeyin fiyatını artırmak, bir alışkanlığı yok etseydi, uyuşturucunun gramı dünyanın parası olmasına rağmen kimse uyuşturucu kullanmazdı. Yol yanlış, söylemek istediğimiz bu. Sonra içki bu denli kötü olsa cennet nimeti olur muydu? AKP'lilere sorulur.

İnsanlar ne kadar az düşünürlerse, o kadar çok konuşurlar. Bu hayat tam bir sınav, eğer gerçek yaşam olsaydı, o zaman nereye gideceğimiz ve ne yapacağımız konularında size daha fazla bilgi verilirdi.

Aybars TURAN, 08 Şubat 2005

BİLGELİK KONUSU

Sayın Bilge Balta

İlkönce teşekkürlerim...

Ardından her halde iyi takip edemedim.. Merak bu ya şu Bilge ile Hayrı isimlerine bir açıklık getirirseniz sevinirim.

Baba kız mı..? Anne oğul mu...? Ağabey kardeş mı..?

Yoksa "Hayrı Bilge Balta" mı...? -:)

Saygılarımla

Z. K., 22.12.2005

X

Sayın Z. K.,

“Ne dersin bana bilmem, güzel bir soru sordun!” desem. Ardından da sitem etsem.

Senin gibi yaşını yaşamış, dişini dişemiş, yetmiş yaşına gelmiş, bir gazete köşesine yerleşmiş bir aydına yakışır mı; kendine “Bilge” sıfatını layık gören biriyle alay etmek.

Ne demek şu “Baba kız mı..? Anne oğul mu...? Ağabey kardeş mi..?”

Sen benim erkek olduğumu bilmen mi? Bir erkeğe “kız mısın?” denir mi? Sonra bir erkek anne olur mu? Böyle bir ifade e-posta topluluğunda herkese yol gösteren senin gibi bir aydına yakışır mı?

Hem giden iletilerimde

[“hayri@tabularatalanayalanabalta.com”](mailto:hayri@tabularatalanayalanabalta.com) adresini görmem mi? Böyle bir açıklama varken bir insanla alay edilir mi? Bir başkası ile alay edene yaşlı başlı, akli başında bir aydın denir mi?

Türkçe Sözlük Bilge’yi şöyle tanımlar: “İyi ahlaklı, olgun ve örnek kimse. Kendini tanımanın bilgisi.”

Bu tanıma göre ben kendime hedef olarak “Bilge”liği seçtim. “İşte benim hedefim” dedim. Arap’ın imamı olur, Yahudi’nin Hahamı, Batılıların (Alman, Amerikan, İngiliz vb...) Papa’sı, papazı. Bu sıfatlar dinsel anlamlı. Bende ise bilinen anlamda bir Allah-din anlayışı olmadığına göre; laik bir toplumda, iyi kötü bir Bilge olmamalı mı?

Senden rica ediyorum: Eğer bilgeliğe yakışmayan bir davranışımı görürsen beni uyar; değil senin, herkesin de bilgeliğe yakışmayan bir davranışım olursa beni uyarma yetkisi var. Olursa

böyle bir eleştiri beni istediğim Hayri Balta yapar.

Ben 25 yaşına değin dinsel deyimle “ölü” idim; yani, duyarsız, sorumsuz, toplumsal konulara ilgisiz, Tanrı ve din konusunda bilgisiz, asil önemlisi iradesiz; yani, sigara içmenin zararlı olduğunu bile bile içmek.... Bu yalnızca bir örnek...

25 yaşında yeniden doğdum (dirildim). Bunda Sayın Öğreticim Dr. Emin Kılıç Kale'nin rolü büyüktür. Ne var ki sonunda onunla ters düştüm. Onun doğruları bana ters gelmeye başladı. Örneğin; önceleri toplumsal konulara ilgi duyduğu halde sonra bundan vazgeçmiştir. Örneğin sık şöyle derdi: “Köylüsü donla gezen memlekette taksiye binmeye utanırım!” Sonraları ise: “Sen ağa, ben ağa. Bu ineği kim sağa?” demeye başladı.

Toplumsal konulara duyarlılığım ve yerel gazetelere yazı vermem en büyük suçum olmuştur. Bu nedenle Gaziantep ileri gelenlerine: “Hayri Balta ile ilgimiz kalmamıştır.” denerek genelge gönderilmiştir.

Özetlersem: Ben maddecilikte karar kılarak “Yaratan maddedir” (Materyalizm) derken; kendisi, “Maddeyi yaratan da insan! İnsan olmasaydı, madde diyen olmazdı. Allah diyen, madde diyen sensin!” (Ruhçuluk; idealizmin solipsizm kolu.) demiştir. Bu felsefî görüş ayrılığı ayrılmamızı gerektirmiştir.

Bu konuya sunun için girdim: Yirmi beş yaşıma değin yaşantıma sahip çıkmaya utanıyorum. Ama Yirmi beş yaşımdan sonrakinin hesabını vermeye her zaman hazırım.

Yeniden doğduktan sonra “yanlış davranışlarım

olmamıştır” diyemem. Ama bu yanlışlarım, iki elin parmakları kadar az da olsa, kendimi yargılamaya yöneltmede olumlu rol oynamıştır. Bu olumlu rol sayesinde de gerçeği görmeye başladım. Tanrı bilgisine ve din duygusuna eriştim. Çektiğim sıkıntılar, yokluklar, yoksunluklar ve en önemlisi aşağılamalar beni Bilge yaptı. Yani olgunlaştırdı, Tanrı bilgisine ve din duygusuna ulaştırdı.

Bilge adını ben kendime verdim. Ayrıca Türkiye’de şeyhiğe, tarikat liderliğine, mehdiliğe, imamlığa sahip çıkan gördüm ama “Bilgeliğe” sahip çıkan görmedim. Ben de kendi kendime, kendi halimce, bir “Bilge” olayım dedim. Ola ki bundan böyle Bilgeliğe özenen çıkar da şu meczupların elinden kurtuluruz.

Bilgelik beni yönlendiriyor. Bana ters gelen olaylar karşısında aşırı tepki gösterecek olursam “Bilge” adım beni frenliyor: “Dikkat Hayri Balta, bu davranışın bilgeliğe yakışmaz!” dediriyor. Böylece “Bilgelik” kavramı beni bana getiriyor. Bütün bunlar yanında da beni insana yakışmayan edimlerden önlemeye çalışıyor.

Bilgelik, Osmanlıca da Arif olarak da anılır. Arif ise “Osmanlıca Sözlükte, şöyle tanımlanır: “Tanrı’yı hakkıyla anlamış, Tanrı sırrına ermiş, tanınmış kişi.”

Tanrı kavramını ve din duygusunu hakkıyla anlamış, kavramış biriyim. Dünyada söyle bir Tanrı tanımı yapan ilk kişiyim. **“Tanrı madde olarak yoktur, mana olarak vardır. Varlık olarak yoktur, kavram olarak vardır. Ruh olarak yoktur, düşünce olarak vardır. Zat (Kişi) olarak**

yoktur, simgesel olarak vardır.”

Bu demektir ki; kitap indiren, peygamber gönderen bir Allah (Tanrı) yoktur. Bütün dinsel kavramların temsili, simgesel ve mecazi bir anlamı vardır. Din ilminde yol almak isteyenler önce bu kavramların ne anlama geldiğini bilmelidir.

Ayrıca **“İnsanın olmadığı yerde Tanrı yok! Ve Tanrı, insanın bulunduğu yerde vardır.”** diyen ilk kişiyim. Ne dediğimi biliyorum, sarhoş değilim. Tanrı konusunda böyle bir açıklama ve tanım yapan ikinci bir kişi görebilir miyim?

Allâmelerin tümü **“Tanrı her yerde hazır ve nazırdır!”** der. Lağım çukuru da her yerden sayılır ve lağım çukurunda ise, haşâ!, Tanrı olur mu?

Bu ne kadar Tanrı bilgisinden habersizliktir. Bu ne büyük bir cehalettir. Böyle bir toplumda **“Tanrı, insanın olduğu yerde vardır. İnsanın olmadığı yerde Tanrı (Allah) yoktur! Ancak Yaratan vardır (Madde)...”** diyen bir adam Bilge olmaya layık değil midir?

Bu konuyu da söyle özetliyorum: **Tanrı: Bütün olumlu kavramlar, yüce duygular, genel doğrular, üstün değerler, olumlu düşünce ve eylemlerdir.** Bu kavramlar, kötüye göre iyi sayıldığı için Tanrısaldir (Rahmanî'dir). Saydığım bu iyi kavramların tersi ise toplum tarafından benimsenmediği için Şeytanî sayılmıştır.

İyi kötü ayırımında bulunan ve iyi olanı yapmak için kendine (nefsine...) direnerek kötü olanı yapmayan kişi dindardır. Bu demektir ki iyi ile kötünün ayırımında bulunmayan kişide din duygusu yoktur. İsteddiği kadar mensup olduğu

dine sahip çıksın. Haham olsun, Papaz olsun, İmam olsun.

Bu konular uzar.

www.tabularatalanayalanabalta.com adlı binlerce sayfayı bulan sitemde bu konular ayrıntıları ile belirtilmektedir.

Şimdi böyle düşüncelere sahip olan bir kişi kendini erdemli olarak yönlendirsin diye Bilgeliği hedef tahtasına korsa, onunla alay mı edilmelidir?

Kulakları olduğu halde duymayan, gözleri olduğu halde görmeyen, aklı olduğu halde idrak edemeyenler arasında yaşayan biri kendini Bilge olarak kabul ederse çok mudur?

“Kendini bilen Rabbini bilir” dendiğine göre bu benimle alay etmen neye?

Biliyorum bu düşüncelerim çoğuna ters gelecektir... “Hayri bu kez de kendini övüyor!” denecektir. Beni gören, dediklerimi anlayan, sözlerimi duyan yok ki beni değerlendire... Ağam nerde ben nerde?... Söylediklerimi anlayan varsa beri gele...

Bil ki dostum, halkın değer yargıları her zaman doğru değildir. Ayrıca halkın değer yargıları ile ters düşmeyen Arif (Bilge) değildir. Bu nedenle derim ki **“İnsan, önce kendini bilmelidir.”** Ve derim ki olumsuz düşünce ve davranışımı gören herkes “Bu düşünce ya da bu sözün Bilgeliğe yakışır mı?” diye beni eleştirmelidir.

Böyle bir yazı yazdığının için teşekkür sana. Benimle alay ettiğin için çok ağır sözler söyledim sana; söyledim, söyledim ama, bilge olduğum

için yakışmaz bana...
Şimdi kal sağlıcakla.
Bilge Balta, 22.12.2005

ADEM'İN TORUNLARI

Kanal D, 20.Temmuz.2000 tarihinde Afrika'da yaşayan "Kunglar" kabilesinin yaşamı ile ilgili bir program gösterdi. Bu programda adı geçen kabilenin "taş devrini" yaşadıkları görülmekte idi.

Programı izlerken Adem ile Havva söylencesini hatırladım. Bu insanlar hiç de Adem ve Havva anamızın torunları gibi gelmedi bana. Kutsal kitapların anlatımına göre Cennet'ten kovulduklarında Adem ve Havva'nın böylesine ilkel olmadıkları belirtilmektedir.Tanrı kendilerine her şeyi öğretmişti. Ateş yakmayı, örtünmeyi bilmeleri gerekirdi. Oysa bunlar şimdi bile ateşi tahta çubukları birbirine sürterek yakıyorlardı. Ne örtünme, ne hayvancılık ne de çiftçilik biliyorlardı. Geçimlerini Avlanarak ve de 'toplayıcılık' yaparak sağlıyorlardı. Oysa Adem ve Havva'nın çocukları olan Habil ile Kabil hayvancılık ve çiftçilik aşamasına gelmişlerdi. Öyle ki Tanrı'ya sundukları sunak sonucu; Tanrı, kendisine sunulanlardan buğday yerine hayvanı beğenince iki kardeşten biri diğerini öldürmüştü.

Kültür tarihinde görülmüştür ki toplumlar sahip oldukları kültürleri genleri aracılığıyla gelecek kuşaklara aktarıyorlar. Bu olgu bütün toplumlarda görülen bir olgu...

Şimdi nasıl olmuş da bu "Kunglar" geriye

gitmişlerdi. Bunlar Adem ile Havva'dan gelmiş olsalardı diğer toplumlarda görüldüğü gibi ilerleme göstermeseler bile, hiç değilse, ateşi bilmeleri, çiftçilik ve hayvancılık yapıyor olmaları gerekirdi.

Hayal aleminde yaşayan şeriatçılar bu sorulara nasıl bir yanıt verirler bilemiyorum. Ama şurası bir gerçek ki olaylara bilimsel gözlerle bakanlar bu tür sorulara rahatlıkla yanıt verebilirler. Çünkü Adem ve Havva, Habil ile Kabil olayları simgesel bir anlatım olup şeriatçıların anladıkları gibi değildir...

Şimdi buraya Kuran'daki bir ayeti alalım: “Hani biz demiştik ki: Ey Adem! eşinle birlikte cennette otur, ondan istediğini bol bol yiyin. Ancak şu ağaca yaklaşp zalimlerden olmayın. Bunun üzerine şeytan oradan onları kaydırarak içinde bulundukları yaşayıştan ikisini de cüda (ayrı) kıldı. Biz de haydi buradan inin... dedik.” (Bk. Tanrı Buyruğu, Ömer Rıza Doğrul, İstanbul, 1955. 3. Basım. Bakara, 2/35)

Şimdi de bu ayeti yorumlayalım: “Adem ile Havva erkeği ve kadını simgeler. “Ancak şu ağaca yaklaşp zalimlerden olmayın.” ayetinde ağaç kötülüğü simgeler. Gerçekten de kötülük bir ağaç gibidir. Gövdesi kötülüktür. Kötülüğün çeşitleri de; dalı, budağı, çalısı çırpısı ve de yapraklarıdır. Kötülüğün çeşidi saymakla bitmez. Burada ne yaparsan yap yalnız kötü olanı yapma denmektedir. Eğer kötülüğe bulaşırsan huzurunu kaçırsın; yani cennetten kovulursun denmektedir.

Adem erkeğin; Havva ise kadının simgesidir. Bunların kötülüğe bulaşmamış, olumsuzluğa

karışmamış yaşamları cennet (huzur ve refah ortamı) ile ifade edilir.

Bu söylencede geçen **Tanrı terimi**; bilge insanın aklını, bilgisini, kültürünü, öngörüsünü ve sağduyusunu simgeler... Peygamberlere seslenen Allah da; onların akli, bilgisi kültürü, öngörüsü, sağduyusu ve sorumluluk duygusudur.

Bu nedenle bilge insanlar: “Yaşam tatlıdır. Bu dünya cennet gibidir. Her işi yapabilirsin. Ancak kötü olanı (günahı) yapma. Çünkü kötü olan bir iş yaptığın takdirde huzurun kaçır. Huzurunun kaçması demek insanın cennet’ten kovulması demektir. İnsanın huzursuzluk içinde yaşaması ise, cehennem (huzursuzluk, vicdan azabı, sıkıntı) ile simgelenir.

Burada demek isteniyor ki: “Doğal yaşamı bırakma. Doğa ve toplum yasalarını zorlama. Hırsla kapılma. İçinden gelen ve kötü bir iş yaptığın zaman seni uyaran sesi (Cebrail, Ruhul Kudüs: kutsal ruh: Allah, Tanrı...) dinle. Herhangi bir işi hırsına, öfkene, nefesine kapılarak yaparsan huzurunu kaçırsın; yani cennetten kovulursun.

Gerçek din anlayışında insanın kendini eğiterek olgunlaştırması söz konusudur. Kendisini geliştirmeyen, olgunlaştırmayan, hırsına, nefesine, öfkesine hakim olmayan insan istediği kadar tapınsın (ibadet etsin...) hiçbir işe yaramaz. Kendi kendisini eleştirmeyen ve eksiklerini görüp gidermeyen bir insanın salt ibadetle olgunlaşmasına, yani cennete girmesine olanak yoktur.

Şurasını da önemle vurgulamalıyım ki

cennet de, cehennemde, ahret de, hesap verme de yaşarken söz konusudur. Çünkü Allah'ı idrak demek; iyi kötüden ayırmak, yani fariğ ve mümeyyiz olmak demektir. Bu nedenle çocukların, delilerin, hayvanların ve ölülerin Allah'ı olmaz. Burada kullandığım ölü sözcüğü ile fiziksel olarak ölmüş olanları kastetmiyorum. Kalp gözü (Basireti) bağlı olanları kastediyorum. Bunlara din ilminde yaşadığı halde duyarsız oldukları için ölü sayılırlar...

Yaşarken diri olmanın ölçüsü Tanrı'yı bilmektir. Çünkü yazılmıştır: **“Allah, ölülerin değil dirilerin Allah'ıdır.”** (İncil; Luka, 20/38)

Bu konu Kuran'da da geçer. 2. Halife Ömer'in Müslüman olmadan önceki durumu ölü olarak tanımlanır ve şöyle denir: **“Ölü iken dirilttiğimiz ve kendisine insanlar arasında yürüyecek bir ışık verdiğimiz kimsenin durumu, karanlıklar içinde bulunup asla çıkamayan kimsenin durumu gibi midir?”** (K. 6/122) Burada “karanlıklar” içinde (ölü) sayılan kişi Ebu Cehil'dir.

İnsanın doğmadan önce hiçbir sorumluluğu olmadığı gibi fiziksel olarak öldükten sonra da hiçbir sorumluluğu yoktur. Yani öldükten sonra hesap verme diye bir şey yoktur.

Kutsal kitaplardaki anlatımlar bu şekilde yorumlandığı takdirde insana ve topluma yararlı olur. Ama şeriatçıların anladığı anlamda; yani, okunduğu gibi anlaşılırsa, anlatımın derinine, gizine varılmazsa insana yararı olmayacağı gibi zararı da olur ve bütün şeriat dünyasında

görüldüğü gibi insanı çağının gerisinde bırakır.

Bütün şeriat dünyası kutsal kitaplarda ayıklama yapmasını bilmediği ve de anlatımları zahiri anlamda yorumladığı içindir ki çağın dışında kalmış ve bir tırnak keseceği olsun icat edememiş, insanlığın yaşam seviyesini yükseltmediği gibi bu güzelim cennet dünyayı da cehenneme çevirerek fiziksel olarak öldükten sonrası için bir cennet hayal etmiştir.

Av. Hayri Balta, 11.10.2007

SAADET KAFASI

Saadet Partisi, Şeker Bayramı'nın son günü Genel Merkezlerinde bayramlaşma yapmışlar ve bu bayramlaşmada da bayramlaşmaya gelenlere Saadet Partisi yazılı birer duvar takvimi vermişler...

Buraya kadar güzel ve olağan... Ne var ki dağıttıkları takvimde üzerinde durulması gereken Hadisler **var. Gelin önce şu sözlerine bakalım. Tam şeytan işi bir düşünce... Şeytan dediğin;** insanın kafasına ahlaksız ve kötü şeyler yerleştiren düşünceler ve duygular olup şeytanla simgelenir...

Şimdi orucu bozmayan şeyleri sayıyorlar. Ahlak bozulsun ama, yeter ki oruç bozulmasın...

Şimdi dikkat edin: “Bir kadına bakmak ve düşünmek suretiyle meni gelmesi...” orucu bozmayan şeylerdenmiş, iyi mi?... Bozulmayan şey mi kalmış ki... En önemlisiniyet bozulmuş, nefis bozulmuş, İncil'in deyimi ile göz zinası yapılmış...

Demek ki meni gelmesi; onlara göre öylesine

doğal ve olağan bir şeymiş ki eğer **“Bir kadına bakmak ve düşünmek suretiyle meni gelir”**se imiş oruç bozulmaz imiş... Bunu da İslam alimlerinin açıklaması ile öğrenmiş olduk...

Yahu yetmiş altı yaşındayım. 13 yaşından beri de erkeklik duygusunu hissederim. Yetmiş altı yaşımdan 13 yaşı çıkarırsanız geriye kalır altmış üç yıl... Bu 63 içinde en az 50 kadınla karşılaştım birkaç kez.

Kimileri ile dans ettim, kimileri ile müzik topluluğunda meşk yaptım, kimileri ile karşılıklı içki içtim, kimileri ile aşk yaşadım... (Yaşadığım aşkı merak edenler Site'mizin ARŞİVİNDEKİ **“YİTMİŞ BİR ADAM”** adlı dosyadaki **“ARAMIZDA TANRI VAR”** adlı öyküye bakılabilirler...) kimilerini özledim, kimilerini sevdim... Ama hiçbir karşılaşmamda donuma akan meni görmedim...

Mesleğim avukat. Bu konuda bana aktarılan bir geçimsizlik olayı da görmedim. Çünkü kocalarının çamaşırlarını yıkayan kıskanç kadınlar ister istemez kocalarının donlarını incelerler. Eğer kocasının donunda en küçük bir meni izi görürlerse kıyameti koparırlar. “Söyle bana ahlaksız, edepsiz, kimden bu leke?” diye sorarlar...

Hiç böyle bir dava ile de karşılaşmadım.

Bu kafada olanların akli fikri kadınlarda olduğu için ne yapacaklarını şaşırırlar; akılları fikirleri kadınlarda olduğu için hep kadınlarla uğraşırlar ve de baktığımızda menimiz akmasın diye kadınları çarşafa kapatırlar... Böylece bunların kadınları çarşafa kapatmalarının nedenlerini de öğrenmiş olduk.

Bu da takvimlerinde yazıyor... **“Bizim örf ve adetimizde, kadının önden gitmeyip yolda arkada kalması vardır.”**

Kadınla yan yana giderlerse ya da kadın önde giderse bizim ağanın menisi donuna akar. Gördün mü sen gerekçeyi... Ne yapmalı kadını gözden uzak tutmalı, en iyisi kadın arkadan gitmeli ki donu temiz kalsın...

Bilindiği gibi bunlar kadınla tokalaşmazlar; tokalaşırlarsa el zinası yapmış olurlar. Bir de göz zinası var bunların; söz de, kadına bakmazlar... Öyle ya kadına bakmakla, kadını düşünmekle, donu sıırıslıkam olanlar; ya bir de kadınla tokalaşırlarsa, tokalaşırken göz göze gelirlerse menileri pantolonun paçasından akıp gider...

Kadına bakmamaları da yalan... Hele mini etekli güzel bir kadın, kız görsünler, bayılırlar... Bakmamak için, bayılmamak için kadını kapatmaktan başka çare yok.

Niçin böyle kurallar koymuş olmalarının nedenlerini anlamaya başladınız değil mi?... Kendi eşleri ile bile yan yana, kol kola giderlerse, bir kadınla tokalaşırlarsa, bir kadınla bakışırlarsa şıp şıp menileri donlarına damlıyor heriflerin... İşin ilginç yanı bu meni damlaması da orucu bozmuyormuş...

Bir hadis daha var.

Dedim ya akıllı fikri kadınlarda bunların... İşte bir hadis daha: **“Bir erkek, karısını yatağına çağırıp da; o kadın, o daveti ret ederse, melek onu sabaha kadar lânetler...”** Bu hadis de Roger Arnaldez tarafından derlenip yazılan, tercümesi

Burhanettin Semi tarafından yapılan, Üçdal Neşriyat tarafından İstanbul 1982’de yayınlanan “Hazreti Muhammed, Hadis ve Sözləri” adlı kitabın 141 ve 142 sayfasında kadınlar hakkında söylenen hadislerden.

Bir kere şunu bilelim ki melek ne karışır karı koca arasındaki ilişkiye...

Bu sözden anlaşılıyor ki karı koca ilişkilerini melekler izliyor. İyi ki ben meleğe cine inanmıyorum. Eğer karımla sevişirken meleklerin ya da cinlerin-şeytanların bizi izlediği düşüncesi taşımış olsaydım; o cinsel ilişkinin, hiç mi hiç tadına varamazdım ve de burnumdan gelirdi... Hiç olmazsa öyle bir kaygım yok!..

Saadet Takviminde ilginç bir öneri daha var, alıyorum: “Aksıran kimse elhamdülillah der. Yanında bulunan kimse de ona yerhamukellah der. Aksıran ona cevapla yehdina ve yehdimükümallah” derlerse ne oluyor, biliyor musunuz? Sevap kazanıyorlar. Sevap kazanmakla da cennetin kapısını açacaklarını sanıyorlar...

Bu SÖZLERİN Türkçesi yok mu? Var, niçin söylemezler öyleyse, söylerlerse sevap kazanamazlar, sevap kazanamazlarsa cenneti kapısını aralayamazlar... Hay kafanızı seveyim sizin...

Ama “Bir kadına bakmak ve düşünmek suretiyle meni gelmesi” orucu bozmuyor. Yani günah değil... Günah olsaydı oruç bozulurdu... Demek ki bu ahlaksızlık bile değil... Ahlaksız olsaydı günah kapsamına girerdi...

Görüyorsunuz değil mi Saadet kafasını...

Bunlar ağız ile aksırmıyor... Bunlar kafası ile düşünceleri ile aksırıyorlar ve bizlere de “YEHDİNA ve YEHDİMÜKÜMALLAH!” dedirtmek istiyorlar.

Anlayana aşk olsun!...

Av. Hayri Balta, 21.10.2007

DİNSİZLERİN SAFSATALARI

Aşağıya Mehmet Şevket Eygi'nin 16.10.2006 tarihli Milli Gazete de çıkan bir yazısını alıyorum.

Dikkatle ve düşünerek okunduğunda adı geçenin “Aklını İmana kurban ettiğini” görürüz.

Aklın üstünlüğü İslam'ın kutsal kitabı Kuran'da yüzü geçen ayetlerde bildirilir. Ne var ki; İslam'da akıl; İslam kurallarını (Nas'sını) öğrenip öğretmek ve İslam şeriatını koruyup yaşatmakla yükümlüdür.

Bu nedenle İslam dünyasında; bilimde, sanatta, sporda, tıpta, sanayide, teknikte hiçbir gelişme olmamıştır, olacağı da yoktur; çünkü İslam dünyası, aklını bu dünya için kullanacağına öbür dünya için kullanmaktadır.

Haklılar da; ebedi bir dünyada yaşamak dururken geçici bir dünya için emek harcamak akla ve mantığa aykırı değil midir? Bunlara göre önemli olan ebedi yaşamdır; geçici yaşam ise ham hayaldir.

Batı dünyası bu gün; bilimde, sanatta, sporda, tıpta, sanayide, teknikte ilerlemişse bu; Reform, Rönesans'tan sonra laikliğe geçerek aklını kullanması sayesinde. Zaten laiklik, akılcılıktır. İslam dünyası da bu nedenle “Laikliğe” düşmandır...

M. Ş. E.'nin yazısından öğreniyoruz ki; biz laiklerde ne din var, ne de iman... Tümünden kâfiriz...

Ne var ki ben; M. Ş. E. gibi Müslüman olmaktansa kâfirliği yeğlerim...

Aşağıdaki yazı bu açıdan incelenmelidir.

Aklını bu dünya için kullanmayanlar geri kalmaya mahkumdur.

Şimdi M. Ş. Eygi'nin enteresan yazısını okuyabiliriz.

Av. Hayri Balta, 22.10.2007

+

DİNSİZLERİN SAFSATALARI

BİRİNCİ SAFSATA: Din ile akıl bağdaşmaz. Toplum dine uyarsa, akıldan uzaklaşmış ve akıl aydınlığından mahrum kalmış olur.

Cevap: İslâm dini “Akıllı olmayanın dini yoktur” buyuruyor. Din akıl ile anlaşılır ve uygulanır. Din akıldan üstündür, ona kılavuzluk eder.

İKİNCİ SAFSATA: Akılcılık iyi bir şeydir.

Cevap: Akılcılık (rasyonalizm) bir doktrin, bir teori, bir ideolojidir. Akıl iyi, faydalı, lüzumlu, zarurî bir şeydir. Akıllılık da iyidir. Buna mukabil akılcılık kötüdür. Akılcılık ile akıllılık birbiriyle uyuşmaz. Akılcı, akıllı değildir.

ÜÇÜNCÜ SAFSATA: Akıl ile bütün problemler, krizler çözülür, zorluklar aşılır, haysiyetli bir hayat sürülür.

Cevap: Akıl, tek başına kesinlikle yeterli değildir. Yeterli olsaydı, çok akıllı, en akıllı insanlar birbirine zıt ve ters bir sürü teori, doktrin, çare,

çözüm üretmezlerdi. Akıl şarttır, zarurîdir, çok lüzumludur, lakin ona mutlaka bir rehber gerekir. O da dindir, ilâhî vahiydir.

DÖRDÜNCÜ SAFSATA: Toplum din kuralları ile idare edilirse gerilik, tembellik, karanlık olur.

Cevap: Endülüs'te çok yüksek, çok güzel, çok aydınlık bir medeniyet vardı. Avrupalılar Endülüs'e nispeten çok geriydi. Müslümanlar, dinlerine ne kadar sarılmışlarsa, akıldan o nispette yararlanmışlar, ilerlemişler, üstün ve vasıflı olmuşlar, başkalarından yüksek olmuşlardır.

BEŞİNCİ SAFSATA: Sekülerizmi korumak için bireylerin ve toplumun din hürriyeti, hatta ibadetleri bile kısıtlanabilir.

Cevap: Din, inanç, inandığı gibi yaşamak hürriyeti ve hakkı, evrensel ve temel insan haklarının en önemli maddesidir. Bu hürriyet bir DEĞERDİR. Hiçbir geçersiz ve âdil olmayan bahane ve sebeple kısıtlanamaz. Sekülerizm bu hak ve hürriyetten önce gelmez. Çünkü hiçbir insan hakları beyanname ve sözleşmesinde sekülerizm evrensel bir hak ve vazife olarak zikr edilmemektedir. Din hürriyeti, başkalarının hürriyetlerine zarar vermemek maksadıyla ÂDİL kanunlarla sınırlandırılabilir.

ALTINCI SAFSATA: İslâm dini, kadın hürriyetlerini kısıtlamış, kadını ikinci sınıf bir insan haline getirmiştir.

Cevap: Şer'î mânâsıyla tesettür kadını alçaltmaz, aksine ona değer, haysiyet ve hürriyet kazandırır. Zinayı ahlâksızlık ve suç saymayan, eşlerin nikahsız yaşayabileceklerini söyleyen,

kadınların -canları isterse- birçok erkekle yatarak nesebi belli olmayan çocuk doğurmak ve bunları nüfusa kendi adlarıyla kaydettirmek hakkına sahip olduklarını iddia eden bir zihniyetin İslâm'ı anlaması ve değerlendirmesi mümkün değildir. Onlara göre tesettür bir tür köleliktir, **İslâm'a göre ise kadının örtünmesi hürriyettir.**

YEDİNCİ SAFSATA: Küçük çocuklara din ve Kur'ân dersi verilmesi doğru değildir.

Cevap: Türkiye devletinin de imza koymuş olduğu uluslararası insan hakları beyanname ve sözleşmelerinde "Ebeveyn (anne baba) çocuklarına serbestçe din eğitimi verebilir" demektedir. Bir anne babanın, çocuklarını küçük yaştan itibaren Müslüman olarak yetiştirmeye ve eğitmeye hakkı vardır. Buna karşı yapılan bütün düzenlemeler ve uygulamalar bir insan hakkı ihlâlidir.

SEKİZİNCİ SAFSATA: Türkler Arapça bilmiyor, binaenaleyh Arapça Kur'ân'ı anlamadan okumasınlar ve ezberlemesinler. Dinlerini Kur'ân tercümelerinden öğrensinler.

Cevap: Müslüman Türkler, dinlerini doğrudan doğruya Kur'ân-ı Kerîm'den çıkartmazlar, büyük din âlimlerinin hazırlamış olduğu ilmiyal, fıkıh, ahlâk, akait kitaplarından öğrenirler. Hem Kur'ân okurlar, hem de onun meal, tercüme ve tefsirlerini. Manasını anlamadan Kur'ân okumakta da sevap vardır, dinen iyi ve hayırlı bir şeydir.

DOKUZUNCU SAFSATA: Kur'ân tercüme edilsin ve halk kutsal kitabını anlayarak okusun.

Cevap: Her devirde Türkçe Kur'ân tercümeleri, mealleri, tefsirleri olagelmıştır. Hele bu devirde, ihtiyaçtan fazlası vardır. Son yirmi otuz yıl içinde ülkemizde milyonlarca nüsha Kur'ân tercümesi, meali, tefsiri basılmış ve Müslümanların evlerine, özel kütüphanelerine girmiştir.

ONUNCU SAFSATA: Şeriat kötü bir şeydir, Şeriati tutmak gericiliktir.

Cevap: Ferid Develioğlu'nun hazırladığı Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lügatta Şeriat şöyle tarif ediliyor: "1. Doğru yol, 2. Allah'ın emri, 3. **Âyet, hadîs ve icmâ-i ümmet esaslarına dayanan din kaideleri.**" Yerli ve yabancı bütün ciddî sözlük ve ansiklopedilerde buna benzer açıklamalar bulunmaktadır. Bir insanın "**Ben de Müslüman'ım ama Şeriata karşıyım**" demesi mantıksızlık, çelişki ve saçmalıktır. Yukarıdaki tariftan anlaşıldığı üzere şeriat kutsal bir kavramdır. İslâm ile şeriat özdeşdir.

ONBİRİNCİ SAFSATA: Dinde ve şeriatta hurafeler vardır.

Cevap: Bunu söyleyen kesinlikle Müslüman değildir, Müslüman olamaz. Çünkü bu sözünü dini inkar etmiş olmaktadır. Bir Marksist, agresif ve militan bir ateist, fanatik bir İslâm düşmanı böyle söyleyebilir. Zaten İslâm da onlara kâfir (gerçeği örten ve gizleyen) demektedir. Bu gibi düşünce, görüş ve inançlar sübjektiftir. Objektif gerçek, İslâm'da hurafe olmadığı, bütün **İslâmî hükümlerin doğru olduğu, İslâm dininin doğrunun, iyinin, güzelin ana kaynağı bulunduğu**dur.

ONİKİNCİ SAFSATA: Türkiye İslâm dünyasının en ileri ülkesidir.

Cevap: En ileri ülkesi sözü yanlıştır. Ülkemiz şu anda bin türlü gerilik ve kirlilik içindedir. Türkiye, öyle olması gerekirken bir Japonya, bir Güney Kore, bir Tayvan, bir Singapur olmamıştır. Toplumda yabancılaşma, çöküş, dağılıp emareleri görülmektedir. Siyasî ve idarî temizlik bakımından 10 üzerinden 3 kûsur notla liste diplerindedir. Üniversitelerimiz dünyanın belli başlı 500 üniversitesi listesine girememiştir. Birçok küçük ülke ve millet Nobel kazandığı halde biz kazanamamışızdır. Dünyada en fazla kara ve kirli para Türkiye'dedir. Kokuşma ve yolsuzluk korkunç boyutlara ulaşmıştır. Eğitim sistemi iflâs etmiştir. Yeni nesiller o kadar cahil yetiştiriliyor ki, atalarının mezar taşlarını bile okuyamıyorlar. Güney Kore, dünyanın en ileri ve zengin ülkelerine kendi millî ve yerli güzel otomobillerini ihraç ederken, Türkiye millî-yerli güçlü bir otomotiv sanayi kuramamış olup, yabancıların otomobillerini montaj usulü ile üretmektedir. Ve saire... Ve saire... Böyle bir durum ve manzara için **“İslâm dünyasının en ileri ülkesi biziz...” diye iftihar etmek, en azından ayıptır ve gülünçtür.**

Mehmet Şevket Eygi 16.10.2006, Milli Gazete,
+

Bilge Ustam,

Bu adamlar merak edip haklarında yazılan yazıları okumuyorlar mı acaba? Yoksa işlerine geleni duyup, işlerine gelmeyen duymamakta yaman mıdırılar?

Diline, eline, beynine sağlık. İyi bir ders vermişsin yine.

Sevgi, saygı...
FEV, 23.10.20007

+

Sevgili Fevzi,
Aldım iletini.

Yazımla ilgilenmen mutlu etti beni.
Böyle bir yazı senden başkasının ilgisini
çekmedi.

Bunlar böyledir işte.
İlgilenmezler yazı işlerine gelmezse.

Zaten biz de okuyanlar beğensin diye
yazmıyoruz.

Arıyız biz arı...

Arı olduğumuz için yazarız yazılarımızı...

Bilirsin Arı; balımı yesinler diye bal yapmaz,
Balını yeseler de yemezlerse de o yine bal
yapar.

Kimseye aldırılmaz...

Güneş iyiler üzerine de doğar kötüler üzerine
de doğar.

Ancak gelişmemiş insanlar yaptığına karşı
sadakat arar...

Işık, **ışık olduğu için** aydınlatır.,
Yandığı sürece karanlığı kovar.

Biz, bize düşeni yapmak zorundayız.
Değer ölçümüzü kendimiz koymalıyız.

Kimsenin hakkımızdaki değer yargısına
aldırmayarak

Onları çatlatmalıyız...

Şimdi kal sağlıcakla,

Sevgiler sana.

Av. Hayri Balta, 23.10.2007

+

Sevgili Bilge Ustam!

Ne güzel bir yanıt bu böyle...

Teşekkürler.

FEV, 23.10.2007

KURBAN

Sonra “o sabah” geldi... Çocuk, dedesinin bir elinde kova, bir elinde kocaman bir bıçak gördü.. Omzuna da kalın bir halat atmıştı.. Kuzu bir kez daha meledi..

Boğazından kanlar fışkırırken bacakları titredi.. Çırpınmaya çalıştı.. Ama iple bağlanmış bacakları sadece titredi... titredi... titredi...

Kuzunun meleyen boğazından bu kez hırıltılar çıktı..

Hırıltılar.. Hırıltılar.. Hırıltılar...

Bu arada dede, “Allahu ekber allahu ekber, la ilahe illallah, allahu ekber, allahu ekber” diyordu.. Dedenin yüzünde bir mutluluk ifadesi vardı, can vermekte olan kuzuya bakarken..

Dede, vahşi bir şekilde can vermiş kuzuyu bahçedeki ağaca arka ayaklarından tepe üstü astı.

Dede, bıçağıyla kuzunun derisini yüzdü..

O güzel kuzu, sadece et olmuştu..

Dede, kuzuyu parçaladı..

Öğlen mutfakta kavurma pisti..

Çocuk kavurmayı yiyemedi, yemedi..

Annesi, babası, dedesi, ninesi “Yesene, kurban eti... Sevap...” dediler..

Çocuğun midesi bulandı... Gözünün önüne kuzusu geldi.

Çocuk büyünce çok da parası olsa bir kez bile “kurban” alıp kesmedi.

Sonra “kurban Bayramı”nın esasını, kökenini öğrendi:

+

Adem’in iki oğlu vardır. Kabil ile Habil (**Bu konuda Kuran, 5/27-32’ye bakabilirsiniz.**)

Birincisi çiftçi, ikincisi ise koyun çobanıdır. “Efendi”ye yani “Tanrı”ya birer kurban sunma yoluna giderler. Çiftçinin kurbanı ne olabilir? Kuşkusuz tarım ürünlerinden. Ve çiftçi bu tür bir kurban sunar. Çobansa, “sürünün ilk doğanlarından” ve “yağlılarından” getirip koyar. Tanrı, çobanın kurbanına bakar, yani kabul ettiğini gösterir bu kurbanı. Çiftçininkine ise hiç bakmaz. Yani bu kurbanı kabul etmediğini belli eder. Bu hikayenin anlatıldığı Tevrat’a göre; daha sonra, duruma içerleyen çiftçinin (Kabil), kardeşi çobanı (Habil) öldürerek hıncını aldığı yazılır. (**Tevrat, Tekvin, 4:1-7**)

Tanrı her kurbanı kabul etmez.

İyi ama, “Efendi-Tanrı”, zavallı çiftçinin sunduğunu niye kabul etmemiştir?

Anlatılmak istenen şu olmalı: Birincisi, çiftçinin “kurban” olarak sunduğu “tarım ürünü” belki de “turfanda” yani “yeni ilk yetiştirilen” türden değildi. Oysa, “kutsal kitap”ta, Efendi-Tanrı’nın hep “turfanda” türünden ürün istediği işlenir. **(Tevrat, Çıkış, 22:29; 23:16,19; Sayılar, 18:12; Süleyman’ın Meselleri, 3:9)**. Efendi-Tanrı’nın beğendiği bu.

Ayrıca, Kabil’in (çiftçi) sunduğu “kan” değildi. Efendi Tanrı; sunulan kurbanın daha çok “kan” olmasını ister. Bu İslam’a da geçmiştir. Dahası, kurbanda kan dökülmesi vazgeçilemeyecek bir koşuldur. O denli ki, tüm “fıkıh” kitaplarında anlatıldığına göre, **“Kan akıtılmazsa, kurban caiz olmaz.”**

Kurban bayramındaki kurban şöyle tanımlanır: **“Koşulların oluşması durumunda, Tanrı yakınlığını sağlamak amacıyla, belirli günlerde, belirli yaşta kesilen (yani, kanı akıtılan) belirli hayvandır.” (Dürer Kitabı’l-Udhiyye, 1/265 ve öteki fıkıh kitapları)**

Kurbanda kan, temel amaç olduğu için “hacc” sırasında sunulan kurbanlardan kiminin bir adı da “kan” anlamına gelen “dem”dir. **(Fıkıh kitapları, “cinayetler” bölümü)**

Sonra, Efendi Tanrı, kendisine sunulan “kurban”ın “özürsüz” olmasını ister. Bu da İslam’a geçmiştir. **(Fıkıh kitapları, Udhiyye bölümü)**. Kurban, en iyisinden olmalıdır.

Yine, Efendi-Tanrı, sunulan kurban, “ilk doğan”lardan olursa daha çok beğenir. Tevrat’ta, bu da özellikle anlatılır. **(Tevrat, Çıkış, 13:1, 12,**

13,15; 22:29, 30; 34:19; Levililer, 27:26; Sayılar, 3:13;8:16,17;18:15,17; Tesniye, 15:19)

Kabil'in kurbanının niye kabul etmediği, Habil'ininkinin ise niye kabul edildiği İncil'de ise şöyle anlatılır: **“Habil, Tanrı'ya, Kabil'den daha iyi bir kurban sundu..” (İncil, İbraniler, 11:4)**

Demek ki, Efendi-Tanrı'nın istediği koşullara uygun olan kurban, Habil'in kurbanıydı. “Kan” vardı, kurban “en iyisindendi” ve de “ilk doğan”dı.

Her adımda kurban Anadolu'da yeni evlenen çiftlere kurban kesilir. Çiftler kurbanın üzerinden atlarlar. Kanlarını da alınlarına sürerler. Nedeni, evliliklerinin mutlu geçmesi.

Kan akıtmak, uğur ve mutluluk anlamına geliyor.

Yağmur yağmadığı zaman Cuma günleri duaya çıkılır ve kurban kesilir. Yağana kadar bu olay tekrarlanır. Toplumumuzda her önemli gelişmeye kurban kesmek eski bir gelenektir.

Yeni bir gelenek: Yeni bir araba mı alındı? Hemen kurban kesilir. Araba, kanın üzerinden geçer, uğur sayılır.

Devlet büyükleri de kurbanla karşılanır. Fabrika ve işyerleri açıldığında, çocuğu olmayanların kutsal yerleri ziyaretlerinde, futbol takımlarının sezon açılışlarında.. Kurban kesme, Kurban Bayramı'nda ise katliam boyutlarına ulaşır.

Kurban kesmenin kökeni nerede? **İslamî** bir gelenek mi? Yoksa, daha eski çağlara mı uzanıyor?

İbrahim Ve Oğlu

İlk doğanın tanrıya kurban edilmesi çok eski bir gelenektir. Kuran'dan okuyalım:

“İşte biz ona (İbrahim’e) uslu bir oğlan müjdesini verdik. (Çocuk doğup büyüdü) Çocuk kendisiyle birlikte çalışma çağına erişince, (babası): ‘Oğulcuğum! Düşümde seni kesiyor olduğumu gördüm. Bir düşün, ne dersin?’ dedi. (Oğlan da) ‘Baba! Sana buyrulanı yap. O zaman Tanrı dilerse, beni sabredenlerden bulursun!’ diye karşılık verdi. İkisi de boyun eğince, ve (babası) onu alını üzerine yatırınca, biz seslendik ona: ‘Ey İbrahim! Düşünü doğruca yerine getirdin. Biz iyi davrananları böyle ödüllendiririz.’ Apaçık bir denemeydi bu kuşkusuz. Biz kurtulmalık (fidye) olarak ona büyük bir kurbanlık verdik.” (Saffat:101-107)

Bu ayetlerde anlatılan öyküye göre özet olarak şunlar olmuş:

1) İbrahim bir çocuk istemiş Tanrı’dan. “Şöyle, akıllı uslu olsun!” ve de “oğlan!”

2) İbrahim’in bu dileği kabul edilmiş. Bir oğlu olmuş.

3) Ne var ki, bu ilk oğlanı kurban olarak kesmesi gerekmiş. Çünkü, Tanrı’dan öyle buyruk almış. Hem de “düşünde!”

4) Oğlan biraz büyüyünce babası düşünüyü açmış. Oğlan da kesileceğini ve bunun bir Tanrı buyruğu olduğunu anlayınca, babasına, buyrulanı çekinmeden yapmasını söylemiş.

5) Ve, İbrahim, kesmek için oğlanı yüzüstü yatırmış. Kesecek!

6) İşte tam o sırada Tanrı, “İbrahim!” diye başlamış seslenmeye. Oğlunu kesmemesini

bildirmiş, düşünde gördüğüne bağlı kaldığını, “sadakat” gösterdiğini anlatmış. “Bu bir denemeydi (seni denedik!)” demiş.

7) Ve de, (kuşkusuz gökten) bir kurbanlık göndermiş. “Bir büyük kurbanlık”

Sorular, sorular..

-İbrahim, çocuğunu kurban etmek, kesmek için, bir “düş”ü nasıl kanıt saymış? Bunun Tanrı’dan olabileceğini nasıl (daha doğrusu niçin) düşünmüş?

-İbrahim, kesecekse, niçin çocuk istemiş?

-Hangi baba, kendi oğlunu yatırıp boğazlar?

-Sonra; niçin kes emrini İbrahim’in düşünde vermiş de, kesme emrini niçin uyanıkken vermiş. Kes emrini de uyanıkken veremez mi idi? HB)

-Bu oğlanı bir armağan olarak veren Tanrı’ysa, nasıl olur da yatırıp kesmeyi buyurur? Böyle “armağan” olur mu? Tanrı’nın amacı armağan vermek mi, yoksa cinayet işletmek mi, öz çocuğunu öldürterek sonsuz acılara gömmek mi? diye niye düşünmemiş?

-Burada olduğu gibi, başka konularda da Kuran’da, Tanrı’nın insanları denediğinden söz edilir. Tanrının denemeleri kime karşı, niçin? Bir şey öğrenmeye ya da kanıtlamaya gereksinimi mi var?

-(Her şeyi bilen, insanın kaderini belirleyen Tanrı; nasıl olur da insanları denemek ister? Halk arasında: “Bir kuş kanadını, bir ağaç yaprağını Tanrı’nın izni olmadan kımıldatamaz...” denmez mi? (HB)

-Bir başka kişi de, “Düşünde gördüğünü kanıt sayarak,” İbrahim’in tutumunu gösterirse (yaptığını yapmak isterse) ne olur? İbrahim’in öyküsüyle buna yol açılmış olmuyor mu?

Hemen belirtilmeli ki, bu yola gidenlere Müslümanlarda rastlanmıştır!

-Tanrı, İbrahim’e -düşte de olsa- “oğlunu kesmesini” gerçekten buyurmuş da, sonradan buyruğunu geri mi almıştır? Böyle bir istek, Tanrılıkla bağdaşır mı?

-Tanrı, İbrahim’e çocuğunu kesmemesini bildirirken oğlanın yerine bir “kurtulmalığa” (fidye) niye gerek görmüş? Bir başka canlıyı kurban etmek niye? Ya da bunun için bir kurbanlık yaratıp göndermek?

Akla gelebilen ama, karşılıksız kalan sorulardır bunlar.

Ayetlerden anlaşılan o ki, “ilk doğan oğlan”ın, “Tanrıya kurban edilmesi” biçimindeki eski inancın bir yansıması var burada.

Kuran’daki öykünün kaynağı, kuşkusuz Yahudi kaynakları ve en başta da Tevrat. Aynı öykü Tevrat’ta da anlatılır.

Mal anlayışının yansıması

İbrahim’in oğlunu kurban olarak sunmaya götürmesinden söz edilmesi, bir durumu daha yansıtır.

Bu dinlerde “insan” kimi durumlarda “mal”dır. Örneğin köle, sahibinin “mal”ıdır. Çocuk da özellikle babanın “mal”ıdır. İbrahim’e, çocuğunu kurban etme yetkisi verilmesi bundan.

Muhammed: “Ben iki kurbanlığın oğluyum”

Muhammed'in böyle dediği aktarılır. Ve yorumlanır ki, kurbanlıklardan biri İbrahim'in oğlu İsmail'di, öbürü de Muhammed'in babası Abdullah. **(Bkz. Acluni, Keşfu'l-Hafa, Arapça, 1985, 1/230, hadis no:606. Ayrıca, bkz. Tefsirler, örneğin, F. Razi, 26/152)**

Gelin görün ki, bir terslik var gibi. İbrahim'in oğlu, Tevrat'taki ve Kur'an'daki "Efendi (Rab) Tanrı" için adanmışken; Muhammed'in babası Abdullah, Müslümanların "put" saydıkları "Hubel" için adanmıştı. **(Bkz. İbn'ul-Kelbi, Kitabu'l-Esnam, tahkik: Ahmed Zeki Paşa, Ankara, 1969, Arapçası, s.18, Türkçesi "Putlar Kitabı", çev. Beyza Düşüngen, s.36, İlahiyat yay.)** Yani, peygamberin babası bir put için kurban olarak adanmış ve "put"lara karşı gösterile gelmiş olan Muhammed'ce de benimsenmiş.

Aslında bunda bir terslik yok. "Put" denen "Hubel", gerçekte "El Ba'l" anlamındadır. Yani Fenikelilerin en büyük ve ünlü Tanrısı Ba'l. Mezopotamya'da ve Araplar içinde de son derece yaygın bir tapınma alanı bulan, tanınan "Ba'l"ın anlamı da "Efendi"dir.

Şu demek oluyor: Kuran'ın ve Tevrat'ın "Tanrı"sı nasıl "efendi (rab)" niteliğini taşıyorsa, bunlara kaynaklık eden "Ba'l" da bu nitelikteydi. (Bkz. Dr. Muhammed Abdulmuid Han, El Esatiru'l-Arabiyye Kable'l-İslam, Arapça, Kahire, 1937, s.114 ve öt.)

Demek ki, babasının "Ba'l"e (Hubel'e) kurban olarak adanmışlığını Muhammed'in benimsemesinde, gerçekte bir terslik yok. Kendi

Tanrı'sıyla, bu "Tanrı" arasında bir fark olmadığı için.

Peki, Muhammed'in babasının kurban olarak adanması olayı nedir?

Muhammed'in dedesi Abdulmuttalib, "on oğlu olursa, birini 'Tanrı'ya kurban edeceğini" söyleyerek adakta bulunur. Sonra 10 oğlu olmuştur. Oğulları gelişme dönemine girince, durumu bildirir onlara. "Andım, adağımdır, içinizden birini kurban olarak keseceğim."

Hepsini toplar, Kabe'ye, Hubel'in önüne götürür. On tane okun üzerine on oğlunun adını yazar. Ve, Muhammed'in babası Abdullah'ın adının yazılı bulunduğu ok çıkar sonunda. Kurbanlık, Abdullah'tır.

Kurban yeri olan Isaf ve Naile adlı putların yanına götürülür. Abdulmuttalib bıçağı eline almıştır. Şakası yok, kesecek oğlunu. Ama sonunda Kabilesinden kişiler onu bu işten vazgeçirirler. Bir takım öneriler geliştirerek. Sonunda "deve"nin başına çorap örерler. Abdullah'ın yerine deve kurban edilir. **(Bkz. Ibn Ishak, E's-Sire, tahkik: Muhammed Hamidullah, Arapça, Konya, 1981, s.10-18, fıkra:16-22;Ibn Hişam, e's-Sire, 1/50; Beyza Düşüngen, Putlar Kitabı, s.75, not:190)**

Yine, anlatıldığına göre, Abdulmuttalib'in adağı 'zemzem' kuyusunu kazma sırasında olmuş. Abdulmuttalib, kurbanlık olan oğlunu keseceği sırada, kendisine: "Tanrı'nı razı et de oğlunun yerine deve kurban edilmesini kabul etsin." demişler. Sonra öyle olmuş ve adam 100 deve kurban ederek işin içinden kurtulmuş. **(Bkz.**

Acluni, 1/230; F. Razi, 26/152. Ve öteki tefsirler.)

Abdulmuttalib'in Kurban olarak kestiği anlatılan "yüz deve"den söz edilince, Muhammed'in kestiği ve kestirdiği "yüz deve" akla geliyor ister istemez:

Buhari'nin de yer verdiği hadise göre, Muhammed, "Veda Haccı"nda 'Yüz Deve Kurban' olarak sunmuştu. Bunlardan büyük bir kesimini de kendi eliyle kesmişti. Kalanını, damadı Ali'ye kestirmişti. **(Bkz. Buhari, e's-Sahih, Kitabu'l-Hac/121-122; Tecrid, hadis no: 829; Müslim, e's-Sahih, Kitabu'l-Hac/348-349, hadis no: 1317)**

Muhammed'in "yüz deve" kurban edebilmiş olması, servetinin büyüklüğünü de ortaya koyuyor. Yahudilerden elde ettiği "ganimet" olarak çokça ve çok önemli hurmalıkları olan Muhammed, çok da yoksul tanıtılır.

Enes, şunu anlatıyor:

"Bir arpa ekmeği ve bir bayat yağla peygambere vardım. Peygamberin zırhı da, Medine'de bir 'Yahudi'ye rehin olarak verilmişti" **(Bkz. Tecrid, hadis no: 966)** Yani, "Peygamber bu denli yoksul" demek istenir. Ve Muhammed'in bu yoksulluğu cami cemaatlerine de anlatılarak inananlar ağılatılır.

(Burada akla gelen bir soru. Bir de bizde; Ramazan ayı boyunca İslam Peygamberinin yoksulluğundan söz edilir. Öyle ki açlığını hissetmemek için karnına taş bağladığı söylenir. Sanki karnına taş bağlanan insan açlığını hissetmezmiş gibi. Neyse yoksul olduğu söylenen İslam peygamberi yüz deveyi

hangi parayla alıp da kesmiş?. HB)

Kurban Bayramı, “kurban”ın, “kurbanlıkların bayramıdır. Ve en eski çağların “tanrılara kurban” geleneğini yansıtır.”

(Not: Bu yazı, Turan Dursun Site’sinden alınmıştır. Site görevlileri de bu konuyu Turan Dursun’un “Din Bu” c.1, kitabının sf.122-127 den aynen aktarmıştır.)

KOCAELİ’NDE ŞERİAT SINAVI

CUMHURİYET (24.11.2007): İl Milli Eğitim Müdürlüğünün seviye tespit sınavında sorulan din kültürü soruları şaşkınlık yarattı.

Milli Eğitim Vakfı’na bağlı “Vaktaş Okul Donatım, Basın-Yayın ve Ticaret AŞ” tarafından basılan soru kitapçığında yer alan bazı sorular, şıklar ve doğru gösterilen yanıtlar şöyle:

1. Aşağıdaki ifadelerden hangisi yanlıştır?

A. Bir insan başkasının günahını üstlenebilir.

B. Allah her şeyi bir ölçüye göre yaratmıştır.

C. **İnsan yaptıklarından sorumlu tutulacaktır?**

D. **İnsan özgür bir iradeye sahiptir.**

(Doğru yanıt: A)

+

Peki Hocam, insan özgür bir iradeye sahiptir” diyorsunuz ama; takdir-i ilâhi ne olacak? Kaza ve kader ne olacak. Levh-i Mahfuz ne olacak...

”Şüphesiz işin hepsi Allah’ındır” (K. 3/154) ve “Şüphesiz biz, her şeyi bir kaderle yarattık” (54/49) hükmüne ne diyeceğiz? (Bak. Elmalılı Hamdi Yazır)

2- “Aşağıdakilerden hangisi Allah’ın evrenin düzenini ve işleyişini sağlamak için koyduğu yasalardan değildir”

- A- Fiziksel yasalar,
- B- Toplumsal yasalar,
- C- Biyolojik yasalar,
- D- TC Anayasası.

(Doğru yanıt: D)

+

Peki Hocam, toplumsal yasalardan olan “Trafik Yasası, Kooperatifler Yasası, İcra İflas Yasası gibi yasalar ne olacak? Bu ve daha binlerce yasalar, TC Anayasası gibi, “Toplumsal Yasalar” değil mi? Bu yasalar da, TC Anayasası gibi, insanlar tarafından konulmadı mı?

3. Yüce Allah evrendeki düzenin varlığı için her alanda kurallar koymuştur. Biz bunlara “sünnetullah” diyoruz. Buna göre aşağıdaki kurallardan hangisi Allah’ın koymuş olduğu kurallardan biri değildir?

- A- Gezegenlerin belli bir yörüngede hareket etmeleri,
- B- Canlıların üreyip çoğalmaları,
- C- Gelir dağılımının adil olduğu ülkelerin ilerlemesi,
- D- Futbol maçında topun taca çıkması.

(Doğru yanıt D)

+

Peki Hocam, “Gelir dağılımının “Adil” olduğu” ülkeler arasında niçin bir tane İslam ülkesi yok? Allah; Müslüman ülkeleri neden, gelir dağılımından yoksun koymuş...

4. Aşağıdakilerden hangisi dinimizce haram olmadığı halde hoş karşılanmayan davranışlardandır?

- A- Hırsızlık,
- B- Çalışmak,
- C- Tevekkül,
- D- Dilencilik.

(Doğru yanıt: D)

+

Peki Hocam, “Hırsızlık, haram ve yasak değil mi? Bu sorunuzdan “hırsızlık” da haram olmayan davranışlardanmış gibi bir anlam çıkmıyor mu?

X

Daha bunun gibi bir çok mantıksız sorular var. Bunlar; bu tür mantıksız sorularla, Türk çocuklarının beynini yıkar.

Türk çocukları “Arab’ın din ve kültürünü öğrenmeye çalışırken bocalar.

Bunun bilen Atatürkçü aydın öğretmenler Din ve Ahlak Bilgisi dersini savsaklar...

Din ve ahlak kültürü çocuklara ailesi tarafından verilir.

Laik devlet, yurttaşlarına din ve ahlak öğretmekle yükümlü değildir.

Kaldı ki Allah’ın dini tektir, o da her insana doğuştan verilir...

“Allah, insanın kalbi ile kendisi arasında bir yerededir” (K. 8/24)

Allah’ın dini; akıl, sağduyu, vicdandır.

Bu da “**Kendini günahsız ve temiz tutan insandadır!**” (K. 91/9)

İnsanlarımıza öğretilen din, Peygamberlerin koyduğu kurallardır.

Peygamberlerin koyduğu kurallar ise şeriattır.

Ne Musa şeriati, ne İsa şeriati, ne de Muhammed şeriati Allah’ındır.

Peygamberlerin koyduğu kurallar günümüz anayasası gibi geçmişin kurallarıdır.

Anlayan varsa beri gelsin...

Hayri Balta da onun elini, yüzünü, gözünü öpsün...

Bu günlük bu kadar.

Bakalım kim okur, kim anlar?

Şimdi kalın sağlıklıkla,

Av. Hayri Balta, 25.11.2007

7.4 YETMEDİ Mİ DİYEN TÜRBANLI KIZIMIZA GANİ MÜJDE

7.4 Yetmedi mi? Bir hafta önce türban protestolarının sırasında ‘7.4 yetmedi mi?’ pankartını açan sevgili kardeşime seslenmek istiyorum bugün...

20 bin insanın acısı ve cenazesi üzerine

politika yapmaya kalkan ‘o güzel insana’ bir çift sorum var. Ey mantosu uzun, aklı kısa kardeşim benim.

7.4 yetmedi mi? Senin okuduğun gazeteler yazdı mı bilmiyorum ama Amerika’nın, hani o gavur ve Hristiyan Amerika Birleşik Devletleri’nin,

Hani o Siyonistlerle iş birliği yaptığı için her yerde bayrağını yaktığınızı ABD’nin Los Angeles şehrinde 7.0 büyüklüğünde bir deprem oldu bacım...

Neredeyse bizimkine yakın bir deprem. Bizde aynı şiddetteki bir deprem 20 bin kişi ölüp 20 bin kişi sakat kalırken, gavur, Hristiyan ve Siyonist dostu Amerika’da sadece 2 kişi yaralandı güzel ablam. Şimdi türbanlı başını ellerinin arasına alıp düşünüyor musun acaba?

Sakarya gibi muhafazakar bir bölgede Allah binlerce Müslüman’ı öldürerek cezalandırıyorsa eğer, Hristiyanlara ve Siyonist dostlarına niye kıyak geçiyor?

Seks shoplarıyla, porno filmleriyle tüm dünyaya ‘seks’, ‘uyuşturucu’ ve ‘günah’ ihraç eden bu ülkenin Allah katında ayrıcalığı ne olabilir ki güzel annem?

Oysa adım gibi eminim Sakarya’da, Gölcük’te hayatlarını kaybedenlerin çoğu ölmeselerdi eğer sabah ezanı ile birlikte camilerin yolunu tutacaklardı.

Üç aylarda oruç tutacak, Ramazan’da devrilmeyen minarelerin ışıklarıyla birlikte senin ağzına adı bile yakışmayan Allah’ın adı ile birlikte oruçlarını açacaklardı.

E nooldu şimdi? 7.0 yetmedi mi güzel ninem? Eğer her coğrafya olayını, her doğal afeti bilimin ve aklın süzgecinden geçirmeden böyle yorumlarsan bu ülkenin yarısı her deprem felaketinden sonra dinsiz olur güzel hala kızım...

Fay hattında 10 katlı binalara izin veren şapşal belediyecilik anlayışını, deniz kumundan inşaat yapan edebiyatçı müteahhitleri, depreme dayanıklı konut üretme çabalarını, hırsızları, uğursuzları bir kenara bırakıp her şey ilahi kudretin intikamı olarak açıklarsan bu deprem 10 yıl sonra gene aramızdan binlerce 'dinsizi' alır gider güzel amcakızım...

Beynin var mı bilmiyorum, betonların altında inleyerek can veren 20 bin insanı, kadını, çocuğu ve bebeği bir kalemde günahkar diye silip atan kuş beynini türbanın altında görmek mümkün olamıyor çünkü ama bence bu yazıyı oku ve bütün gece uyumadan düşün.

Allah'ın kullarına böyle cezalar verebileceğini hala düşünüyorsan da git Hristiyan ol... Çünkü senin bu mantığına göre Allah onları daha çok seviyor.

'Gavurlar' hem senden daha zengin, hem de evleri tepelerine yıkılmıyor.

Gani MÜJDE, Tarihi: 15 Nisan 2010 Perşembe, 1:14

+

ABD'nin Los Angeles şehri ki; bu şehirde gece kulüplerinde her türlü ahlaksızlık yapılır. Gece sabahlara kadar her türlü cinsel fantezi topluca ve tek tek yapılır.

Lut kavminin, Nuh kavminin yaptıkları bunların yanında çok masum kalır. Elini ayağını tutan mı var Allah'ın; Los Angeles'teki kepezeliğe göz yumuyor da; gidip dini bütün İzmit'in altını üstüne getiriyor...

Bak Allah sizi gibi aklını çalıştırmayanları nasıl azarlıyor: **“O, akıllarını kullanmayanları murdar kılar.” (K. 10/100)**

Bizi korkutacağına aklını kullan güzel kızım. Kendi kendine şu soruyu sor:

Niçin Allahsız ülkeler (Kuzey Vietnam, Kuzey Köre, Rusya); Putperestler (Çinliler, Hintliler, Japonlar), Yahudiler, Hristiyanlar; altından ve üstünden petrol aktığı halde şeriatla yönetilen ülkelerden daha iyi durumda diye sor bir kere? Yanıtını ben vereyim mi: Senin gibi aklını kullanmadığından...

İşte bizim karşı olduğumuz da; bu, cehalete hurafelere, masallara dayanan din anlayışı.

Ahlakı, erdemi, doğruluğu, dürüstlüğü, kini ve nefreti reddeden, barışı ve sevgiyi yeğleyen din anlayışı ile bizim ne alıp veremediğimiz olur ki...

Av. Hayri Balta, 11.2.2008

DİNDE ZORLAMA YOK MU?

Gelin önce **“İLKÖĞRETİM DİN KÜLTÜRÜ VE AHLAK BİLGİSİ 8. SINIF. MEB Yayınlarından. Komisyon. Birinci Basım. 2002. s. 93'teki** şu satırları birlikte okuyalım:

+

5. Dinde Zorlama Yoktur

Din; insan yaşamına anlam kazandırır, ona yol gösterir. İnsanı her zaman iyi, güzel ve doğru olana yönlendirir.

Din duygusu, insanın doğasında vardır. Din insanlara doğruyu ve yanlışı göstermiş; fakat, hiçbir zaman onları inanma konusunda zorlamamıştır. Bu durum Kuranıkerim’de şöyle dile getirilir:

“Dinde zorlama yoktur. Doğruluk ve eğrilik birbirinden ayrılmıştır...” (K. 2/256)

“Hak Rabb’inizdendir. Öyleyse dileyen iman etsin, dileyen inkâr etsin.” (K. 18/29)

Yüce Allah, Peygamberimize de dinde zorlama yapmamasını öğütlemiş şöyle buyurmuştur:

“Resule düşen (vazife) ancak duyurmaktır.” (K. 5/99)

“O hâlde Resulüm, öğüt ver. Çünkü sen ancak öğüt vericisin. Onlar üzerinde bir zorba değilsin.” (K. 88/21-22)

“Eğer Rabb’in dileseydi, yeryüzündekilerin hepsi elbette iman ederdi. O hâlde sen inanmaları için insanları zorlayacak mısın?” (K. 10/99)

Peygamberimiz yaşamının hiçbir döneminde insanlara karşı zor kullanmamıştır.

Mekke fethedildiği ve insanların telâş içinde olduğu bir zamanda o, Mekkelilere şöyle seslenmiştir:

“Bugün artık hiçbir şekilde hor görülmeyeceksiniz. Haydi şimdi dağılın. Hepiniz hür ve serbestsiniz.” (Muhammed Hamidullah, İslâm Peygamberi, C, I, s. 68.)

+

Öyle mi, gerçekten Dinde Zorlama Yok mu? Peki, öyleyse aşağıdaki şu ayetlere ne diyeceğiz?.

+

1. “Onları (size karşı savaşanları) yakaladığınız yerde öldürün. Sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne, adam öldürmekten daha kötüdür. Mescid-i Haram’da onlar sizinle savaşmadıkça, siz de onlarla savaşmayın. Eğer onlar size karşı savaş açarlarsa siz de onları öldürün. İşte kafirlerin cezası böyledir.” (K. 2/191)

2. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah’ın dini ortada kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse savaşmayın. Zulmedenlerden başkasına düşmanlık yoktur.”(K. 2/193)

3. “Allah yolunda hicret etmedikçe onlardan dost edinmeyin. Eğer yüz çevirirlerse onları tutun, bulduğunuz yerde öldürün. Onlardan dost ve yardımcı edinmeyen.” (K. 4/89)

4. “Hemsizden hem de kendi toplumlarından emin olmak isteyen başkalarını da bulacaksınız. Bunlar her ne zaman fitneye götürülseler ona baş aşağı dalarlar (daldırılırlar). Eğer sizden uzak durmaz, sulh teklif etmez ve ellerini çekmezlerse onları yakalayın, rastladığınız yerde öldürün. İşte onlar üzerine sizin için apaçık yetki verdik.” (K. 4/91)

5. “Rabbin meleklere ben sizinleyim. ‘İnananları destekleyin’ diye vahyetti. ‘Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını

doğrayın' dedi.” (K. 8/12)

6. “Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse bilsinler ki Allah onların işlediklerini şüphesiz görür.” (K. 8/39)

7. “Hürmetli aylar çıkınca, puta tapanları bulduğunuz yerde öldürün; onları yakalayıp hapsedin; her gözetleme yerinde onları bekleyin. Eğer tövbe eder, namaz kılar ve zekât verirlerse yollarını serbest bırakın. Doğrusu Allah bağışlar ve merhamet eder.” (K. 9/5)

8. “Kitap verilenlerden, Allah'a, âhiret gününe inanmayan, Allah'ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. 9/29)

9. “(Ey müminler!) Gerek hafif, gerek ağır olarak savaşa çıkın, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edin. Eğer bilerseniz, bu sizin için daha hayırlıdır.” (K. 9/41)

10. “Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karşı cihat et, onlara karşı sert davran. Onların varacakları yer cehennemdir. O ne kötü bir varış yeridir!” (K. 9/73)

11. (Fakat evrensel uyarıcılık görevini sana verdik.) O halde, kafirlere boyun eğme ve bununla (Kur'an ile) onlara karşı olanca gücünle büyük bir savaş ver!” (K. 25/52)

12. “Savaşta inkar edenlerle karşılaştığınızda boyunlarını vurun; sonunda onlara üstün geldiğinizde onları esir alın; savaş sona erince onları ya karşılıksız ya da

fidye ile salıverin...” (K. 47/4)

13. “Üstün durumda iken gevşeyip barışa çağırmayın. Allah sizinle beraberdir. O, amellerinizi asla eksiltmeyecektir.” (K. 47/35)

14. “Ey Muhammed! Bedevilerden geri kalmış olanlara de ki: ‘Güçlü kuvvetli bir millete karşı, onlar Müslüman olana kadar savaşılmaya çağrılacaksınız; eğer itaat ederseniz Allah size güzel ecir verir, ama daha önce döndüğünüz gibi yine dönecek olursanız sizi can yakan bir azaba uğratar.” (K. 48/16)

15. “Ey Peygamber! Kafirlerle ve münafıklara karşı cihat et, onlara karşı sert davran. Onların varacağı yer cehennemdir. O gidilecek yer ne de kötüdür!” (K. 66/9)

+

Dinde zorlama yokmuş da şu şeriatla yönetilen ülkelerde “İyiliği Teşvik ve Kötülüğü Men Komiteleri”ne ne diyeceğiz?

Yine bunun yanında İran’da ve Suudi Arabistan’da görev yapan “Din Polisleri”ne ne diyeceğiz?

Biliyorum, hemen: “Efendim, onlar şeriatı yanlış uyguluyorlar... İslam’da böyle şey yok!” diyeceksiniz. Öyleyse ben de size şu ayetlere bakmanızı öneririm. Bu ayetlere “Emr-i maruf nehy-i münker ayetleri” denir:

“K. 3/104, 110, 113, 114. 4/114, 135. 5/2, 63, 78, 79. 7/165, 9/71. 11/116. 22/41. 31/17. 49/9”

Bu ayetlere örnek olmak üzere ilk baştaki ayeti alıyorum:

“Allah’a ve ahret gününe inanıp makbul ve

güzel şeyleri emredip fena ve kötü şeylerden vazgeçirmeye çalışırlar.” (K. 3/104)

Daha dün Mersin’de kadınlarımızın kızlarımızın bacağına yanıcı madde sıkılmıştır şırınga ile: “Niçin açık geziyorsunuz!” diye.

Bütün bunların kaynağı “İyiliği teşvik, kötülüğün men” anlayışıdır.

Bu konuyu tarihten bir örnekle bitirmek istiyorum.

Peki İslam’da zorlama yokmuş da Atalarımız olan Türkler; hangi amaçla 670-740 tarihleri arasında 70 yıl kılıçtan geçirilmiştir?

Aşağıdaki satırlara dikkatinizi çekerim:

1. BUHARA’NIN TEKRAR KUŞATILMASI VE İLK TÜRK KATLAMI

Bunun üzerine Kuteybe her bir Türk başı için askerlerine 100 dirhem vaat eder. Para hırsı ile gayrete gelen Araplar, şehri istila ederler. Direnen bütün Türkler kılıçtan geçirilerek tam bir katliam yapılır, Araplar Türk kadınlarına tecavüz ederler, beğendikleri kadınları ya cariyeye olarak kullanmak yada köle pazarında satmak üzere alıkoyarlar. Erkeklerden de binlerce kişiyi köle olarak satmak üzere beraberlerinde götürürler.

2. BÜYÜK KATLIAM (TALKAN KATLAMI)

Bu katliam o zamana kadar yapılanların en büyüğüdür. Kuteybe bu katliamı diğer beyliklere ibret olması için yapar. Kuteybe’nin askerleri öldürebildikleri kadar öldürürler, geri kalanları da, Talkan yolu üzerindeki ağaçlara asarlar. Bu yolun 4 fersah (24 Km.) mesafelik

bölümü Türklerin ağaçlara asılan cesetleri ile doludur.

Talkan katliamı tarihe, Arapların o güne kadar yaptıkları katliamların en büyüğü olarak geçmiştir. Halk, Müslüman Araplarla savaşmadığı halde, Kuteybe ve askerleri sırf diğerlerine örnek olsun diye 40.000 kadar kişiyi kılıçtan geçirmiş, ağaçlara asmıştır. Bütün bunlar hep İslam adına yapılmıştır...

3. KUTEBE'NİN KATLAMI

“Kuteybe, Abdurrahman'ın böyle kalabalık Türk esirleri ile geldiğini görünce hemen tahtının çıkarılmasını ve bir meydana kurulmasını istedi.

Tahtının üzerine mağrur bir eda ile oturan Kuteybe, bu Türk esirlerinden 1000 tanesinin sağına, 1000 tanesinin soluna, 1000 tanesinin arkasına ve 1000 tanesini de önüne dizilmelerini söylemiş ve sonrada Arap askerlerine dönerek yalın kılıç bu Türklere saldırarak kafalarının koparılmasını emretmiştir.

Cebbar, zorba, insafsız Arap komutanının etrafının bir anda bu Türklerin kafa kol ve gövdeleri ile bir kan gölü haline geldiğinden hiç kimsenin şüphesi olmamalıdır. (Bakınız: Ziya Kitapçı İslam Tarihi ve Türkler. Taberi Tarihi ve Asım Gündüz Türklerin Tarihi adlı kitabı...)

4. TÜRKLERİN KANI İLE DÖNDÜRÜLEN DEĞİRMEN

Tören şöyle başlamış ve böyle bilmişti:
Kahraman gençlerin ayrı ayrı elleri ayakları

bağlanmıştı. Şehrin kenarında bir değirmen vardı. (12.000) masumu o değirmen arkının kenarına karşılıklı dizdikten sonra boğazları arkin kenarına gelmek suretiyle boylu boyunca da yatırılmışlardı. Elleri kanlı cellâtlar emrin yerine getirilmesi için bir işaret bekliyorlardı.

Neye uğradıklarını anlayan (şaşıran) Türklerin ahları, iniltileri kahramanlar yatağı olan ulu dağları inletiyordu. O dağlar ki sanki mağrur başlarını eğmişler ayaklarının dibinde yapılan faciaya bakıyorlardı, Duydukları iniltilere binlerce artığıyla karşılık veriyorlar ve böylelikle, - bir vakitler omuzlarımızda, tepelerimizde taşıdıklarımızın elemeleriyle, ıstıraplarıyla bizde matemli olduk - demek istiyorlardı...

Dünya kurulumu din vesilesiyle birçok cinayetler işlenmiş, fakat failleri (hesabı) sorulmamıştı. Bu cinayetleri de sormada fayda mı aramalıydı?

Tüyler ürpertici cinayetlere Türkler kurban edilirken seyirciler içinde biri vardı ki cinayetlerinin (müeyyide) si olan kanlı ekmeği düşünüyordu. Bu adam şüphesiz Yezid'den başkası değildi.

Tanrı onun andını binlerce suçsuz Türkün kanları pahasına olsa da her halde yerine getirmeli idi.

Tevekkeli, kan içmeye alıştırmış bir Tanrı hâlâ şu medenî asırda bile kan ile tatmin edilmiyor mu? Onu kandırmak için her sene milyonlarca kurban verilmiyor mu?

Beklenen işaret verilmişti. Her biri analarının kucağında naz ve sevginin en ince duygularıyla büyütülen Türk kahramanları alçak bir maksat uğrunda boğazlanmışlar ve bin minnet karşılığı taşıdıkları çileli canlarını sahihine geri verip dertli dünyadan kurtulmuşlardı...

Birdenbire fışkıran kandan koca ark kıpkırmızı olmuştu. Arkın kaynağı Türkün sanki şah damarıydı...

Bu kızıl sel, değirmeni döndürmüş, öğütülen undan ekmek pişirilmiş. Yezit bin Muhallep en son kanlı ekmeği yiyerek andını yerine getirmişti...

Kalktı namaz kıldı. Tanrısına şükretti...

Törenin bitimini müteakip elde yedek bulundurdıkları dört bin kılıç artığı vardı ki çoğunu çoluk çocuk ve ihtiyarlar teşkil ediyordu. Üstelik sayıya gelmez talan malı da ellerinde saklıydı. O kadar çoktu ki hiçbir savaşta misline tesadüf edilmemişti. (Dr. Sabri Gündüz. "İSLÂMLIK - TÜRK LÜK ve BUNLARIN MÜNASEBETLERİNDEN MÜLHEM İNTİKÂDİ NOTLAR. s. 136-137)

Daha bunun gibi binlerce olay var kitaplarda. Binlerce kadın-kız, erkek; köle ve cariye olarak pazarlarda satılmıştır. Mallarına mülklerine el konulmuştur.

42 kilometre uzunluğundaki yol kenarlarında karşılıklı kurulan darağaçlarında binlerce Türk genci asılmıştır. Dahası Türklerin kanı ile döndürülen değirmenlerde un öğütölmüştür...

Ataları bu şekilde Müslüman edilenlerin torunları bundan niçin rahatsız olmamaktadır?

Allah için de, Din için de olsa 13-14 yaşındaki çocuklara gerçekler tek yanlı anlatılır mı?

Yalan üstüne din bina edilir mi?

Ne zamana değin sürecek bu Arap hayranlığı?

Tek tesellim; halkımıza yalan söylemekten çekinmeyen bu ilahiyatçılarla türban bayrağı altında şeriat savaşı veren militanları nasıl olsa bir gün ölecekler...

Öbür dünyada kendilerini; dar ağaçlarında can veren, köle pazarlarından cariye ve köle olarak satılan atalarımız karşılayacak.

Kim bilir o zaman atalarımıza nasıl hesap vereceklerdir.

Devam devam iyi gidiyor yalanlar.

Gün gelir Türk ulusu gerçeği anlar...

Av. Hayri Balta, 18.2.2008

AKIL İLE İMAN ÇELİŞİNCE ULEMA ŞAŞIRIR İŞTE BÖYLE

Gelin önce İslam literatüründeki **“KAFİR”** kelimesinin anlamına bakalım: Yusuf Kerimoğlu'nun yazdığı **“KELİMELER KAVRAMLAR”** başlıklı kitabın (İnkılab yayınları. 17. baskı.) s.226'nda kafir tanımı şu şekilde yapılmaktadır.

“1. Mutlak Küfür (Küfr-i İnkârî): Allahû Teâla (cc)'yı, Resûl-i Ekrem (sav)'i ve zarurat-ı diniyyeden olan şeylerin tamamını inkâr edenler, mutlak kâfirlerdir.”

İslam Peygamberini ve getirdiği din

hükümlerini tanımayanlar mutlak küfür içinde sayılıyor. Yani Hristiyanlar, Yahudiler, Putperestler, Ateistler ve Laikler tümünden Cehennemlik.

Şimdi de Cehenneme gitmesi yüzde yüz olan kafirlerin Cehennem’de başlarına gelecek olana bakalım:

“Hiç şüphesiz, ayetlerimizi tanımayan kâfirleri yarın ateşe yaslayacağız. Derileri piştikçe azabı iyice tatsınlar diye, kendilerine, değiştirmek üzere başka deriler vereceğiz. Şüphesiz ki Allah güçlü ve üstün olup, hüküm ve hikmet sahibidir.” (K. 4/56)

Ne var ki Süleyman Ateş Hocamız, 21.2.2008 tarihli VATAN gazetesindeki **“İNCİL ÜZERİNE...”** başlıklı yazısında bu cehennem anlayışına itiraz ediyor. İşte itirazda bulunduğu yazı:

“CEVAP: 20 yıldan beri bunlar soruluyor. İncil bugün yazılmış bir kitap değil. Bugünkü İncil ne ise Hz. Peygamber zamanındaki İncil de ana hatlarıyla odur.

Sizin uydurma dediğiniz İncil hakkında Kurân, “İncil sahipleri, Allah’ın İncil’de indirdiği hükümleri uygulasinlar” diyor (K. Maide: 5/47).

Kurân uydurma olan İncil’in uygulanmasını mı emrediyor? (Süleyman Ateş Hocamız; bu sözleri ile Tevrat ve İncil’in tahrif edilmediğini; eğer tahrif edilmiş olsaydı İslam Peygamberinin ‘İncil’deki hükümlere’ uyun demezdi demek istiyor. H.B.)

Bütün İslâm tarihi boyunca onlara kitap ehli denmiş ve onların kendi din yasalarına göre yargılanmaları uygun görülmüştür.

Eğer onlar müşrik ise 1400 yıldan beri gelmiş olan yöneticiler hep yanlış mı yapmışlar?

Kurân da onlara kitap ehli demekle yanlış mı yapmış?

Kurân'ı bütünüyle okuyun, diyor ve söz konusu yazımda verdiğim ayetlerin meallerine bakın.

Bir de büyük mutasavvıf İmam-ı Kuşeyri'nin Letaifu'l-İşarat adlı eserinde Bakara 62'nci ayet üzerindeki tefsirine bakın:

(İşte sözü edilen ayet: “Şüphe yok ki imân edenlerden, Yahudilerden, Nasrânîlerden ve sabiilerden her kim Allah’a ve ahret gününe hakikaten iman eder ve sahih bir amel işlerse, elbette bunların Rableri yanında ecirleri vardır. Onlara bir korku da yoktur ve onlar mahzun da olmayacaklardır.” K. 2/62 H. B.)

Bunları yapamazsanız İslâm Ansiklopedisi adlı 30 ciltlik eserimin “Tahrif”, “Kitap ehli” ve “Hıristiyanlar” maddelerini okuyun.

“Ben tekelci değilim, Allah’ın kullarını yakmaktan zevk alan bir varlık olduğuna kesin olarak inanmıyorum.”

Süleyman Ateş Hocamızın işte bu son cümlesi çok önemli. Ben diyor, kitap ehli olanların **“Cehennemde cayır cayır yanacaklarına kesin olarak inanmıyorum”**... Dayanak olarak da Kurandaki 62. ayeti gösteriyor...

Ben de aynı görüşteyim. Allah mafya babası mı ki emrine karşı gelenleri Cehenneme ata, **“Ateşlerde yaka, derileri piştikçe azabı iyice tatsınlar diye, kendilerine, yeni deriler vere...”** (K. 4/56)

BöylebiranlayışAllah'ı;acımasız,merhametsiz, sevgisiz, **göstermekten ileriye gidemez. Oysa Allah; bağışlayandır, esirgeyendir, koruyandır. Böyle bir Allah anlayışının Tanrı anlayışı ile ilgisi yoktur.**

Böylece Süleyman Ateş Hocamız, Kuran'daki onlarca ateşte yakan, kaynar suya atılan, derileri yandıkça yenileyen, irinli sular içiren Cehennemle ilgi ayetlere “kesinlikle inanmamış oluyor” Her ne kadar görüşlerine K. 2/62 ayetini dayanarak görüşlerini açıklıyorsa da bilmem şu ayetlere ne diyecek:?

Okuyalım:

“Yoksa kitabın bir kısmına inanıyor ve bir kısmını inkar mı ediyorsunuz? Öyleyse kafirdir, zalimdir, kıyamet günü en şiddetli azaba düçar olacaktır...” (K. 2/85. 5//44, 45)

Şimdi biz Süleyman Ateş Hoca'ya zalim, kafir mi oldu diyeceğiz! Haşa!.

“Rabbin meleklerle ben sizinleyim. ‘İnananları destekleyin’ diye vahyetti. ‘Ben, inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık onların boyunlarını vurun, parmaklarını doğrayın’ dedi.” (K. 8/12)

“Fitne kalmayıp, yalnız Allah'ın dini kalana kadar onlarla savaşın. Eğer vazgeçerlerse bilsinler ki Allah onların işlediklerini şüphesiz görür.” (K. 8/39)

Yahudiler, Hristiyanlar İslam Peygamberini inkar etmiyorlar mı? Allah'ın dini İslam olduğuna göre Yahudilerin ve Hristiyanların boynu vurulup parmakları doğranmayacak mı?

3. “Kitap verilenlerden, Allah’a, ahret gününe inanmayan, Allah’ın ve peygamberinin haram kıldığını haram saymayan, hak dinini din edinmeyenlerle, boyunlarını büküp kendi elleriyle cizye verene kadar savaşın.” (K. 9/29)

Yahudilerle, Hıristiyanlarla İslamiyet’i kabul edinceye kadar savaşılacak mı? Bu savaştan yalnızca cizye vermeyi kabul ettikleri takdirde mi vazgeçilecek?

Hadi çıkın bakalım çıkabilerseniz işin içinden...

Özetleyelim. Yazımızı bitirelim:

Akıl ile iman çelişince, ulema şaşırır işte böyle...

Av. Hayri Balta, 3.3.2008

TANRI VE PUT ÜZERİNE

Ramazan dolayısıyla Çağrı Filminin televizyonda gösterildiği sıralarda idi.

Bir okur, filmde geçen bir sahneyi ele alarak cumhuriyet gazetesinin “İzleyici Gözüyle” köşesine bir yazı göndermiş. Bu yazıyı birlikte okuyalım:

“Putperesti Allah’a inandıran TRT,

İslamDünyası’nın büyük parasal katkılarıyla gerçekleştirilen ve daha önce sinemalarımızda gösterilen yönetmeni Mustafa Akad’ın Çağrı filmi, Ramazan dolayısıyla TV ekranlarında birkaç bölümde gösterilecek.

10 Mayıs Pazar (1984) akşamı bu bölümlerin ikincisi vardı. Ama filmi seyredenlerin birinin yaptığı gaf, doğrusu ekran başındaki milyonlarca kişiyi gülmekten kırdı geçirdi.

Filmin bir yerinde Hz. Muhammed'e karşı olanlardan, yani putperestlerden biri, onun yeni başarısını öğrenince öfkelenip şöyle diyordu:

“- Allah kahretsin! Muhammed yine bir yeri almış!”

Ne denir? Yine bir yurttaşımız daha önce belirttiği gibi “Allah’tan” bu TRT yöneticileri pek cahil de her yaptıkları ayaklarına dolanıyor. H.Y./İZMİT.”

Okurun bu yazısını özetlersek:

1. Putperestlerden birinin Allah adını ağzına alması büyük gaf olarak görünüyör.

2. Putperestlerden birinin Allah adını ağzına alması üzerine milyonlarca kişi filmi yapanların ve de TRT’nin cahilliği karşısında gülmekten kırıлып geçiyor

Bu yurttaşımıza göre, Mekkeli Putperestler Allah konusunda bilgisizlerken, Allah olarak sadece putları bilip onlara taparlarken Hz. Muhammed geliyor, onlara bilmedikleri bir Allah’ın olduğunu öğretiyor. Bu bildiri üzerine Mekkeli Araplar da Puta tapmayı bırakıp Allah’ın varlığı ve birliği hakkında bilgi sahibi oluyorlar...

Özetlersek Mekkeli putperestler Allah hakkında bir bilgileri yokken; putların da ötesinde bir Allah’ın varlığına inanıyorlar ve putları bırakıp Allah’a tapıyorlar. Putları bırakıp da Allah’a inanmayanlar ise müşrik kalıyor.

İlk bakışta bu yurttaşımıza söyleyecek bir söz yoktur. Çünkü din eğitimi yoluyla gerçekler bilimsel olarak verilmez.

İnsanları birlik ve dayanışma içinde tutmayı sağlamak için bütün toplumsal olaylar bilimsel gerçeklere aykırı olarak dinsel açıdan açıklanır.

İnsanın düşünme, araştırma eğilimleri törpülenerek, söylenenlere akli kullanmadan inanmaları istenir. Bu yurttaşımız **da kendisine söylenenlere hiçbir araştırma gereği duymadan inanç seviyesinde inandığı için** filmde bir putperestin; “Allah” adını anmasına şaşıyor ve bunu filmi yapanlarla TRT mensuplarının cehaletine bağlıyor. Milyonlarca insanın da kendisi gibi düşündüğünü sanarak; millet, bu “Gafa gülüp geçti diyor ve TRT’Yİ “Cahillikle” suçluyor. Oysa, onların cehaletini ileri sürerken kendi cehaletini sergiliyor.

Oysa gerçek hiç de öyle değil. İşte Kuran:

“Onların çoğu Allah’a şirk (ortak) koşmaksızın imân etmez.” (K. Yusuf, 106)

Demek ki putperestler Allah’a inanıyorlarmış. Ancak şirk (ortak) koşarak...

Öyle ki KURAN’DA putperestlerin namaz kıldıkların da öğreniyoruz.

Okuyalım: Kuran’dan: **“Putperestler namazları; ısıklık çalarak el çırpaktan başka bir şey değil...” (K. 8/35)**

Denek ki Putperest denilenler İslamiyet’ten önce hem Allah’a inanıyorlar hem de namaz kılıyorlar. İnanmayanlar, Ankara İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyelerinden Prof. Dr. Neşet Çağatay’ın Gerçek Yayınları arasında çıkan **100 SORUDA İSLAM TARİHİ** adlı kitabının 60 ve 110. sayfalarına da bakabilirler.

Merak edip bu kitabı inceleyenler, bu kitabın yukarda belirttiğin sayfalarında, Mekkeli Putperest Arapların; bir Allah'a inandıklarını; ancak, Allah'a inanmaları yanında putları Allah'a ortak, koştuklarını görürler.

İslam Peygamberi, Mekkeli Arapların, Allah'a ortak koştukları putlarını kaldırmıştır. Öyle ki başlangıçta kendisi de ataları gibi inanmıştı. Yoo, hemen ateşlenip öfkelenmeyiniz. Öfkeleneneceğinize Kuran'daki DUHA suresini okuyunuz. İşte:

“O seni, bir yetim iken bulup barındırmadı mı? Ve seni, yol bilmez iken bulup doğru yola iletmedi mi?” (K. 94/6-7)

Bir de Fetih suresinin 2. ayetini okuyunuz:

“Allah böylece, senin geçmiş gelecek günahlarını bağışlar; sana olan nimetini tamamlar, seni doğru yola erdirtir.” (K. 48/2,3)
Bu konuda bir de Kuran, 74/5'e bakınız.

İşte İslam Peygamberi, Mekkeli Putperestlerin Allah'a ortak sandıkları bu putları ortadan kaldırmıştır. Bütün Arapları:

- Allah'a ortak koşulmaz. Putların hiçbir işlevi yok!” diyerek yalnızca Allah'a inanmaya çağırmıştır.

Çünkü Araplar; putları, Tanrı olarak değil, Tanrı'ya yaklaşımda, isteklerini ona ulaştırmada aracı olarak kabul ediyorlardı.” (Adı geçen kitap. Sayfa 63)

Görüldüğü gibi Putperestler, Tanrı'ya inanıyorlar. Ancak saygı duydukları içindir ki, doğrudan Tanrı'dan istemeyi kendilerine

yakıştıramıyorlar, Tanrı'ya saygılarında ötürü putları aracı olarak kullanıyorlardı...

Bu nedenle Kuran'da Tanrı'ya ortak koşmak en büyük günah ve de küfür olarak kabul edilir.

Yine putların anlamsızlığını ilk olarak ortaya atan da İslam Peygamberi değildir: İbrahim Peygamberdir. İslam Peygamberi'nden çok önceleri: Tek Tanrı'ya inanan ve Hanif denen kimi kişiler ortaya çıkmıştı ki, Kuran'da bunlar övgü ile anılır.

Hanifler, putları Tanrı'ya orta "koşmayı ret ile İbrahim Peygamberin dinini kabul ederler ve o dini yeniden diriltecek bir Peygamberin gelmesini beklerlerdi.

Buradan giderek şu anlamı da kolaylıkla ortaya çıkarabiliriz: İslam dini öyle ileri sürüldüğü gibi "en son" din de değildir. Geçmişe, İbrahim dinine bir dönüştür.

Demek ki olayın bir önceliği ve sonralığı yanında bir de toplumsallığı vardır...

Hiç öfkelenmeyelim. Dinsel olaylara bir de bilimsel ve toplumsal açıdan bakalım... Sağın-solun safsatasını değil de Kuran' kaynak olarak kabul edelim.

Din ile şeriatı karıştırmayalım. Din, insana doğruyu, güzeli, iyiyi araştırıp yaşamına uygulatmaya çalışır. İnanışları ne olursa olsun bütün insanları sevmeye zorlar. İmana davet, cihat, fetih ve ganimet saplantısından kurtararak barış ve hoşgörüyü sağlar ki; bu da, ne desen değer...

Kuran-ı okuyup anlamadan, Müslümanlık olmaz ki...

Av. Hayri Balta, (Ankara Barış Gazetesi. 31 TEMMUZ 1984)

ULEMA İNCİLERİ

Bilmem bu günkü Hürriyet gazetesindeki (17.2.2008) Soner Yalçın'ın **"İŞTE ÜNLÜ İSLAMCI MASONLAR"** başlıklı yazısını okudunuz mu?

Ben okuyunca Başbakanımızın hitabet gücünü göstermek istediği zaman **"Bu işe ulema karışır. Yargıtay, Danıştay ne bilir bu işlerden. Bu konularda ulemaya gidin hiç düşünmeden..."** sözlerini hatırlıyorum...

Şimdi size ünlü ulemamızdan inciler sunuyorum. Eğer bu ulemanın arkasına düşersek **"Halimiz nice olur?"** diyorum:

"Şeriatımızda emredilen şeylerden biri de Müslüman kadınların kendilerine mahrem olmayan kimselerden örtünmeleridir ki; o da saçları dahil vücutlarını ziynetten (süsten) arındırılmış bir şeyle, şehveti celp etmeyecek bir elbiseyle, örtmekten ibarettir."

"Eve ait vazifeleri kadına, ev dışındakileri kocaya yüklemek gerekir. Bunun aksi olamaz."

"Bir de kadınların yaratılış gayeleri, onların sırf dünyaya çocuk getirmeleri ve o çocukları terbiye etmelerinden ibarettir."

"Çok kadınla evlilikte, insanlığa ve medeniyete aykırı bir şey yoktur."

(Sırat-ı Müstakim, sayı 1,2,3; yıl 1908; Aktaran İ. Kara, Türkiye'de İslamcılık Düşüncesi, I.)

Bu sözlerin sahibi Musa Kâzım Efendi (1856-1920) bir Şeyhülislam'mış...

Ona göre çok kadınla evlenmekte uygarlığa aykırı bir yön yokmuş.

İyi mi? Gündem türban değil mi?

Durun daha bitmedi. Şeriat zihniyetinin tutarsızlığı bitmez ki...

“Benim elimden gelse Türkleri Arap yaparım, diğer Müslümanları da.

Bunların vaktiyle Araplaşmadığına da çok eseflenirim.

Arap dili, ne Türk diliyle ne de Çerkez diliyle kıyas kabul etmeyecek derecede üstünlüğe sahip olduğundan, insanın, milliyetin küçüğüne sahip olup da onunla iftihar edeceğine; büyüğüne sahip olarak onunla iftihar etmesi daha kârlı ve makul olur.”
(Yarın Dergisi, 14 Nisan 1930)

Bu inciyi döktüren de Şeyhülislam Mustafa Sabri efendi imiş....

Dikkat! Şeyhülislam Musa Kâzım Efendi de,
Şeyhülislam Mustafa Sabri efendi de mason imiş...

Dedik ya bu şeriat zihniyetinin tutarsızlığı bitmez.

Önemli olan Müslümanlıktır Türklük beş para etmez.

“İrşatlarınız, hizmetleriniz ‘Türklük’ adına değil ‘Müslümanlık’ adına olsun.

Türkler’ hitabı yerine daima ‘Müslümanlar’ hitabını kullanınız.

Cengiz’in yasasını bilmek, İlhan’ın yurdunu tanımak, Altınordu’yu anmak bize lazım değil.

Bize Muhammed’in şeriatı, İslam yurdunu,

İslam mücahitlerini bilmek, tanımak lazım gelir.” (Ahmed Naim, İslam’da Davayı Kavmiyet, s. 18)

Bu sözlerin sahibi de bir zamanlar İstanbul Üniversitesinde rektörlük yapan: Babanzade Ahmet Naim Bey’miş (1872-1934)

Babanzade Ahmet Naim beyimiz laikliğe karşı imiş.

İkide bir şöyle dermiş:

“Hükümeti, dini korumak ve emirlerini yerine getirmekle şeran vazifeli bilen halkımız, hükümetin bu vazifeden imtina ettiğini hoş gördüğü gün, diğer dini vazifelerini de buna bağlı olarak ahlaki davranışlarını da, içtimai vazifelerini de ihmal eder.” (Sebilürreşad Dergisi, 1918)

Demek istiyor ki laikliği önemsemeyin.

Akla ve bilime geçit vermeyin.

Aklınız karıştı değil mi? İyisi mi siz bu günkü Hürriyet gazetesini bulup okuyunuz.

Bu şeriatçıların Türklerden ve kadınlarımızdan ve ne alıp vereceği var; yanıtını sorunuz.

Av. Hayri Balta, 17.2.2008

DENİZLİ’DE SKANDAL KİTAP!

Geçenlerde gazetelerden biri “Türkiye Deniz’li Olmasın!” diye başlık atmıştı. Atılan bu başlıkla ne demek istendiğini anlayamamıştım. Aşağıdaki iletiyi okuyunca ne demek istendiğini anladım. Türkiye çeşitli illerinde dağıtılan gazete, dergi ve

kitaplarda yazılanlar zaten Denizli'yi aratmaz.

AKP için açılan kapatma davasının iddianamesini okursanız Denizli'de basılıp yurttaşlara parasız dağıtılan 10 bin adet kitabın çok acemice ve düşüncesizce yazılmış bir kitap olduğu görülür.

Bu kitabın yazarını Atatürk'e, sosyal yaşama, cumhuriyet kazanımlarına, çağdaşlığa, laikliğe saygısızlık yanında edebiyatımızın şiir türünün ağzını gözünü yarıp insanı şiirden soğuttuğu için de soruşturma açılmalı gerek aslında.

Ama ben buna karşı bu yazıyı Site'mize şu nedenle aldım. Duygudan, duyarlılıktan, estetikten ve şiirsellikten uzak bu karalamaları Diyanet İşleri Bakanlığının onayı ile şiir diye 10 bin adet bastırılan ve parasız dağıtanların özensizliğine üzülüyorum. Halkımızın Karacaoğlundan, Köroğlundan, Dadaloğlundan, Aşık Veysel'den süzülüp gelen şiir anlayışının nasıl olup da böylesine basite indirgenmesine üzülüyorum.

Okursanız aşağıdaki iletiyi ne kadar haklı olduğumu görürsünüz. Yazan da, bastıran da, olur ve onay veren de hem dini, hem de şiiri yozlaştırıyor.

Türkiye, hem din hem de şiir bakımından Denizli oluyor! Yazık, yazık ki ne yazık...

Denizli'de Skandal Kitap!

Atatürk ve kadınlara hakaret dolu kitap, camilerde dağıtıldı.

DENİZLİ'de eşi emekli imam olan ev kadını Fatma Durmuş'un yazdığı 'İlahilerle Hakka Çağrı' adlı kitabı ortalığı karıştırdı.

CHP İl Başkanı Ali Kavak ve CHP Merkez İlçe Başkanı Osman Bartal, Diyanet İşleri Başkanlığı tarafından onaylanan, 10 bin adet bastırılan ve ücretsiz dağıtılan kitapta, halkın kin ve düşmanlığa teşvik edildiği, Atatürk'e hakaretlerde bulunulduğu, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın Peygamber ve Allah gibi gösterildiği iddiasıyla Denizli Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Son dönemde İslamî tarikat faaliyetlerinin artış gösterdiği iddia edilen Denizli'de bu kez ilahi kitabı krizi çıktı. Servergazi Beldesi'nde oturan ev kadını Fatma Durmuş'un yazdığı, Mahmut Koruk'un yayımcılığını üstlendiği 'İlahilerle Hakka Çağrı' adlı kitapta, Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'ın peygamber gibi gösterilip, ona karşı gelmenin Allah'a karşı gelmeyle eş olduğu, şariat devleti kurulması yönünde teşvik ve tahriklerde bulunulduğu, Atatürk'e, annesine, Atatürkçülere ve Cumhuriyet'e hakaretler edildiği, başı açık kadınların dinsiz olarak gösterildiği ve dinci bir ordu kurmaya yönelik çağrı yapıldığı iddia edildi.

CHP İl Başkanı Ali Kavak ve CHP Merkez İlçe Başkanı Osman Bartal, kitapla ilgili bugün Denizli Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulundu.

Adliye Sarayı önünde bir açıklama yapan ve kitabı gösteren Ali Kavak, Fatma Durmuş'un yazdığı ve 10 bin adet bastırılan kitabın cami önlerinde vatandaşlara ücretsiz dağıtıldığını söyledi.

'Diyanet Onay Verdi'

Kavak, kitaba Diyanet İşleri Başkanlığı

tarafından da ‘olur’ verildiğini ve yayımlanması için teşvik edildiğini belirterek şunları söyledi:

“Bu kitapta Atatürk’e ve annesine büyük saldırılar var. Askere saldırılar var. Kız çocuklarıyla erkek çocuklarının bir arada okumasına saldırılar var. Atatürkçü düşüncüyü savunan insanların dinsiz olduğunu söyleyecek kadar ileri gitmişler. Başlı açık kadınlara büyük saldırılar var. Plajlarda ve caddelerde açık gezen kadınlara büyük saldırılar var. Böyle bir kitaba suskun kalamazdık. Her ne kadar Denizli Belediye Başkanlığı’nda görev yapan arkadaşlarımız inkar etse de, bu tür olaylar Denizli’de AKP iktidarı belediyeyi ele aldıktan sonra ve bir vakfın kermes düzenlemesiyle başladı. Kara çarşafli kadınların belediye içinde kermesiyle başlayan ve hızlı bir tırmanışa geçen anlayışın, Denizli’de model olmaya başladığını görüyoruz. Burada eğitim birliği ortadan kaldırılmaya çalışılıyor. Şeriatçı bir düzen kurulması için mücahit ordusu öngörülüyor. Bunu da Allah adına, ilahiler adı altında yapıyorlar.”

‘Erdoğan Allah’laştırılıyor’

Kitapta Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın peygamberle bir tutulduğunu savunan Kavak şöyle devam etti:

“Erdoğan Allahlaştırılıyor. Erdoğan’a kızanlar Allah’a kızmış kabul ediliyor. Saçma sapan şeyler bunlar. Bunları siyaset alanında kullanmaya çalışıyorlar. Dini en iyi kullanma şekli olarak da camileri seçiyorlar. İnsanlarımız ilahi diye alıyorlar ve kitaba baktıklarında şaşırıyorlar. Bu kitapla ilgili bize yüzlerce telefon geldi. Savcılığa suç

duyurusunda bulunuyoruz. Gerekenin yapılmasını istiyoruz. Bu kitaba onay veren ve teşvik eden Diyanet görevlilerin de cezalandırılmasını istiyoruz.”

CHP’li Kavak, kitabın Sevindik, Karşıyaka ve Dokuzkavaklar mahallelerindeki camilere koliyle dağıtıldığı ve üzerine bırakılan notta vatandaşlara ücretsiz dağıtılmasının istendiğini ileri sürdü.

Müftünün Haberi Yok

Gültepe Cami Derneği Başkanı Ali Taş ise kitabı kimin bıraktığını **görmediklerini ve kitabı okuyan cemaatin de tepki gösterdiğini belirterek, “Öğle namazına geldiğimizde cami girişinde koli gördük. Kolinin içinde ‘cemaatimize ücretsizdir’ diye not vardı.**

Kitabı okumaya başladığımızda çok şaşırdık. Ben dahil tüm cemaat tepki gösterdi” diye konuştu.

İl Müftüsü Mehmet Köse de böyle bir kitabın camilerde dağıtıldığından haberi olmadığını, ancak bu tür kitapların dağıtımına izin vermelerinin mümkün olmadığını savundu, cami görevlilerini uyaracaklarını dile getirdi.

Kitaptan Bölümler

179-182 Sayfalar, ‘Tayyibim’ isimli şiirden:

Nerede hürriyet, cumhuriyet.
Bütün taşıdıkları kötü niyet.
Sade başörtüsünde vardır diyet.
Suçun şiir değil dini yaşaman.

Nerede dini hür vicdanı hürler.
Atatürk’ün yolunda yürüyenler,

Okullardan kızları kovuyorlar.
Suçun şiir değil, dini yaşaman.

Halkçılık, insan hakları nerededir.
Nerededir imam hatipliler, kurslar.
Okusa da işe alınmaz bunlar.
Suçun şiir değil, dini yaşamak.

Tayyibim nerededir bu eşitlik.
Bütün sevdikleri sarhoşluk, pislik.
Deniz kıyısından bizler tiksindik.
Nüfus cüzdanımızda dinimiz

**İslam, yaşayıpta dinimiz Hristiyan.
İş vermezler sonra mecbur yaşaman.**

Böyle yapanlar askeriyeymiş derler.
Oradaki erler de bizim erler.

Askeriyemiz yapmaz böyle şeyler.
Nerede Necmettinler, Menderesler.

Şart koşmuşlar leylek gibi açmayı,
Sindirmişler bunlar bizim atalarımızı.

Oğlanla kız okurlarsa beraber,
Sokaklar atılan çocuklarla dolar.
Pamukla benzin ateşte durmazlar.

Suçun şiir değil, dini yaşaman.

Tayyip Allah yolunun bekçisidir.
Tayyibi üzme Allah'ı üzme.
Sevenlerini üzme de aynıdır.
Suçun şiir değil, dini yaşaman.

**183. Sayfa, 'Dinsizler Gülüyor' İsimli
Şiirden:**

Dinimi sömürüyor bu kargalar,
Dinsizler gülüyor bense ağlarım.
Yaşanan görüntüler büyük dehşet,
Türkiye’de yaşıyor bu dehşet.
Bir Allah’ım bizden bu zulmü def et.

Dinsizler gülüyor, bense ağlarım.
Din kardeşlerim size hayranım,
Bir hayatınız vardır buna yanarım.
Gel birleşelim bu dehşeti yıkalım.
Dinsizler gülüyor, bense ağlarım.

Birleşmezsek kardeşlerim eğer biz.
Bu Allahsızlar bırakmaz tozumuz.
Gelin verelim el ele biz,
Dinsizler gülüyor bense ağlarım.

119. sayfa, ‘Erkek Kardeşim’ Başlıklı Bölüm:

Senin kahraman ecdadın, namusu için can verdi.

Sense bunları unuttun.

Karışıp kafir, Müslüman denizlerde karını soydu.

Yoksa kalmadı mı arın, inan senin ecdadın böyle yatağa yatmazdı.

Eğer sen böyle gidersen inan perişan olursun.

Ne ukba kalır, ne devlet. Ne karın kalır ne evlat.

Zaten kalmadı itaat.

Gel kardeşim kendini topla.

Sözde hanım giymiş şortu, görünüyor ayıp yeri.

İnan ben utanıyorum, senin kalmadı mı gücün.

Çıkamaz olduk sokağa.

Onları görmeyeyim diye.

Kadın hakkıymış güya.

Biz hiç böyle hak görmedik.

Erkek giymiş baştan sona, karı açmış baştan sona.

Madem eşitlik var ise; onu da ört baştan sona.

Hayvanı örtmüş tüyü ile, ayıp yerini kuyruğu ile.

Bize vermiş en güzelini, sende örtün onun ile.

174. sayfa, ‘Münacaat’ Şiirinin Dördüncü Kıtası

Soyunup sokaklara çıkanlara,

Arını namusunu unutanlara.

Göster ya Rab, bu güzel şeriatı.

Kararmış kalpleri yıka ya Rab.

175. sayfa ‘Münacaat’ şiiri:

Kötülük yapanları görmeyenleri,

Müminlere saldıran azgınları,

Atatürk’e sığınan acizleri,

Kararmış kalpleri yıka.

Ya Rab. Atatürk’ün annesi örtülü iken başı belı açıkları koruyup, başörtümüze saldıranların kararmış kalplerini yıka.

Ya Rab. Bunca yapılanları unutup, ana baba köpekmiş gibi kaçanı, keyiflerince yaşayanların kararmış kalplerini yıka Ya Rab.

(Murat Binzet'in gönderdiği 27.3.2008 tarihli ileti...)

NEDEN?

Posta kutuma düştü şu haber:
Irak'ta neler oluyor neler?

Şimdi okuyalım dikkatlice:

Niçin hareket edemiyor kadın özgürce...

Irak'ın güneyindeki Basra kentinde korku kol geziyor.

Sonbeşayda İslamî usule göre davranmadıkları gerekçesiyle 40'dan fazla kadın suikasta kurban gidiyor.

Neden?

Duvarlara asılan kırmızı renkli ilanda, "sokağa makyajlı ya da başörtüsüz çıkan kadınlar" aşağıdaki şekilde uyarılıyor:

"Uyarılarımızı bildirdik. Bu mesajı ilettik.

Uyarıları dinlemeyenler cezalandırılacaktır.

Allah da şahidimiz olacaktır!" deniyor!

Neden?

Tümgeneral Abdülcélil Halaf, geçen Haziran ayında suçla mücadele etmek üzere Basra'ya atanmış.

İlk incelemesinde gözüne “Biri 6, diğeri 11 yaşındaki çocuklarıyla birlikte öldürülen bir kadın çarpmış!”

Neden?

27 yaşındaki Hristiyan Rita Enver, şeriat terörü yüzünden kenti terk etmeyi bile düşünüyormuş.

Gerekçesi de şu imiş:

“İnanmayacaksınız ama, bazen ben bile başımı örtüyorum.

Çünkü duvarlara yazılmış ölüm tehditlerini görüyorum...”

Neden?

Basra polisi, öldürülerek sokağa atılmış kadın cesetlerinin fotoğrafını gösteriyormuş.

Kiminin üzerinde “zina” ya da ‘namus cinayetiyle’ ilgili suçlayıcı notlar bulunuyormuş.

Neden?

Fotoğraflardan biri 45 yaşındaki Hayat Jassem’e aitmiş.

Karnına iki kurşun sıkılarak öbür dünyaya yolcu edilmiş.

Neden?

Tümgeneral Abdülcélil Halaf’ın anlattıklarına göre:

“Ölü bulunan 30 yaşlarındaki başka bir kadın ise gözleri bağlandıktan sonra kurşunlanmış...

“Öldürülen kadınların yakınlarının, skandal çıkması ya da katillerin tehdidiyle karşı karşıya kalmamak için, sesleri çıkmazmış!”

Neden?

Hani dinde zorlama yoktu.

Bu zorlama **neden...**

Baskı, zorlama özellikle kadınlara...

İşte bizim korkumuz böyle bir zihniyetten...

Kadınları aşağılayan zihniyet çağdışı kalır...

Kadınlara değer veren toplum uygarlaşır...

Av. Hayri Balta, 28.3.2008

CİN ÇARPANDAN DEĞİL DE DİN ÇARPANDAN KORK!

Aşağıda, Sitemiz yazarlarından gazeteci şair-yazar dostum Fevzi Günenç'ten gelen ilginç bir iletiyi okuyacaksınız. Okuduğunuz takdirde hatırlayacağınız gibi bu ileti birçok e-posta toplulukları arasında dolaşıp duruyor.

DİKKAT: Aşağıdaki anlatım bir senaryo olabilir. Olsun, ama bu kafadaki insanlar memleketimizde ve İslam ülkelerinde çoktur ve benim yorumum da onlar içindir...

Şimdi aşağıdaki haberi okuyabiliriz:

+

"Bu gün cehaletin daniskasını gördüm.

Efendim anlatacağım olay gerçek...!

21. Yüzyıl Türkiye'sinde yaşayan bir insan olarak şoka girdiğimi itiraf etmeliyim.

Sizleri sıkmamak için madde madde ve mümkün olduğunca kısa anlatmaya çalışacağım:

1- Kadın orta yaş üstüdür ve klasik bir kalp hastasıdır.

2- Gecen ay her zaman olduğu üzere yine

rahatsızlanır. Esasında çok da önemli bir problemi yoktur.

3- Derhal Ankara'da Yüksek İhtisas Hastanesi'ne kaldırılır. Olay da burada başlar.

4- Böyle bir hastanede hastanın yakını "Biz KADIN DOKTOR" istiyoruz diye tutturur.

5- Görevli doktorlar Hipokrat Yemini'nden söz ederler. Kadın-erkek ayrımının hele tıpta söz konusu olmadığını anlatmaya çalışırlar. NAFILE.

6- Kadının yakını "Bu bizim inancımıza aykırı. Kadın doktorlar gelecek!.." inadından vazgeçmez."

7- Kadın doktorlar bulunur ancak bu arada kadın hafiften fenalaşmaya başlamıştır.

8- Doktorlar hastaya müdahale edilmesi gerektiğini, belki de ANJIYO" yapılması gerekeceğini belirtirler.

9- Hastanın yakını o zaman anjiyo için kadın doktor ister. Kadın doktor bulunamaz...

10- Bu sefer erkek ama bizim kafamıza uygun diyerek Van 100. Yüzyıl Üniversitesi'nden "o kafada" bir doktor getirilir özel uçakla.

11- Derhal anjiyo operasyonu başlar ancak Van'dan getirilen erkek doktor işi pek bilemez ve hastanın bazı damarlarını parçalar.

12- Hastanın hayatı tehlikeye girer. Yüksek İhtisas Hastanesi doktorları derhal müdahale etmeleri gerektiğini söylerler; ancak hasta yakını, "MAHREM" olduğu için diğer doktorları yaklaştırmaz bile.

13- Derken anjiyo sırasında kan pıhtılaşması nedeniyle hasta komaya girer. Hasta yakını müdahale ettirmez ve maalesef hasta ÖLÜR.

14- Kim mi bu hasta yakını ve hasta? Hasta da yakını da çok tanınmış kişilerden. Adını vermek istemiyorum hakkımda dava açabilirler. Ancak e-posta topluluklarında dolaşan iletilerde hastanın da yakının da adı soy adı var. Bizim için önemli olan kişi değil; kişinin zihniyetidir...

YORUMA GEREK VAR MI?"

+

Her ne kadar olayı ilk aktaran "YORUMA GEREK VAR MI?" diyorsa da; ben bir yorum yapmadan duramıyorum ve yorumuma **"CİN ÇARPANDAN DEĞİL DE DİN ÇARPANDAN KORK!"** diyerek başlıyorum.

Gerçekten de **"CİN ÇARPANDAN DEĞİL DE DİN ÇARPANDAN KORKMALIYIZ."** Çünkü cin çarpan adama inme iner; dili söylemez, dizi tutmaz, eli iş yapmaz olur. Cin çarpan kişi kendi derdine düşer, başkalarını unuttur...

Din çarpanlara gelince bunlar; kendini kurtarmaya çalışacağını, başkalarını kurtarmaya çalışır. Bu din çarpmışlar var ya bunlar; yaptıkları tapınma (Namaz, oruç, haç, zekat...) karşılığında kendini her konuda söz sahibi sanır. Bunlar insanın yatak odasından yüznumaradaki davranışına kadar karışmayı dinsel bir görev bilir ve bu görevi de kendilerine Kuran'ın verdiği inandır. Buna din ilminde "Emr-i maruf nehy-i münker"; yani iyi olanı emret kötü olanı ise men et!. Benim saptamalarım göre bu konuda 16 ayet vardır....

Yukarıdaki iletide okuduğumuz olay din çarpmışların davranışına ilişkin güzel bir örnek.

"Kadıncağız öldü ölecek, gitti gidecek..."
Kadının yanındaki ise doktorla didişecek...

“- Olmaz ille de kadın doktor gelecek!”

- Şu an kadın doktor bulamayız beyefendi!..”

- Olsun benim mahremime erkek doktor bakacağına, mahremim ölsün. Nasıl olsa ölmeye ölecek... Hiç olmazsa ahrette mekanı cennet olsun!”

Haydaa!.. Kafaya bak kafaya!..

Şimdi size din çarpmışlardan birkaç örnek vereceğim. Eğer böyle konuşanlarla karşılaşırsanız, dikkat edin, onunla tartışmayı kesin, hatta onu tasdik edin, tasdik etmezseniz kendinizi ölmüş bilin.

“En son, en mükemmel, en akılcı din bizim dinimizdir!”

“Diğer semavi dinlerin kitapları değişmiştir; bizim kitabımızın bir harfi bile değişmemiştir.”

“Bizim dinimiz diğer dinler yanında daha akılcı ve daha moderndir...”

“Atatürk’ü halkımıza sevdirmek için; onu, hakiki Müslüman göstermeliyiz...”

Ülkemiz için en tehlikeli olanlar bunlardır. Bunlar Atatürk’ü şeriatçılara şirin göstermek için nerede ise onu başı sarıklı molla gibi göstermekten çekinmezler.

Fazla zamanınızı almamak için kısa kesiyorum. Gerisini saymayı size bırakıyorum. Bakalım M. K. bu sıraladıklarına neler ekleyecek...

Bu din çarpmışlar bilmezler ki Allah da, Din de, Kutsal Kitaplar da insan içindir. Özetlersem; insan din için değil, din insan içindir...

Ama ne görüyoruz din adına bir kadın; bile bile, göz göre göre ölüme terk ediliyor ve bu da sevap

kazanmak için yapılıyor. Tıpkı bizim, din çarpmış, kadınlarımızın, kızlarımızın sevap kazanmak için saçının bir telini göstermemek amacı ile bone takarak kendilerini çirkinleştirdikleri gibi...

+

Sn Hayri Balta'nın şariat hakkında sıraladıklarına ek olarak bir Türk Müslüman'ının genel görüşlerini sıralamak istiyorum:

Bu sıraladıklarım uzun süredir özel ya da internette tartıştığım Türk Müslümanlardan gelmiş "nakarat" görüşlerin bir özetidir:

Buna göre, İslam dininin anayasası Kuran'ın bir Türk Müslüman'a göre özelliklerini sıralayacak olursak...

Kuran;

1- Arapçadır.

2- Arapça olduğu için Arapça bilmeyen insanlar anlamaz.

3- Arapçada bir kelimenin o kadar çok anlamı vardır ki, başka dile tercüme edilemez.

4- Bu nedenle Kuran'ın başka dile yapılan tercümeler yanıltıcıdır. Ayrıca, bu başka dillere tercüme edilen Kuran'ları okuyanlar ne okuduğunu anlamayacak kadar aptaldırlar.

5- Başka dillere tercüme edilen Kuranları okuyanların Kuran'dan verdikleri örnekler hep yanlış tercüme edilmiş ya da içinden cımbızla çekilmiş örneklerdir. Kuran'a ait sayılmazlar. Şariatçıların verdikleri örnekler ise doğru tercüme edilmiş ve Kuran'ın olduğu gibi yansıtan örneklerdir.

6- Kuran'ı bir Türk ancak ve ancak Said-i Nursi

ya da Harun Yahya'nın açıklamalarıyla anlayabilir. Diğer milletlerin de Said-i Nursi ve Harun Yahyaları olmaları gerekir ki Kuran'ı anlayabilsinler.

7- Bu konuda en şanslı millet Araplardır. Kuran Arapçadır, Araplar Arapça konuşur ve okur, o zaman Said-i Nursi'ye ve Harun Yahya'ya ihtiyaçları olmadan Kuran'ı okur ve anlarlar.

8- Ama okuyup anladıkları şeyleri yaptıklarında Türklere göre tam Müslüman olmazlar; çünkü, bir Arap bile Arapça Kuran okuduğunda anlayamaz ve yaptığı ibadetten uyguladığı Şeriat kanunlarına kadar her şey yanlış sayılır.

9- Bu durumda bir Türk Müslüman'a göre, dünyada Kuran'ı gerçekten okuyup anlayacak ve uygulayacak insan henüz anasından doğmamıştır ve Şeriat kurallarıyla yönetilen Müslümanlar da Kuran'ı anlayamamış olan sahte Müslümanlardır. Şeriat kurallarına göre yönetilen Arap memleketlerinde dahi gerçek İslam bilinmemekte ve uygulanmamaktadır. Bugün yeryüzünde **İslamiyet'i** tam anlamıyla uygulayan toplum aradan geçen 1400 seneye rağmen yoktur.

10- Kuran'da şifreler bulunmaktadır.

11- Kuran'da bu yukarıda yazılmış hususlar yazılı değildir ama Türk Müslüman bunlara sanki Kuran'da varmış gibi inanmayı tercih eder.

M. K. 30.12.2005

+

“Sizin en hayırlınız Kuran'ı öğrenen ve öğreteninizdir!” dendiği halde; bizimkiler Kuran'ın anlaşılması için ellerinden geleni yaparlar. Namazlarında ve niyazlarında Arapça istekte (duada) bulanmayı bir ilim gösterisi sanırlar.

Din ilminde insanlar ikiye ayrılır ve sık sık da şu şekilde sorulur ”İn misin, cin misin!”

“İn” olan insandır. Olgunlaşmış, insan-ı kamil olan insan. Cin olan ise nefsinin tutsağı olan gelişmemiş, ham insandır.

İnsanın dışında maddi ve manevi olarak bir cin ya da şeytan yoktur... Hepsi bizdedir ve bizim ruh halimizden kaynaklanır.

Rahmani duygu ve düşünce galip gelirse kötülüklerden kurtuluruz; yok, şeytani duygu ve düşünce galip gelirse itten rezil oluruz...

Aman çevremizdeki cinlere dikkat!

Av. Hayri Balta, 11.5.2008

KUR'AN KURSLARI İLE ALDATMA

Aşağıdaki satırları Yaşar Nuri Öztürk'ün son çıkan **ALLAH ile ALDATMA** kitabından alıyorum.

Yaşar Nuri Öztürk Dindarların değil Dincilerin ülkemizin önüne koyduğu takozu çok güzel anlatmış. İlgilenenler bu kitabı alıp okumalıdır ki yaklaşmakta olan tehlikenin boyutlarını görsün.

Yaşar Nuri her ne kadar laiklik ilkesini sahiplenmekte ise de laiklik kavramı ile din kurumunun ayrımında değildir. Hâlâ ve hâlâ Kuran Müslümanlığı deyip durmaktadır. Umarım ileriki günlerde laiklik kavramı ile din kurumunun niteliklerini anlar da Kuran Müslümanlığı demekten kurtulur.

Neyse konuyu dağıtmadan gelin hep birlikte Yaşar Nuri Öztürk'ün **KUR'AN KURSLARI ile ALDATMA** başlıklı bölümü okuyalım.

Doğru söze ne denir? Doğru söze “Eyvallah!” denir... İtirazı olan varsa konuşsun... Gerçekten bu Kuran Kursları 8-10 yaşlarındaki çocuklarımıza ne vermektedir. Elif, be, cim ha, hı’dan başka?...

Av. Hayri Balta, 25.5.2008

Kur’an Kursları İle Aldatma

Bugün Türkiye’de **Diyanet**’in şemsiyesi altında faaliyet yürüten ve Türk halkından resmî, gayri resmî büyük meblağlarda paralar toplayan **Kur’an kursu sektörü**, Allah ile aldatmanın bir hizmet kurumu gibi çalışmakta, buralara devam eden çocuklara Kur’an’ın muhtevası, ilkeleri, zulme karşı çıkan, ahlakî öneren ruhu öğretilmek yerine Arap harflerinin telaffuzu öğretilmektedir. Oysa ki Kur’an kursunun anlamı ve amacı bu değildir.

Kur’anı özgün metniyle okuyup anlayacak ve bunu bir bilimsel meslek olarak yürütecek insanların eğitileceği yer Kur’an kursu değil, İmam-Hatip okulu ve ilahiyat fakültesidir. Nitekim, bizler de oralardan yetişerek İslam din ilimlerinde yetki sahibi olduk. Kur’an kursunun hedefi, çocuklara veya halka, Kur’an’ın temel mesajlarını tanıtmak ve belletmektir. Bugün bu yapılmıyor. Bunun yerine, Arap alfabesinin daha iyi telaffuz edilmesinin incelikleri anlatıyor. Bunun, sıradan bir vatandaş açısından, Kur’an’la, Kur’an mesajıyla ne ilgisi vardır?

Eğer o kurslar, adlarına yakışır bir hizmet verselerdi, eğer onlar Kur’an’dan bir şeyler

öğretseydi, bu ülkenin anayasal din kurumu olan Diyanet, İslam fıkhnının tüm verilerini inkâr edip dine yalan söyleterek ana dilde ibadete yıllarca karşı çıkar mıydı.

Ana dilde ibadete karşı çıkan bir zihniyetin ‘Kur’an kursu’ tabelası altında öğreteceği asla Kur’an olamaz.

Onlar Kur’an’dan bir şey öğretmediler; Arap alfabesindeki harflerin nasıl telaffuz edileceğini öğrettiler. Kur’an mesajı nerede, harf telaffuzu nerede...

Arap harflerini telaffuz ettirme sektörü. Allah ile aldatmaya dayalı saltanatın en güçlü sektörlerinden biridir.

Bu sektörün kitlelere bir manifesto gibi dayattığı Kur’an ve akıl dışılık şu şekilde ifadeye konabilir:

“Arap harflerinin telaffuzunu şöyle-böyle öğren, o öğrendiğini kullanarak Kur’an ayetlerini telaffuz etmeye gayret et, sen sevap al, ölülerin cennete gitsin. Kur’an’ın ne dediği, ne istediği seni ilgilendiriyorsa o zaman bize gel, bizi dinle. Biz sana ne diyorsak Kur’an odur, din odur. Her gün tıraş olan teneke yüzlü reformistleri dinleme, bizi dinle!”

Kur’ansızlık ve bilgisizlik dehlizlerinde çırpınan kitle bu engizisyon kalıntılarına şunu söyleyecek güce henüz ulaşamamıştır:

“Reformist dediğiniz insanların yüzü, her gün tıraş olmaktan tenekeye dönmüş ama sizin yüzünüz de haram yemekten, iftira ve gıybet etmekten, şehvet, haset, riyakârlık ve kincilikten

siyahlaşıp cehennem duvarına dönmüş. Alnınızda tanrısal ışık kalmamış!”

Halk, işte bunu söylediği gün, engizisyon oyunu etkisiz kalacak ve ülke ufkunda aydınlanmanın mutluluk renkleri belirecektir! Ama o gün henüz gelmiş değil! Ne yazık ki, bu gidişle geleceğe de benzemiyor.

Kısacası, Allah ile aldatma operasyonunun ‘**dili kutsallaştırma oyunu**’ her devirde amacına varmış ve kitleler yüzyıllardır Arap harfleri telaffuzuna harcama yapmayı Kur’an’ı öğrenmek ve okumak sanmışlardır. Onlar, Allah ile aldatma sektörüne ödeme yaptıkça Kur’an’dan nasipleri değil, **Kur’ansızlık illetleri büyümüştür.**

(TÜRKİYE’Yİ KEMİREN İHANET: ALLAH İLE ALDATMAK Yeniboyut Yayınları. İstanbul 2008. s. 168-169)

KIYAMET FIRAT’TA KOPACAK

Al sana bir peygamber daha; ne zaman kurtulacak bu dünya, kendini peygamber sananlardan acaba?

Bu günkü Hürriyet’te çıktı bu haber; “**12 Haziran 2008’de kıyamet kopacak!**” diyor bu peygamber...

Daha önce de kehanette bulunmuş bu manyak. Demiş: “12 Eylül 2006’da kıyamet kopacak!” Ne var ki, 12 Eylül 2006’da kıyamet kopmamış ancak...

Elbette kehanetinin çıkmaması üzerine akli başına gelen birkaç mürit, demiş: “Git, Allah belanı

versin senin gibi Peygamberin... İşte gördün, tutmadı kehanetin...”

Düşünmüş taşınmış...

“Bir şans daha verin!” demiş manyak Peygamber “12 Eylül 2006’da kopmadı ise kıyamet; 12 Haziran 2008 de kopacak. Kopmazsa, söz hakkınız o zaman olur bana ancak...”

Şimdi müritler 12 Haziran 2008’i bekliyorlarmış. Ne olur ne olmaz diye de sığınaklarına erzak taşıyorlarmış...

30’a yakın kadını haremine katmış şimdiden... Kadınlar, nasıl kurtulacaklarını düşünüyorlarmış bu deliden...

Bizim manyak Peygamber ömür boyu hapis yatacak. Kehaneti tutmadığı için de çevresinde de kimse kalmayacak.

Dediğim gibi hiçbir şey olmayacak. Ay, Güneş yine doğacak, yine batacak!...

Ancak; olsa olsa, 12 Haziran’dan önce, belki 12 Haziran’da, belki de daha sonra, dünyanın baş belası ABD delisi İran’ı bombalayacak...

Olan da yine fakir fukaraya olacak...

Av. Hayri Balta, 8.6.2008

+

İşte Haber: Kıyamet Fırat’ta Kopacak

Kendisini peygamber ilan eden Teksaslı tarikat lideri Yisrayl Hawkins, 12 Haziran’da Fırat civarında nükleer savaş çıkacağını iddia ediyor.

Önceki kehanetleri tutmayan Hawkins, yine kıyamet kopmazsa, çokeşli evlilik yapmak ve bunu teşvik etmekten hapse girecek. (ceza alacak demek istiyor; adam, zaten hapiste...)

ABD'nin Teksas eyaletindeki Abilene şehrinde, kendi kurduğu "Yahve Evi" tarikatının lideri olan "Buffalo Bill" lakaplı Yisrayl Hawkins'in başı, son kıyamet kehaneti de tutmazsa yargıyla büyük derde girecek. Televizyonlarda ve internette yayınlanan videosunda, 12 Haziran perşembe günü "büyük Fırat Nehri civarında" nükleer savaşın başlayacağını ve kıyametin kopacağını ilan eden eski polis memuru, müritlerini de seferber etti.

Erzaklar şirketten

Yüzlerce kamyon, tarikatın Eula kasabası yakınlarındaki 44 hektarlık merkezine sürekli erzak taşıyor. Ancak bu, 73 yaşındaki Hawkins'in nükleer kıyamet konusundaki ilk kehaneti değil. Sözde peygamber, daha önce de 12 Eylül 2006'yı kıyamet tarihi olarak belirlemiş, Kenya'daki yüzlerce müridi bile bu tarihte gaz maskelerini takıp yer altı sığınaklarına kapanmıştı. Ancak kehanet bu sefer de tutmazsa, İncil'i yeniden yazdığını savunan Hawkins'in işi daha zor olacak.

Boşa çıkan kehanetleri yüzünden tarikatı terk edenler, Hawkins'in müritlere "korku" sayesinde hükmettiğini ve bundan maddi çıkar sağladığını vurguluyor. Tarikatı 2004 yılında terk eden Miriam Martin, sözde peygamberin sürekli "Bana iki yıl daha verin. Dünyanın sonuna az kaldı" dediğini belirterek, müritlerin kıyamet stoku yapmak için gereken yiyecek-içeceği Hawkins'e ait marketlerden aldığına dikkat çekiyor. Martin, "Her vaazı, sonunda bir şeyler satın almak gerektiğini açıklıyor..." diyor.

Callahan Savcılığı, en az 30 kadar karısı olduğu

belirlenen Hawkins aleyhinde çok eşlilik davası açtı bile. Tutuklu yargılanan Hawkins'in bir sonraki duruşması 12 Eylül'de. Gelecek perşembe de kıyamet kopmazsa, tüm dikkatleri üzerine çeken peygamber, yolsuzluk ve sahtekarlık davalarının da eklenmesiyle uzun bir süre hapiste kalacak.

Yazdığı kitapta, kıyamet savaşını "nükleer bebek" diye niteleyen Hawkins'in başında olduğu "Yahve Evi" tarikatının internet sitesinde, 12 Haziran kehanetiyle ilgili şu ifade var: "O dönemin sonuna doğru, büyük Fırat Nehri ve civarında, insanların dörtte üçünü öldürecek nükleer savaş yaşanacak." (Hürriyet, 8.6.2008)

KIYAMET

Bir önceki yazımızda (yukarıdaki yazı) **"Kendisini peygamber ilan eden Teksaslı tarikat lideri Yisrayl Hawkins, 12 Haziran'da Fırat civarında nükleer savaş çıkacağını iddia ediyor."**du...

Bu peygamber taslağı daha önce de böyle kehanette bulunmuş... Bu adamın müritleri ikinci kehanetine de inanmışlar ve sığınaklarına harıl harıl yiyecek taşımışlar...

Ne var ki kehaneti doğru çıkmadı. Bu gün 16 Haziran 2008. Aradan 4 gün geçmiş. Artık müritlerinin kafası aymış mı, aymamış mı onu bilemiyorum.

Din ilminde kıyamet bunların anladıkları gibi değildir. Kıyamet kıyamdan gelir ve ayağa kalkmak anlamındadır. Yani din bağlamında ölünün dirilmesi, ayağa kalkması anlamındadır.

Kıyamet insanın kendi ruhsal benliğinde kopar. Kıyamet, bir insanın büyük bir günah işlerken suçüstü yakalanması halini ifade eder. Suçüstü yakalanan insanın kimyası bütünü ile bozulur sanki başından aşağı kaynar bir su dökülmüş gibi olur...

Yaptığı olumsuz davranıştan büyük pişmanlık duyan ve bir daha böyle bir iş yapmamaya karar vererek bu kararını yerine getiren insandaki bu ruh haline kıyametin kopması adı verilir. Bu duruma düşen bir insanın yaptığından nedamet duyması ve bir daha böyle işler yapmamaya karar vermesi ölmeden önce ölmesi ve yeniden doğması anlamına gelir.

Din ilmine göre bir insan “ölmeden önce ölmedikçe” ve “yeniden doğmadıkça” din açısından sorumlu bile kabul edilmez.

Bütün dinler anadan doğma yanında bir de “yeniden doğmayı” veya “ölmeden önce ölmeyi” ikinci bir doğum olarak kabul eder. Böylece insan kötülüğe ölmüş ve iyiliğe doğmuş olur ki bu artık yeniden doğmuş bir insan sayılır. Din ilmine göre “yeniden doğmayan” ve “ölmeden önce ölmeyen” insan ölü kabul edilir ve bunların, dediğim gibi din açısından, basireti bağlanmış, sorumsuz bir insan ve öyle ki hayvan gibi kabul edilir.

Yani kıyamet dünyanın alt üst olarak son bulması değildir. Dünyanın son bulması doğal ve evrensel bir olaydır. Din açısından kıyamet ise insanın kötü davranışlarından nadim olarak yepyeni bir insan olmasıdır.

Bütün dinlerin amacı; insanın ahlaklı,

vicdanlı, erdemli, edepli, bilgili ve bilge bir insan olarak kendisini ıslah etmesidir. Böyle bir insana olgunlaşmış bilge insan denir ki bu mertebeye gelmiş insanlar kendi şahsi çıkarı için kimseye kötülük etmez. Gerçek kendi aleyhine de olsa kabul eder.

Hırstan, ihtirastan, şan, şeref, mevki ve unvan gibi dünya değerlerinden kurtulan insan madde aleminden kurtulup mana alemine doğmuş sayılır. Bu aşamaya gelmiş insanlar kendi yalın ve gösterişten uzak yaşamını huzur içinde sürdürür.

Bu aşamaya gelmiş insan yaratılmışı sever yaratandan ötürü. Kimsenin canına kastetmez inanışından ötürü. Her insanın inanışını bir hak görür ve hakka saygı duyarak onu imana davet gibi bir gaflete düşmez...

Asıl önemlisi bu aşamaya gelen bir insan “mümin müminin kardeşi” diyeceğine “bütün insanlar kardeşdir” der ve barış içinde kardeşçe yaşamayı yeğler...

Av. Hayri Balta, 20.6.2008

AKIL SIR ERMİYOR

Süleyman Ateş hocamız, 13.7.2008 tarihli Vatan’da, bir okuyucusunun sorusuna verdiği yanıtta, ölen kişinin ruhunun Allah’a hesap vereceğini belirtmektedir. Okuyalım:

“Allah’a götürülen ruh, beden içinde yaptıklarından hesap verir. Çünkü bedende bireyliğini kazanmış, bağımsız bir varlığa kavuşan ruh, davranışlarından sorumlu tutulmuştur.

İnsanın ölümü, ahret hayatının başlaması demektir, ölen kişinin ruhu, Allah ile karşılaşır ve O'nun huzurunda yaptıklarından hesap verir.” (Vatan, 13.7.2008)

Burada dikkatimi çeken bir husus var. Afganistan’da geçen bir olay. Talibanlar, fahişelik yaptığını ileri sürdükleri iki kadını, Gazne’de sokağın ortasında, halkın gözü önünde, zorla çöktirip enselerine kurşun sıkarak öldürdüler. Kadınların cesedi sokak ortasında öyle yığılı kalmış... Ortada bir mahkeme kararı yok. Yargılayanlar da kendileri, infaz memurları da kendileri...

Oysa İslam hukukunda bir zinanın kanıtlanması için dört tanığın olması gerek. Öyle bu dört tanığın kadınla erkeği aynı yatakta görmeleri de yetmez. Kadın erkek ilişkisini ayrıntıları ile dördünün de anlatması gerek...

Bunu bilen Talibanlar mahkemeye gerek görmemişler, hükmü vermişler ve de infazı da gerçekleştirmişler.

Diyelim ki bu iki kadın gerçekten Amerikan askerleri ile yatmışlar. Bu kadınların ruhları, Süleyman Hocamızın belirttiği gibi, Allah’ın huzurunu çıktıklarında da hesap verecekler. Elbette Allah da bunları Cehennemine atacak cayır cayır yakacak.

Şimdi bu iki kadın işledikleri bir suç için iki kere ceza görmüş olmuyor mu? Bir yaşarken enselerine yedikleri kurşunla canlarından oluyorlar. İki: Allah’a hesap verdikten sonra da Cehennem’e atılarak cayır cayır yanıyorlar.

Bir suç için iki kere ceza...

Eğer işlenen suçun cezasını Allah verecekse niçin insanlar ceza veriyor. Bir suç için hem bu dünyada hem de öbür dünyada ceza görmek Allah'ın adaleti ile bağdaşır mı?

Bir de kaza ve kader sorunu var: İslami Terimler Sözlüğü (Dr. Hasan Akay) Şöyle yazar.

“Kaza: Kader, ezelde takdir edilmiş şeylerin, zamanı gelince yaratılması, her konuda Allah'ın ezelî hükmünün yürümesi.

Kelâm bilginleri kader ile kaza terimlerini zaman zaman birbirini yerine ve eşanlamlı olarak kullanmışlardır.

Kader, Allah'ın, olacak her şeyin ne zaman ve ne şekilde gerçekleşeceğini ezelde tespit ve tâyin etmesi;

Kaza da, ezelde takdir ve tâyin edilen şeylerin, zamanı gelince, ezelde takdir edildiği biçimde **Allah tarafından yaratılması demektir.**

Bu durumda önce kader, sonra kaza gelir. Hayır ve şerrin, kaza ve kaderin Allah'tan geldiğine iman etmek, **İslam**'ın amentüsü; yani imanın şartlarından biridir.”

Şimdi bu iki Afganlı kadının kaza ve kaderi böyle belirlenmişse; bu iki kadına nasıl olur da hem bu dünyada hem de öbür dünya da ceza verilebilir?

Bu duruma bir türlü akıl erdiremiyorum. Kaderi, kazayı belirleyen Allah. Belirlediği kadere ve de kazaya uğrayana cezayı veren yine Allah.

Bu Allah'ın işine de akıl sır ermiyor canım...

Av. Hayri Balta, 16.7.2008

ENEL HAK DİYENLER NE DEMEK İSTER? (1)

Önce bir alıntı:

Şimdiye kadar 26 dini eser yayınlamış olan Dr. H. A.:

“Sizin Cüneyd’le ilgili kitabınızı okudum. Edebiyat âleminde ‘**cübbemin içerisinde Allah’tan başkası yoktur**’ sözü Cüneyd’e ait olarak bilinir. Siz, kitabınızda bu sözü Bayezid-i Bestami’ye ait olarak göstermişsiniz. Gerçekte kime ait” diye soruyor.

Kendisine cevabım şudur: Cüneyd-i Bağdadi Hazretleri, büyük bir alim ve din kurallarına çok titiz bir insandır. **Ondan bu tür şathlar yani tutarsız ve aşırı sözler çıkmamıştır. O, ariflerin sultanı olarak tanımlanır.**

Bahsettiğiniz söz, Bayezid hakkında rivayet edilir. Ama gerçekten onun bu sözü söyleyip söylemediği de kesin değildir. Fakat tasavvufi eserlerde bu söz ona yakıştırılır.”

20 Temmuz 2008 tarihli yazısında böyle yanıt veriyor Süleyman Ateş hocamız bir okuyucusuna.

Diyor ki: **“Bu tür şathlar yani tutarsız ve aşırı sözler çıkmamıştır. O, ariflerin sultanı olarak tanımlanır.”**

Görülür ki hocamız; Cüneyd-i Bağdadi’ye yakıştıramadığı bir sözü Bayezid-i Bestami’ye yakıştırebiliyor.

Ancak hocamız yukarıda bahsi geçen sözün Beyazid-i Bestamiye ait olduğu kesin değildir dese de İslam alimleri içinde tanınmış olanlardan bu türlü sözler çıkmamış değildir.

Örneği Hallaç-ı Mansur, Nesim-i ve Muhyittin Arabi'nin de bu tür şathlarda bulunduğu bilinen bir gerçektir. Adı geçen bu kişilerin “Enel Hak” ya da buna benzer sözler söyledikleri bilinen bir gerçektir.

Şimdi bu adı geçenler meczup olmayan din alimleridir. Söylediklerinin bilincindedirler. Kendilerinden geçmiş halde (vecd) içinde söylemiş değiller. Söyledikleri bu sözlerin kendi dünya görüşlerine (felsefelerine) göre bir dayanağı vardır.

İslam edebiyat ve felsefesinde vahdet-i vücud” diye bir kavram vardır. Batını tasavvufçulara bağlanır (izafe edilir).

Bu tasavvufçular görünen Doğa'yı Tanrı'nın bir görünüşü (tezahürü) olarak kabul ederler. Ve bun “Allah'ın Yüzü” derler. İşte ayet: **“Allah'ın yanında diğer bir tanrıya daha kulluk etme. İlah yok O'ndan başka. O'nun yüzü dışında her şey helâk olacaktır. Hüküm yalnız O'nundur ve O'na döndürüleceksiniz.”** (K. 28/88)

İşte bu din alimleri **“ayrı gibi görünen varlıkların hepsi odur”** dediğini ve kendilerinin de görünen varlıklardan biri olarak kabul ettiklerine göre; **‘cübbemin içerisinde Allah'tan başkası yoktur’** diyerek vahdet'i vücut görüşüne dikkat çekmek isterler.

Bu aşamada olmayan kişiler ise bunları küfre varmakla suçlarlar. Onları kendi bilgi derecelerine göre ölçerler. Bu adam ne demek istiyor diye düşüneceklerine hemen katline ferman düzerler.

İslam tarihinde bu tür yanlış anlamalardan ötürü yaşamını yitirenler saymakla bitmez.

Okuyucularım aşağıda adlarını verdiğim kitapları okudukları takdirde yanlış anlamadan; daha doğrusu insanların bilgisizliğinden dolayı yaşamını yitirenleri okuyup öğrenebilirler...

“Bu aşamaya gelen sufi, kendini de, bütün varlıkları da yokmuş gibi görür. Yaratıcının zatına yönelir. Var gibi görünseler de ondan başka hiçbir şey yoktur. Aslında ayrı gibi görünen varlıkların hepsi odur, der. Bu söz aynada gülü görüp ayna güldür, aynalar yok, yalnız gül vardır demeye benzer. Bazı bilgiler, bunların her şey o demelerini eleştirir. Her şey ondandır ama O değildir derler. (Bkz. KOLAY FELSEFE. Ömer Sevinçgül. Carpe Diem yayın evi. 2. Baskı. s. 107.)

Okuyucularıma bu kitabı bulup, alıp okumalarını öneririm.

Bitmedi, bu konuyu gelecek yazımızda, bir başka açıdan inceleyeceğiz...

Av. Hayri Balta, 24.7.2008

+

1. İslam'ın Hicri İkinci yılında Zındıklar ve Zındıklar Melhem CHokr. İnka Yayınları.

2. Osmanlı Toplumunda Zındıkları ve Mülhidler (15-17. Yüzyıllar) Ahmet Yaşar Ocak. Tarih Vakfı Yurt Yayınları

ENEL HAK DİYENLER NE DEMEK İSTER? (2)

Bu satırları aşağıda adını verdiğim kitaptan alıyorum. Mevlana bu sözleri günümüzden 700 yıl önce söylemiş. Söylemiş ama başına da hiçbir şey gelmemiş. Gelmesine gelirdi de; gelmemesinin

nedeni, Mevlana Selçuklu sultanının himayesinde idi.

Ne ise şimdi biz Mevlana ne demiş ona bakalım. Ondan sonra da birlikte yorum yapalım:

“Ben Allah’ım (Ene-I Hak) demeyi insanlar büyüklük iddia etmek sanıyorlar.

Ben Hakkım demek büyük bir alçak gönüllülüktür.

Bunun yerine, ben Hakkın kuluyum, kölesiyim diyen biri; bir kendi varlığı, diğeri de Tanrının varlığı olmak üzere iki varlık ispat etmiş olur.

Halbuki (Ben Hakkım) diyen, kendi varlığını yok ettiği için, Ene-I Hak diyor. Yani ben yoğum, hepsi O’dur; Tanrıdan başka varlık yoktur.

Ben sırf yokluğum ve hiçim. Bu sözde alçakgönüllülük daha fazla mevcut değil midir?

İşte bu yüzden halk bunun manasını anlamıyor.

Bir adam Tanrıya, sırf Tanrının rızası için kulluk ederse, onun kulluğa açıktır. Tanrı için olsa da kendini, kendi işini ve Tanrıyı görüyor.

(MEVLANA CELALEDDİN-İ RUMİ. Yusuf Ziya İnan. Çağdaş Yayınevi. Nisan 1978. s. 136)

+

Yorumda bulunmadan önce bir de **OSHO**’dan alıntı yapalım. Bütün bu büyük insanlar ben Hak’kım demekle Allah’ı inkar etmiyorlar ya. Tersine böyle demekle Allah kavramı anlatmaya çalışıyorlar. Allah kavramını bilmeden Allah’a da erişilmez ki canım.

Ne ise hele şu **OSHO** ne demiş ona bakalım:

“Belki benim Tanrı olduğumu ilan edişim sizin uykunuzdan uyandırıyor. Kızıyor, “Bu adam Tanrı ise ben niye değilim?” diye düşünmeye başlıyorsunuz. Kendinizi aşağı hissetmeye başlıyorsunuz.

Aslında bu iddiamın nedeni bu değil. İddiam sizi de kapsıyor! **Ben Tanrı’yım dediğimde, her insanoğlu Tanrı’dır, hatta sırf insanoğlu da değil, her varlık Tanrı’dır diyorum. Olmak Tanrı olmaktır, bunun başka yolu yoktur.** Tanrı ağaçlarda ağaç, kuşlarda kuş, dağlarda dağ, erkeklerde erkek, kadınlarda ise kadındır. Tanrı tüm bu ifadelere sahiptir. Tüm bu güzel dalgalar onun okyanusunda yükselir.

Ben okyanus olduğumu ilan ettiğimde diğer dalgaların rahatı bozuluyor. Üstünlüğümü ilan ettiğimi, siz sadece dalgasınız da ben okyanusum dediğimi sanıyorlar. Söylediğim bu değil. Okyanus olduğumu ilan ederek, sizin de okyanus olduğunuzu ilan ediyorum.” (Sufizm Üzerine Konuşmalar. **SİR OSHO**. 2008. s. 22) **(BU KİTABI OKUMANIZI ÖNERİRİM...)**

OSHO’nun “Ben Tanrı’yım!” sözleri ne kadar çarpıcı geliyor insana değil mi? Hiç insan Allah (Tanrı) olabilir mi? Ancak vahdet-i vücut kuramını bilince bu üstatların ne demek istediği anlaşılır.

Vahdet-i vücut’a göre var olan bütün mevcudat Tanrı’yı ifade eder. İnsan da var olduğuna göre ve de kendisini görünen mevcudun bir parçası gördüğüne göre Enel Hak demesinde hiçbir sakınca görmüyor. Bu sözleri ile Tanrı’yı yücelttiğini; her şeyin onun takdiri ve iradesi ile olduğunu anlatmaya çalışıyor.

Gerek Mevlana ve gerekse OSHO, “**Olmak Tanrı olmaktır**”; “**Enel Hak = Ben Tanrı’yım**” sözleri; insanın mükemmelleşmesini ifade ediyor. Hayvansal duygularını frenlemeyi başaran, kendisini; doğruluğa, dürüstlüğe, iyiliğe, sevgiye, barışa, kardeşliğe adayan ve bu kavramları da yaşamına uygulamayı başaran kişi olgunlaşmış ve mükemmel insan olmuştur... Yani varlığı, benliği, Hak yolunda sıfırlanmış olduğu için Enel Hak; Ben Hakk’ım diyebiliyor.

Elbette vahdet-i vücut ve mertebe-i hiçlik kavramını bilmeyen halktan kişiler ise bu din bilginlerinin küfre vardığını ileri sürerek bunların başına tebelleş oluyor. Kimisinin derisini yüzerek öldürüyor, kimisini sürgün ediyor, kimilerini de hapislerde çürütüyor.

Oysa bütün dinlerin amacı insanların mükemmel bir insan olmasını sağlamak değil midir? Din bireylerin kendi kendini olgunlaştırması çabasından başka bir şey değildir. Din, ne zaman ki toplumsal oluyor; işte o zaman şirazesinden çıkarak insanların birbirlerini öldürmemesine neden oluyor.

Av. Hayri Balta

DOĞAL OLAYLARLA KUTSAL OLAYLAR BUNLAR BİRBİRİNDEN AYRILMALILAR...

Yıllardır bunu söylerim.
Her söylediğimde küfür yerim.

Ne dinsizliğim kaldı, ne masonluğum, ne de komünistliğim...

Oysa ben ne Dinsiz, ne Mason ne de Komünisttim...

Vardır benim kendime özgü bir dünya görüşüm
Ve bir de Atatürkçü aydın ve laik bir kişiliğim...

Anama, avradıma sövüldü; boşu boşuna
En sonunda yetişti yardımına Bardakoğlu
Hoca...

BARDAKOĞLU: “DOĞAL AFET İLAHİ CEZA DEĞİLDİR!”

**Bu görüş İslam’ın temel esaslarına aykırı
değil midir?**

**Gelin önce 27.8.2008 tarihli Hürriyet’te
çıkan haberi okuyalım:**

**Ondan sonra hep birlikte düşünüp yorum
yapalım...**

İşte haber:

“Doğal Afet İlahi Ceza Değildir!

Diyanet İşleri Başkanı Ali Bardakoğlu, doğal afetlerin ilahi bir ceza olmadığını söyledi.

Kızılay ile Diyanet İşleri Başkanlığı’nın düzenlediği afetle ilgili seminerde konuşan Bardakoğlu şunları söyledi:

“Çocuklarımızı, geleceğimizi düşünüyorsak, öncelikle doğal afetlere karşı tedbir almaya önem vermeliyiz. Allah bize akıl vermiş. Doğal afetleri yaratan Allah’tır; ancak doğal afetler ilahi bir ceza değildir. Hayatın

akışı içerisinde tedbir almamız mümkün olan bir sınavdır. Akıllı olanlar, bu afetleri çok kolay atlattılıyorlar. Bu konuda toplumsal bir bilinç oluşsun. Herkesi bu konuda sorumluluğa çağıralım.” (bk. Hürriyet, 27 Ağustos 2008)

Daha dün denecek kadar yakın bir zamanda olan İzmit Depreminde

Ceza almadı mı Cüppeli Ahmet’le, Mehmet Kutlular Dede...

Bunlar şöyle demişlerdi akıllarınca:

“İnsanlar dans edip rakı içiyorlar gece boyunca.

Allah da onları cezalandırdı yerle yeksan etti.”

Adı geçenler bu sözleri söylediği için ceza yedi...

Evet, Doğa olayları başka şeydir.

Kutsal olaylar başka bir şeydir.

Örneğin Depremin nedeni:

Fay Hattı’dır, Allah değildir.

Hiç Allah daha yeni doğma bebelerle gencecik delikanlıları betona gömer mi?

Rahman, rahim olan ve her şeye gücü yeten Allah böylesine acımasızlık eder mi?

Yine de “mış mışlı” konuşuyor Bardakoğlu Hocamız; **“Afetleri yaratan Allah’tır; ancak doğal afetler ilahi bir ceza değildir.”**

Bu sözlerden şu anlam çıkar: “Demek ki doğal afetleri yaratan Allah’tır...”

Olur mu, her şeye gücün yeten Allah doğal afetleri önleyemez mi?

Hadi önleyemez diyelim; her şeyi önceden bilen gören Allah kutsal kitabında: **“Şuralarda, şuralarda Fay hattı var. Fay hattı üzerine ev yapmayın, şehir kurmayın!”** diyemez mi?

Evet, **“Akıllı olanlar, bu afetleri çok kolay atlatılıyor...”**

Kafayı çalıştırıp depreme dayanıklı evler yapıyor...

Yapılacak iş “mış mışlı” konuşmaktan vaz geçmektir.

Yapılacak iş: Aklın yolunu, bilimin verilerini rehber etmektir.

Kaldı ki: **“Doğal afet ilahi ceza değildir!”** sözü tümünden Kuran öğretilisine terstir.

Kuran’a göre Allah; Lut Kavmine, Nuh Kavmine, “Lutilik” yaptıkları için ceza vermemiş midir?

Burada Neyzen Tevfik’in şu şiiri gelir aklıma:

“Ne hakikat, ne şeriat, ne töre...”

Süremez hükmünü yaşadıkça bu küre...”

Evet, Doğal olaylarla kutsal olayların ayrılması gerekir...

Doğal olayları Doğa olaylarıdır...

Kutsal olayları ise; genel doğrulara, üstün değerlere, yüce duygu ve düşüncelere,

olumlu kavramlara değer vererek yaşamına uygulayanlarla nefsinin her türlü kötülüklerden temizleyenler bilir.

Av. Hayri Balta, 27.8.2008

TANRI AŞKI...

“Mevlânâ sevgi ve aşkı öylesine yüceltir ki, O’na göre kötülükten kurtulmak, şüphe ve zanları atmak, nefsimizi terbiye etmek ancak aşk ile mümkün.

‘Bu insan nefsi, şüphe ve zan yeridir. Sen ondan bunları hiçbir yolla ve hiçbir zaman yok edemezsin. Ancak bu, AŞIK OLMAKLA MÜMKÜN OLABİLİR. Aşık olunca içinde artık hiçbir şüphe ve zan kalmaz. Senin bir şeye karşı olan sevgin, seni kör ve sağır eder.’

Allah’a yakın olmanın tek yolu, tek çaresi AŞK’tır. Aşktan öte yol yoktur. İnsanı tanrıya yaklaştıran, insanı kendinden alıp Hakka veren ancak AŞK’tır...” (MEVLANA CELALEDDİN-İ RUMİ. Yusuf Ziya İnan. Çağdaş Yayınevi. Nisan 1978. s. 39)

Mevlana’ya göre; kötülüklerden kurtulmanın yolu, Tanrı Aşkıdır. Ancak Mevla’na Tanrı’nın tanımını yapmamıştır. Yerini, yurdunu, niteliğini bildirmemiştir. Bilinmeyen, hayalde yaratılan bir Tanrı’ya nasıl aşık olunur?

Diğer din bilginlerinde olduğu gibi Mevlana’da da Tanrı soyuttur. Kişi, Tanrı’sını kendi hayal gücüne göre yaratır, tahayyül eder. Tanrı buyruğu sandığı ibadetleri yerine getirdiği takdirde insan,

Tanrı'nın makbul kulu olduğuna inanır. Bu, insanın kendi kendini aldatması değil midir?

Oysa Tanrı buyruğu sanılan; savm (oruç), salat (namaz), haç, zekat İslamiyet'ten önce Müşriklerde de vardı. Öyle ki Müşriklerden önceki toplumlarda da vardı. Müşriklerden de önce toplum ibadeti olan bu savm (oruç), salat (namaz), haç, zekat kuralına İslamiyet'le yalnız kelime-i şهادet eklenmiş ve Tanrı'ya ortak koşulan putları ortadan kaldırmıştır..

İnsan, hayalinde yarattığı Tanrı'ya aşık olmakla bir ham hayalin peşine düşmüş olur. Böyle bir sevgi; insanı, Mevlana'nın dediği gibi, kör ve sağır eder...

Bu tür insanlara toplum yaşamında da karşılaşılır. Bunlar dünya yaşamından vazgeçtikleri gibi ne giyim kuşamlarına özen gösterirler; ne belirli bir işleri, ne de belirli bir düzenleri vardır... Bunlar avare avare dolaşıp dururlar. Bunlara zaten halk tarafından meczup adı verilir.

Oysa hayalden yaratılan bir Tanrı arkasına düşüleceğine; varlığı hissedilen, ancak görülmeyen ve görülmesine de olanak bulunmayan bir Tanrı'nın (Genel doğruların, erdemin ve iyi ahlakın, üstün değerlerin, yüce kavramların...) arkasına düşmek insanı bu dünyada mutlu eder ve insan, ne işinden gücünden olur, ne de giyim kuşamından olur. Kaldı ki bu tür insanlar yaşadıkları toplum içinde herkese örnek bir yaşam sürdürür.

Gerçek Tanrı; insanın akli, sağduyusu, vicdanıdır. Zaten "aklı olmayanın dini de olmaz" denmesinin nedeni de budur. Ne yaparsanız

yapın, ancak akıl yolundan şaşmayın...

Akıl yolunu kullanan insan; genel doğruları, erdemi ve iyi ahlakı, üstün değerleri, yüce kavramları, yaşam ilkesi olarak belirler. Bu uyulması gereken kurallar ve ilkeler toplamını Tanrı olarak kabul eder ve yaşamına uygularsa gerçeğe erer...

Tanrı yolunda olan insanlar geleneklerin, göreneklerin, ritüellerin dışındadır artık. Bu tür insanlar doğrudan doğruya Tanrı'ya (az yukarıda sayılan kavramlara) karşı sorumludur...

Bunlar toplumun koyduğu yasalara, yaşam, sağlık, giyim kuşam, görgü kurallarına uymada örnek olurlar. Bir an için olsun kendini yitirmezler. Her zaman akılları başlarındadır. Herkese karşı saygılıdır. Kimsenin dinine imanına karışmaz. Kimseyi de imana davetle yükümlü olmaz. Bütün düşünce ve inançları bir hak olarak görür. Kafir mümin ayrımı yapmaz. Bütün insanlar kardeştir ve Yaratan'dan ötürü bütün yaratılanları sevmiştir.

İşte benim anladığım Tanrı aşkı budur: Yar olup bar olmamak, Kimseyi kırıp incitmemek. Herkese sevecenlikle yaklaşmak. Kimseyi; ırkından, renginden, dilinden, dininden, cinsinden ötürü aşağılamamak ...

Bu tür insanlar bilgelik ve bilgi bakımından da her zaman kendilerini geliştirirler. Erdemli olurlar. Bilmediklerini öğrenirler. İki günleri bir olmaz; her gün bir önceki günden daha ileri giderler.

Toplumdan kopmakla, kendini ibadete verip dünyadan vazgeçmekle Tanrı'ya erişilmez ve tersine Tanrı'dan ayrı düşülür. Dağda, mağarada,

kırlarda, çöllerde yaşamakla ermişlik ve Tanrı'ya aşık olunmaz. İş toplumun içinde yaşarken doğruluktan, dürüstlükten, iyilikten, güzellikten, sevgiden ayrı düşmemektir ki işte buna Tanrı aşkı denir.

Av. Hayri Balta, 25.7.2008

+

**Çok Teşekkürler Hayri Bey,
İçten olduğu kadar anlamlı bir yazı...**

Amerika'dan bir okur:

Kerem Savaş, 08.09.2008

SORUDAN KORKMAYIN

**Bizi Tanrı yarattı. Peki, onu kim yarattı?
Diyelim ki onu bildin ve bir “süper-Tanrı”
kavramına ulaştın. Peki o süper-Tanrıyı kim
yarattı? Süper-süper Tanrı mı?**

Bu yazıyı 21 Eylül Pazar günü kaleme alıyorum. Cumhuriyet gazetesinde bir haber: Felsefe derslerinde öğrenci dine yönlendiriliyor. Buna verilen örneklerden biri de şu: Yazar olmadan kitap olur mu? Bundan yola çıkarak bekleniyor ki (öğrenci, her varlığı bir yaratan olduğu ve o yaratanın da her varlığı nihayet bir amaç için yarattığı sonucunu varsın. Yani Tanrının varlığına ulaşsın. Haberi yapan belli ki bu yaklaşımdan ürkererek bunun öğrencileri dine yönlendireceğinden endişe ediyor.

Sevgili okuyucularım bu endişe, ancak öğretmen öğrenci üzerinde baskı kurarak yalnızca bir cevabı zorlamaya kalkarsa yerindedir. Aksi takdirde sorulan soru, Tanrı'nın olmadığı

konusunda en güçlü mantıksal çıkarımlardan birine götürür beş paralık bir akıllı olan öğrenciyi. Şöyle ki: Her kitabın bir yazarı olması her varlığın bir tasarlayıcı olması gerektiğini intaç eder. **Yani varsanız sizi bir yaratan vardır. Kitabın bir yazarı, yazarın da bir tasarlayıcı, bir yapıcısı var demektir. Yani yazarın Tanrısı vardır. Güzel: Peki bu mantığa göre Tanrıyı kim tasarlayıp yaratmıştır! Tanrı hangi amaç için yaratılmıştır?**

Öğrenci bu soruyu sorduğu an öğretmen: “Hâşâ, Tanrıyı yaratan olur muymuş” dediği an kendi verdiği örneğin gerektirdiği mantığı kabul etmiyor demektir. O zaman öğrenci de -Tanrı kendi kendini yaratabiliyorsa, belki bir kitap da kendi kendini yaratabilir’- cevabını verir. Bu saçma gelen cevaba karşı çıkabilecek tek itiraz. Tanrının özel bir varlık olduğudur. Bu özel varlık hakkındaki bilgilerimiz neye dayanmaktadır? (Cevabı hemen vereyim: Hiç! Tanrı hakkında muhtelif peygamberlerin vs. söyledikleri nihayet sözdür. Bunun dışında hiçbir olgu Tanrının varlığını gösteremez. Hiçbir felsefeci tanrının varlığını (pek çoğunun çok çaba göstermiş olmasına karşın) ispat edememiştir.

Tanrının varlığını kabul etmemiz için, doğada normal olarak gördüklerimiz dışında, yani olağanüstü şeylerin varlığını kabul etmemiz gerekmektedir ki bunları kabul etmek için en küçük bir nedenimiz yoktur. Büyük İngiliz klasikçisi ve şair Francis Macdonal Cornford (1874-1943), bilimin ortaya çıkışının, doğada (ve geçmişte) olağandışı şeyler olmadığının kabul edilmesiyle

mümkün olduğunu söyler, “Sokrates’ten Önce ve Sonra” adlı küçük fakat çok önemli eserinde.

Sevgili dostum merhum Fransız klasikçisi Jean-Pierre Vernantda (1914-2007) eski Yunanda bilimin doğuşunu aynı nedene bağlar: Bizim Milet’li Thales ve Anaksimandros dinin ancak gündelik olaylar dışında izahı mümkün olmayan mucizeler kabul edildiği takdirde kabul edilebileceğini görüp, mucizelerin kabulü için hiçbir gözlemsel veya mantıksal neden olmadığını, görülen doğa olaylarının akılcı bir yaklaşımla çok daha tatminkar bir şekilde çözülebileceğini görmüşlerdir.

Anaksimandros’un reddettiği en önemli şey, dinin neden olduğu problemi çözmek yerine başka bir yere atmak yöntemidir. Örneğin, “dünya su üzerinde yüzüyor” önerisini bu nedenle reddetmiştir: Dünya su üzerinde yüzüyorsa, su neyin üzerinde duruyor! Haydi onu bildiniz diyelim, peki o bildiğiniz neyin üzerinde duruyor? Bu sorgulama soruyu çözmek yerine, çözümü ötelemektedir. Onun için Anaksimandros “dünya boşlukta duruyor” demiş ve o boşluğun da zamanda ve mekânda sınırsız (=apeiron) olduğunu söylemiştir.

Anaksimandros’un mantığı Tanrı kuramına da uygulanabilir: Bizi tanrı yarattı. Peki, onu kim yarattı? Diyelim ki onu bildin ve bir süper -Tanrı- kavramına ulaştın. Peki o süper -Tanrıyı kim yarattı? Süper süper Tanrı mı? Güzel. Peki onu kim yarattı? Bu sorgulamanın bizi bir yere götürmeyeceğini gören Anakşimandros gibi Aristoteles de cevabı yaradılış kavramını

reddetmekle bulmuş, hocası Platon'un yaratılmış, fakat sonsuza kadar var olacak âlem fikrinin yerme, yaratılmamış ve sonsuza gidecek âlem fikrini benimsemiştir.

Peki, sonsuzdan gelip sonsuza giden âlem fikri bizi nerelere götürür? Bu fevkalade ilginç sorunun cevabı sanırım önce büyük Alman matematikçisi Georg Cantor'un (1845-1918) değişik büyüklüklerdeki sonsuzluklar fikrinden, oradan da âlemin ancak matematik bir modeli kurulabileceğini öneren bizim Sakız adalı Pitagor'un düşüncelerinden geçer. Ama her halükârda Ortadoğu'nun mantığı ve gözlemi (ve söylemleri ne olursa olsun kaçınılmaz olarak akli) reddeden ilkel tek tanrılı dinlerinden değil.

Sorudan korkmayın: Soruya verilecek cevabı pazarlamak için öğretmenlere baskı yaparsa o zaman bakanlıktan korkun ve ona karşı tedbir alın.

(A. M. Celal Şengör, Cumhuriyet, Bilim Teknik, 10 Ekim 2088. Yıl:22, Sayı: 1125. s. 5)

TANRI'YI ANLAŞILIR KILMAK

Aşağıda bir Tanrı tanımı yapılmaktadır. Okunduğu takdirde görülecektir ki bu tanım; İslamiyet'i yeni seçen bir kişiye yapılmaktadır.

Böyle bir tanım insan aklına kısa devre yaptırır. Hani önceki Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay; Japon'ya da kendisine gösterilen bir robota: "Ne var ne yok!" deyince robot da kısa devre yaparak "pat!" diye patlamış...

Konuyu daha fazla dağıtmadan önce Ahmet Cevdet Paşa'nın Tanrı tanımını okuyalım:

“ALLAH

- Alemi yoktan yaratan; Allahü Teâlâ’dır.

O Allah ki, evveli yoktur, diridir, her şeye gücü yeten her şeyi bilendir.

İşitir, görür, duyar ve murat edendir.

Allah, a’raz (Başka bir cevherle var olabilme durumu HB) değildir.

Cisim değildir, cevher değildir, suret ve şekil değildir.

Mahdut (sınırlı) değildir, bir şeyin parçası veya cüz’ü değildir, bileşik değildir.

Cins ve keyfiyet ile vasıflanmaz, mekândan münezzehtir. Yani bir mekânda değildir,

O’na zaman cereyan etmez, ona hiçbir şey benzemez.

Hiçbir şey ilminin ve kudretinin dışında değildir. Allah’ın (CC) ezeli (sonsuz) ve zâtı ile kaaim sıfatları vardır.

Bu sıfatlar zâtının aynı da değildir, gayrı da değildir. (s. 18)”

+

Kitabın 2. sayfasında:

Doğruları bilen sapıttırılmaz.

Biz doğruyu öğrenelim ve öğretelim ki yanlışlar kendiliğinden uzaklaşsın.

Karanlığa lanet etmek yerine bir mum yakmak daha güzeldir.

+

Kitabın 3. sayfasında:

Bu eser, Ahmet Cevdet Paşa’nın “Bir mühtediye (İslam dinini kabul eden, İslam’a giren) mektup” isimli eseri ve Ömer Nesefi Akaidi esas alınarak Osmanlı Yayınevi (Abdülkadir Dedeoğlu)

tarafından hazırlanmıştır.

+

(İlk Önce okunacak Cep Kitapları Serisi: 1
**Peygamberimizden Günümüze “İSLÂM’IN
TEMEL İNANÇLARI” Osmanlı Yayınevi.)**

Bir Bektaşî fıkrası vardır. Hatırlayalım.

Bektaşî’nin biri, her nasılsa bir camiye gitmiş.

İmam minbere çıkmış vaaz veriyormuş.

Tam yukarıdaki gibi bir Tanrı tanımı yapmış...

Bektaşî dayanamamış:

“- İmam, efendi, şuna yok diyeceksin ama dilin
varmıyor...”

Yukarıdaki gibi bir Tanrı tanımı insanları
doyurmaz (tatmin etmez). İnsanlık için daha
anlaşılır bir Tanrı tanımı yapılması gerekmektedir.

Tanrı denilince bir yaratıcı akla gelir. Konu,
bizi kim yarattı konusunda düğümlenir. İnsanlar
çevresine baktığı zaman gördüğü bütün eşyaların
(masa, sandalye, kitap, defter, kalem gibi...) bir
yapanı olduğunun ayırımına varır. Buradan
hareketle bu dünyanın da bir yaratana olduğu
hükmüne varır. Acaba böyle bir hüküm doğru
mudur? Bu hükme varan insan değil midir?
Dolayısıyla bir Yaratan olduğunun ayırımına varan
insandır. Yani bir Yaratan var olduğunun yargısına
varan insandır. Dolayısıyla “bir Yaratan var!” diyen
insandır.

Yukarıda, A. M. Celal Şengör’ün “**SORUDAN
KORKMAYIN**” başlıklı yazısında bu konu işleniyor:
“**Yani varsanız sizi bir yaratan vardır. Kitabın**

bir yazarı varsa; yazarın da bir tasarlayanı, bir yapıcısı var demektir. Yani yazarın Tanrısı vardır. Güzel: Peki bu mantığa göre Tanrıyı kim tasarlayıp yaratmıştır! Tanrı hangi amaç için yaratılmıştır?”

Böyle bir soru sorulduğu takdirde sorunun yanıtı da, çözümü de çıkmaza girer. Değil mi ki bir yaratan arıyorsunuz; “Peki, bizi yaratanı kim yarattı?”

Böyle bir soruya yanıt hemen hazır:

“O yaratılmış olsaydı, Tanrı olmazdı...”

Böylece soru kestirilip atılıyor ve çözümsüzlüğe bel bağlanıyor.

Bilim, böyle bir soruda açıklama getiriyor. **“Hiç madde yoktan var olmaz; var olan da, yok olamaz.” (Maddenin sakınımı yasası. Lavezion)**

Burada bilim ile din çatışıyor.

Din, “Yoktan var etti, yarattı” diyor;

Bilim ise, “Hiçbir madde yoktan var olamaz!” diyor.

Hangisine inanalım. Bu konuda akli başında din adamları der ki: **“Eğer bilim ile din çatışırsa; siz, bilimin verilerine inanın...”**

Önermeyi şu şekilde de dile getirirler: “Eğer akıl ile din hükmü çatışırsa siz akla göre karar verin!”

Tüm canlılar; dolayısıyla insanlar; dünyaya gelip gittiklerine göre, demek ki; bir Yaratan vardır ve bu yaratan da maddedir, dünyadır, evrendir... Ne oluyorsa bu dünyada olup bitmektedir. Bize yaratılmış gibi görünen nesneler; görünmeyenden görünüre gelmekte; sonra, yine görünmezliğe dönüşmektedir.

Evren de, Dünya da, madde de, bilime göre, yoktan var olmadığına göre maddenin dışında bir yaratan aramak çözümsüzlüktür.

Burada şöyle bir soru sorulabilir... Peki bizim kutsalımız, tanrımız olmasın mı?

Elbette bir insanın kutsalı olmalıdır. Kutsalı olmayan bir insan huzursuzluğa mahkumdur.

Kutsal'ın başında da Tanrı gelir (Allah da diyebilirsiniz...) Tanrı; genel doğrular, olumlu kavramlar, yüce davranış ve düşünceler ve de yüksek değerlerdir. Saydığımız bu yüksek değerler Tanrı kapsamı içinde kutsallaştırılmalıdır. Giderek Tanrı olarak kabul edilmelidir.

Tanrı, doğruluk, dürüstlük, iyilik, erdem, bilgi ve bilgelik, sevgi, şefkat, merhamet, dostluk, vefa duygularını kapsar ki bu yüksek değerler sayılamayacak kadar çoktur ve bütün bu değerler bütün insanlık tarafından, ve bütün dinler tarafından, yüksek değerler olarak kabul edilir. Buna Tanrı'nın birliği adı verilir.

Bütün dinler de bu yüksek değerlerin uygulanmasını ister. Uygularsan Allah seni mükafatlandırır, Cennet'ine sokar; uygulamazsan, seni Cehennem'de cayır cayır yakar diye korkutur...

Böylece, insanların yüksek değerlere uyması istenmiş olur... Bunun için korkutmaya ya da ödül koymaya gerek yoktur. İnsan bu yüksek değerleri yaşamında uygulamadığı takdirde zararını görür. İnsan zararını gördüğü bir daha yinelemez.

Kutsal kitaplar da doğrudan yüksek değerleri kutsar...

Bir iki örnek:

“Rab (Allah) doğruluğumuzdur.” (Tevrat. Tekvin. 15/6. Yeremya. 23/6) Yine aynı anlamda olmak üzere Tevrat’ta üç ayet daha vardır:

“Benim dayanağım, kayam Rap’tır. (Yani doğruluk, dürüstlük...)” (Tevrat. 2. Samuel. 22/2-3 ve 22/32)

Burada **“Rab’in” karşılığı: Doğruluk, dürüstlük, erdem, iyilik gibi tüm yüksek değerlerdir. Bu kavramlar yücedir. Din literatürünü göre yüce olan kavramlar da Tanrı’dır...**

Bu konuda Kuran’da şöyle der:

“Yeryüzüne doğru kişiler varis olacaktır.” (K. 21/105)

Yüksek değerleri kapsayan erdemli yaşamı ilke edinen kişi Tanrı’ya ermiş sayılır ve bu kişilere Tanrı’nın velisi denir. Yüksek değerleri sahiplenene, yaşamına uygulayan...

Veliler, ermişler yüksek değerleri yaşamına uyguladıkları için Tanrı’nın velisi sayılırlar. Veliler, ermişler, Tanrı’yı (yüksek değerleri) korudukları için Tanrı da onları korur.

Kuran’da bu veliler (ermişler) için şöyle denir:

“Velilere korku ve keder yoktur.” (K. 10/62)

İnsanlıkbuyüksekdeğerlerikutsallaştırarak Tanrı kapsamına alırsa ve bunları yaşamına uygularsa huzur ve mutluluk içinde yaşamını sürdürür. Bu yüksek değerleri yaşamına uyguladığı takdirde devletin hukuku karşısında da, toplumun din ve ahlakı karşısında da rahat olur. Kimse kendisini kanunsuzlukla, ahlaksızlıkla, dinsizlikle suçlayamaz.

Ama devlet eliyle kul yaratmaya kalkılırsa tarih boyunca olduğu gibi bundan böyle de yüksek değerleri ciddiye alan kişi az bulunur. Şimdi gördüğümüz gibi; çıkar sağlama, komisyon, rüşvet, hırsızlık, yolsuzluk önlenemez duruma gelir...

Bu nedenlerle eğitim; tarikatların eline bırakılmayacak kadar önemli bir iştir. Tevhid-i Tedrisat Kanunu da bu nedenle çıkarılmıştır. Amaç: Laik (akılcı) eğitimidir. Ancak akılcı bir eğitim (laik) yüksek değerlerin önemine insanlara anlatabilir. Türk ulusunun laik bir eğitimden başka bir alternatifi yoktur.

Şimdi Ataol Behramoğlu'nun 12 Ekim 2008 tarihli Cumhuriyet eki "Cumhuriyet Pazar"daki "KUL YARATMAK" başlıklı yazısını birlikte okuyarak bu konuyu noktalayalım:

KUL YARATMAK

Eski Yunan'da Tanrıların insan biçiminde tasarlanmış olması, insanın kulluktan çıkışı yönünde bir adım sayılabilir mi?

Söylenen tam olarak bu olmasa da E. Hamilton'ın "Mitoloji"sinde benzer bir görüşle karşılaştığımı anımsıyorum. Gerçekten de, Tanrının insanlaşması eski Yunan düşüncesi iledir. Buna, insanın Tanrılaşması da denebilir...

İnsanlığın düşünce serüveninde eski Yunan bir mucizedir. Öncesindeki ve sonrasındaki karanlıkların arasında göz kamaştırıcı bir ışık kaynağı gibi duruyor...

Tanrıyı insanlaştıran, bunu yaparken de insanı kulluktan çıkararak ona bir Tanrı kimliği kazandırmaya yönelik bu düşünce, daha somut olarak da, varlığı ve yokluğu yorumlayışta aklın egemenliği demektir...

İnsan akli, Sokrates’le başlayan, Platon ve Aristoteles’le süren bir süreçte, felsefe, bilim, güzel sanatlar, tiyatro ve şiir alanlarında insanlığın tarih içindeki yürüyüşünde yolunu aydınlattı...

Rönesans ve sonrasındaki yeni ve modern bilimin ve felsefenin bütününü bu akla borçluyuz. Edebiyat da bu aklın ürünüdür. **Bu anlamda akıl, insanın kendisi demektir. Her şeyidir, tarihidir, bugünü ve geleceğidir.**

Akıl yönünden sapış, geriye dönüş, tarihin dışına düşmekle eşanlamlıdır. Kişisel yaşamda akıl dışına yöneliş, eninde sonunda kişisel bir olgudur; o kişiyi ve çevresini etkiler.

Toplumların akıl yönünden saptırılışı ise, bir toplumun, bir ülkenin yok olmayaya yönlendirilmesidir.

Bu, bir ülkeye karşı işlenebilecek en büyük bir suç, bir cürümdür. Bugün yaşadığımız bu ülkeye, ülkemize karşı böyle bir cürümün **işlenmekte oluşunun her gün yeni bir örneği ile karşılaşırız.**

Geçen hafta çağdaş Darwinci düşünür Dawkins’in internet sitesine girişin, tarihi ve sayısı belirsiz bir mahkeme kararıyla yasaklandığını yazmıştım. Bu yasak, kuşkumuz olmasın ki Darwin kuramının yasaklanması yönünde atılmış kasıtlı ve bilinçli bir adımdır. Benzer ve belki daha da

vahim bir durum, ortaöğretim felsefe derslerinde yaşanacak.

Arkadaşımız M. Lıcalı'nın derlediği haber 21 Eylül tarihli "Cumhuriyet"te "Felsefe Yerine Din" başlığı ile yer aldı. Haberde, Milli Eğitim Bakanlığı'nca hazırlanan "Ortaöğretim Felsefe Dersi ve Kılavuzu" taslağında felsefe derslerinin bir din kültürü ve ahlak bilgisi dersiymiş gibi okutulmasının öngörüldüğü örnekleniyor. Örneklerde, felsefe dersinin düşündürme amacıyla değil de, dayatmacı bir amaçla hazırlandığı açıkça görülüyor.

Öğrenciye, geçmişin ve günümüzün düşünce akımları, akılcı felsefeden yana bir yaklaşım şurada dursun, nesnel bir tutumla bile anlatılmıyor.

Tek amaç, bir yaratanın varlığını kanıtlamak...

O zaman düşünmeye zaten gerek kalmıyor.

Yaradan bizim yerimize zaten düşünecektir.

Bize düşen, en fazla, iyi bir kul olmaya çalışmaktır...

Felsefe ise kul olmanın tam olarak karşıtı, aklın sınır tanımazlığı demektir...

Düşüncenin çevresine sınır, önüne engel koyduğunuzda, düşünemezsiniz. İnsan olamazsınız...

İnsanın insanlaşma tarihinin dışına çıkarsınız...

Yurttaş bile olamazsınız...

Olsa olsa kul olursunuz...

Bir ulusun çocuklarının düşünme yetilerinin çevresine sınırlar çekmek, onları insan ve

yurttaş olmaya değil de kul olmaya özendirip yönlendirmek, o ulusa karşı işlenebilecek en büyük suçtur, cürümdür.

Milli Eğitim Bakanlığı bu suçu işliyor.

Bu bakanlıkça ortaöğretim felsefe dersleri için hazırlandığı bildirilen taslak bu suçun belgesidir.

Felsefecilerimiz başta olmak üzere, ilgili bütün kişiler ve kuruluşlar tepkilerini belirtmeli, bu suç belgesinin uygulamaya konulmasına, gerekiyorsa yargı yoluna da başvurarak, el birliği ile engel olmalıyız...

Ataol Behramoğlu, Cumhuriyet Pazar.
12.10.2008 ataolb@cumhuriyet.com.tr

Sayın okuyucularım,

Sizler için Özdemir İnce'nin, arka arkaya, üç yazısını yayınlıyacağım.

Özdemir İnce, yazısında Din ile Felsefeyi karşılaştırıyor. Kutsal kitaplara göre dünya düz mü, yuvarlak mı onu gündeme getiriyor. Bu arada da din mücahitlerinin küfürlerine muhatap oluyor. Burada üzerinde düşünülmesi gereken bu din savunucuları niçin küfürbaz oluyor; niçin, şiddete eğilimli oluyor...

Ayrıca din ile bilimin aynı düzlemde tartışılmayacağını niçin kabul edemiyorlar...

Din diyor ki: "Allah dünyayı yoktan var etti!"

Bilim diyor ki: "Hiçbir şey yoktan var olamaz; var olan da yok olamaz!"

Yalnız bu iki önerme bile Din ile Felsefe'nin aynı düzlemde tartışılmayacağını gösterir...

Felsefe aklın araştırma alanına sınır tanımaz; din ise, imanı, inancı bile tartışamaz...

Sorun bu denli basit iken bu tartışma, bu öfke niye? Neyse, hele Özdemir İnce'nin yazılarını okuyalım önce...

Av. Hayri Balta, 27.10.2008

'HARUN YAHYA SAFSATASI VE EVRİM GERÇEĞİ'

"BİLİM ve Gelecek", "Bilim ve Ütopya" adlı iki dergi yayınlanıyor Türkiye'de.

Bu iki dergi son yıllarda "evrim" ve "yaşamın tarihi" konularında özel sayılar yayınlıyor. Bu yayınların amacı Cumhuriyet'in temel değerlerinden olan "bilimsel görüş"ü savunmak.

Bilindiği gibi Harun Yahya adıyla yayınlar yapan Adnan Hoca, bilimin bulgularını, bilimsel gerçekleri dinsel bilgi ile açıklayan yayınlar yapıyor. Bu yayınlar Türkiye'de sınırlı bir taraftar bulmasına karşın dünyada ciddiye alınmıyor. Örneğin, Türkiye'de Milli Eğitim Bakanlığı tarafından hoşgörülle karşılanan Yaratılış Atlası'nın Avrupa ülkelerinde dağıtılmasına izin verilmedi.

Varlık ve varoluşu dine dayalı bilimsel görüşle açıklamaya çalışan safsata, ABD kaynaklı "Akıllı Tasarımcılık" adı altında sunuluyor.

Bir Araştırma

30.07.08 tarihli Sabah Gazetesi'nin yayınladığı bir haberi sizlere aktarmak istiyorum: "Muğla Eğitim Fakültesi'nin yaptırdığı bir araştırmaya göre, biyoloji öğretmenleri evrim teorisine mesafeli duruyor. Geleceğin biyoloji öğretmenlerinin yüzde 43'ü evrimin bilimsel geçerliliği olan bir teori

olduğunu düşünürken, öğretmen adaylarının yüzde 30'u bu konuda kararsız. Evrim teorisine katılmadığını beyan eden öğretmenlerin oranı ise yüzde 16.”

Oysa Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 2. maddesinde, Türk milli eğitiminin genel amacının Türk milletinin bütün bireylerini “hür ve bilimsel düşünme gücüne değer veren kişiler olarak yetiştirmek” olduğu yazıyor.

Darwin Olgusu

Bilim dünyasında, Darwin'in Evrim Teorisi artık bir olgu olarak kabul ediliyor. Özellikle biyoloji ve tıp alanında yapılan bulgular Evrim Teorisi'ni doğrulamakta.

Ayrıca İngiliz Kilisesi, Charles Darwin'in düşüncelerini “aşırı savunmacı ve duygusal” davranarak reddettiği gerekçesiyle Darwin'den özür dilemekte. Kilise artık Kopernikus'un, Galileo Galilei'nin ve Bruno'nun astronomiyle ilgili teorilerine karşı değil.

Ama Türkiye'de Evrim Teorisi'ne karşı olan Yaratılış dogmasının okullarda birlikte öğretilmesi isteniyor; bu dogmanın din derslerinde öğretilmesiyle yetinilmiyor, bir de (Milli Eğitim Temel Kanunu'na aykırı olarak) biyoloji derslerinde öğretilmesi isteniyor.

Size bu konuda bilim adamları tarafından yayınlanan “Harun Yahya Safsatası ve Evrim Gerçeği” (Bilim ve Gelecek Kitaplığı) salık vereceğim.

Dünya Düz mü!

Bilimi dinin sınavına, dini bilimin sınavına sokmak saçmalıktır. Bilimi dinselleştirmek, dini

inancı bilimselleştirmek de delice bir saçmalıktır. Saçmalıktır, ama din yobazları bu türden saçmalıkları adım başı yapmaktalar.

Aklı başında din adamları, din ve bilimin iki ayrı alan olduğunu, bu iki alanın birbirine karıştırılmaması gerektiğini söylüyorlar ve çok iyi ediyorlar. Bilim adamları Tevrat, İncil ve Kuran'ı bilimsel değerlerle inceleyecek olurlarsa toplumda huzur kalmaz. Müslüman din adamlarının Kuran'da dünyanın düz olduğunu yazılı olduğunu savunduğunu biliyor musunuz? "Tanrı'nın yeryüzünü düz olarak, gökleri de muhafazalı bir tavan şeklinde yaratması, insanların geniş yollarda yürüyerek kolaylıkla seyrir ve seferlerde bulunmalarını sağlamak içindir. Tanrı bunu kitabında açıklar." (Taberi, "Milletler ve Hükümdarlar Tarihi", Cilt 1, s. 3)

Özdemir İNCE , Hürriyet, 5.10.2008

DÜNYA DÜZ MÜDÜR?

5 Ekim Pazar günü yayımlanan "Harun Yahya Safsatası ve Evrim" başlıklı yazım müthiş bir e-posta saldırısına uğradı.

Selim Can adlı çok zarif bir okuyucu "Bu darvin denilen bilmem neden başka akıllı gelmemiş mi bu dünyaya? Bu Yahudi pezevenkten başka yani. ve buna inanan salaklara ne diyeceksin? Aslında bu DİNSİZ KİTAPSIZ HERİFİN gayesi planlı ve programlı olarak dinleri inkar etmek, başka bir şey değil onun bu sergilediği soytarlıklar" diye buyuruyor.

Gönderilen e-postaların çoğu bu minvalde. Bu insanları yetiştiren 50 yıldır T.C. Milli Eğitim Bakanlığı! Yetiştirmeye devam edeceği yaptığı işlerden anlaşılıyor.

Delice Saçmalık

Aynı yazının son bölümü de tepkiye yol açtı. O bölümde şöyle diyordum:

“Bilimi dinin sınavına, dini bilimin sınavına sokmak saçmalıktır. Bilimi dinselleştirmek, dini inancı bilimselleştirmek de delice bir saçmalıktır. Saçmalıktır, ama her dinin her türlü din yobazları bu türden saçmalıkları adım başı yapmaktalar.

Aklı başında din adamları din ve bilimin iki ayrı alan olduğunu, bu iki alanın birbirine karıştırılmaması gerektiğini söylüyorlar ve çok iyi ediyorlar. Bilim adamları Tevrat, İncil ve Kuran’ı bilimsel değerlerle inceleyecek olurlarsa toplumda huzur kalmaz.

Müslüman din adamlarının Kuran’da Dünya’nın düz olduğunu yazılı olduğunu savunduğunu biliyor musunuz? ‘Tanrı’nın yeryüzünü düz olarak, gökleri de muhafazalı bir tavan şeklinde yaratması, insanların geniş yollarda yürüyerek kolaylıkla seyir ve seferlerde bulunmalarını sağlamak içindir. Tanrı bunu kitabında açıklar.’ (Taberi, “Milletler ve Hükümdarlar Tarihi”, Cilt 1, s. 3)”

Fanatik kitle bu bölüme de ateş püskürdü. Kuran varken neden Taberi’den örnek gösteriyormuşum? Ben kimseyi kırmak istemediğim için Kuran’dan örnek göstermedim. Kuran’da elbette Dünya’nın yuvarlak olduğu ve güneşin çevresinde döndüğü yazmıyor.

Peki ne yazıyor? Şunlar yazıyor:

“Ardından yeri yaydıkça yaydı.” (Naziât Suresi, 27-33)

“Il a ensuite étendu la terre” (Sourate LXXIX, 30) “and the earth - after that He spread it out” (The Pluckers, LXXIX, 30)

“O’dur sizin için yeri döşek gibi yapan” (Taha Suresi, 53)

“Yeri yayan, üzerinde sabit dağlar...” (Rad Suresi, 3)

‘Yeri Yaydı’ Diyor

Türkçedeki Kuran çevirileri, çeviriden çok aşırı yorum içeriyor.

Bir çevirmen “Sonra da yeri döşeyip yerleşmeye hazırladı” diyor.

İkincisi “Bundan sonra da yeri yayıp deve kuşu yumurtası biçiminde yuvarladı” diye yorumluyor.

Üçüncüsü ise “Bundan sonra da yeri döşedi” diye yazıyor.

Daha ilginç bir meal çevirisi (!) de var: “Ondan sonra yerküreyi eksenine göre eğip bir elipsoit haline getirerek yayıp döşedi.”

* * *

El insaf yani! Ben bunları bildiğimden kimseyi üzmemek için ana kaynağa gönderme yapmadım. Kuran’ın Arapçasında, Fransızcasında, İngilizcesinde “Yeri yaydı” diyor. Bu yayma masa örtüsü gibi yayma anlamında. Din kitaplarını bilimselleştirmek çok tehlikelidir!

Özdemir İNCE , Hürriyet, 15.10.2008

FELSEFE VE DİN

“HARUN Yahya’nın Safsatası ve Evrim” (05.10.08) yazım gibi “Din ve Felsefe” (11.10.08) de son derece edepli (!) tepkilerin saldırısına uğradı.

Bu e-postalardan biri Dr. Barış Güven’den (dr.barish@hotmail.com) geliyor. Dr’un yurtdışında yaşıyor olması büyük bir olasılık. Gönderdiği e-postayı bilginize sunuyorum:

“Ulan terbiyesiz herif, ulan cahil, hatta echel. Sana bi sorum var o da şudur. Sen insan mısın? Yoksa öküz müsün? Bu kafama takıldı. Ulan senin tek bildiğin şey yalan haber yapmak ve saçmalamak mıdır, sen hiç doğru bi cümle kuramaz mısın, hıyar! Dinle diyanetle uğraşmayı bırak. Çünkü bu konular senin boyunu aşar. Sen küçük beyne sahiptin. Kış geldi ahırından ayrılma derim. Abinden sana tavsiye. Çok açılma!”

Yurtdışında okuyan ya da yaşayan Fethullahçı ya da Harun Yahyacılar özgü bir dil bu!

+

Bir de olumlu tepki e-postası:

“Felsefe dersi ile ilgili yazınızı okudum. Daha dün tesadüfen dinlediğim bir dinci radyoda Kuran öğrencisinin çok iyi vasıflara sahip olduğunu ve cennete doğrudan gideceğini ama felsefe öğrencisinin ise tamamen cehennemlik olacak kötü vasıflara sahip olduğunu dinledim. Bugün işte bu kafalar iktidar ve tabii ki felsefe derslerini

kaldırarak ya da felsefeden çok başka bir şey haline getireceklerdir.” (A. Gökçe)

+

Bir başkası “Felsefe Dersi”ni kendince yorumluyor:

“Bilimin amacı, kainatın merkezinde bulunan insanın rahatı için üretmek değil midir? Felsefe eğer insana faydalı olmayacak, onu rahat ettirmeyecekse onun varlığının mantığı ne? Felsefenin soru sorarak insanı düşündürmesi, insana doğruyu buldurmaya çalışması, üretmesi için önde gelen faktörlerden biridir. İnsanın maddi yanının yanında manevi bir yanının da olduğunu inkar edecek yoktur. Daha manevi dünyaları oluşmamış gencecik çocukları inançsızlık bataklığına sürüklemek de neyin nesi. Birini gösterin bana ki ben inançsızlığım ile bütün mutlulukları elde ettim desin. Dayanacak bir yeri yoksa o kişinin mutlu olması imkansız. İnsanın açlığı, yiyecek bir şeylerin varlığını gösterir. Kulağımız varsa duyulacak bir şeylerin olduğunun belirtisidir. İnsanın sonsuzluğu istemesi, uzun yaşama isteği de bu kısacık ömrün yetmediğini, ebedi bir yerin varlığını bize gösteriyor. Şimdi siz bunları anlatmadan çocuklara her şeyi sorgulatırsanız onu içinden çıkılamaz bir açmaza sürüklemiş olursunuz. Onun için felsefeyi işlerken zihin kirlenmesine engel olmak gerekir. Şimdiye kadar aynı anlatmanın ne faydası oldu da hala aynı anlatmadan medet bekliyorsunuz.” (Y. Kocatürk)

*** * ***

CHP İstanbul Milletvekili Mehmet Sevigen, 08.10.2008 tarihinde, Milli Eğitim Bakanlığı Talim-Terbiye Kurulu'nun yenilenen ortaöğretim müfredat programı kapsamında hazırladığı Felsefe Dersi Programı ve Kılavuz Taslağı'nın dini ve milliyetçi motifler içerdiği iddialarından yola çıkarak Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'in yanıtlaması için soru önergesi vermiş. Milletvekili Sevigen önce taslakla ilgili görüşlerini açıklıyor:

“Felsefenin yerine din ikame edilmekte ve felsefe adeta bir din öğretisi olarak sunulmaktadır.

İnsanın duyu ve aklının yetersiz olduğu iddiasıyla sezgicilik ve tasavvuf vurgusu yapılmaktadır.

Ortaçağın teolojik felsefesi esas alınarak toplumun dinselleştirilmesine hizmet edilmektedir.”

Özdemir İnce, Hürriyet, 26.10.2008

LAİKLİK VE LAİKLİK İLKESİNE AYKIRI KURALLAR

İnsan Hakları Derneği (İHD) İstanbul Şubesi, okullarda zorunlu din derslerinin kaldırılması talebiyle Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik'e bir mektup gönderdi.

Mektubu göndermeden önce basın mensuplarına okuyan İHD İstanbul Şube Başkanı Hürriyet Şener, “Din dersinin okullarda zorunlu okutulan dersler arasında sayılması, din ve vicdan özgürlüğüne aykırı bir

durumdur. Uluslararası sözleşmelerle garanti altına alınan din ve vicdan özgürlüğünün ‘zorunlu din dersi’yle tahakküm altına alınması da, Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi’nin (AİHS) ihlalidir,” dedi.

12 Eylül 1980 askeri darbesinin “otoriter faşist” anlayışının bir ürünü olan “zorunlu din dersi”nde açıkça ayrımcılık yapıldığını belirten Şener, İslamiyet içinde birçok mezhep varken sadece “Sünni” mezhebiyle ilgili eğitim verilmesinin, diğer din ve mezheplerin görmezden gelinmesinin bu ayrımcılığın en açık göstergesi olduğunu ifade etti.

Şener, mektupta Türkiye’de farklı dinlere mensup insanların yanı sıra, hiçbir dine inanmayan insanların da yaşadığını hatırlatarak, “Bu gerçeğe asırlardır yüzleşmek istemeyen egemen anlayış, yok sayma ve dayatma kültürüyle varlığını koruyor,” dedi.

Gerçek demokratik laisizmde, devletin din üzerindeki tüm etkisinin ortadan kaldırıldığının altını çizen Şener, olması gerekenleri şöyle sıraladı:

1. Devlet, din işlerinden bütünüyle elini çeker.
2. Bütün dinlere ve dinsizliğe eşit mesafede durur.
3. Nüfus kâğıdında din hanesi bulunmaz.
4. Hiçbir resmi işlemde kimseye dini ve inancı sorulmaz.
5. Bir dine inananlar ibadetlerini istedikleri gibi yapar. İbadethanelerini açarlar.

6. Devlet hiçbir dinin ibadethanesi için ya da eğitimi için bütçeden para vermez.

7. Diyanet İşleri Başkanlığı kaldırılır.

8. Bir dinin mensupları, isterlerse kendi dinleri için bağış verirler ve bu bağışlarla ibadethanelerini açarlar; ibadetlerinin gereğini yaparlar.

9. En önemlisi zorunlu din dersi kaldırılır.

Şener, insan hakları savunucuları adına, Çelik'ten, zorunlu din derslerinin önümüzdeki eğitim döneminden itibaren kaldırılmasını, AİHS'nin 9. Maddesine aykırı olan Anayasanın 24/4. fıkrası'nın değiştirilmesine katkıda bulunmasını talep etti.

Bakan Çelik'in ve diğer bakan ve hükümet yetkililerinin "Türkiye'de din dersi zorunlu değil" açıklamalarının, Anayasa'yla çeliştiğini söyleyen Şener, mektupta şu noktalara dikkat çekti:

"Anayasası'nın 24/4. fıkrası, 'Din ve ahlak eğitimi ve öğretimi devletin gözetim-denetimi altında yapılır. Din kültürü ve ahlak öğretimi ilk ve ortaöğretim kurumlarında okutulan zorunlu dersler arasında yer alır,' der.

"Yine, Milli Eğitim Temel Kanunu'nun 12. maddesi, 'Türk Milli Eğitimi'nde laiklik esastır. Din kültürü ve ahlak öğretimi ilköğretimle lise ve dengi okullarda okutulan zorunlu dersler arasında yer alır,' hükmünü içermektedir. Ciddi bir ihlal odağı olan maddelerin hâlâ var olmasına rağmen yapılan bu açıklamaları, sorunu görmezden gelmenin bir yolu olarak

gördüğünüze inanıyoruz...

**İstanbul BİA Haber Merkezi, 12 Temmuz
2006**

(Metis Yayınları Ajanda 2010. s. 112 - 113)

+

AÇIKLAMA:

**Dinin; birleştirici ve manevi bir güç
oluşturduğuna inandığımız sürece laiklik
ilkesine geçmemiz olası değildir.**

**Dine gereksinim duymamızın en başında;
ulusça, fetih ruhu ile dolu olmamız gelir...**

**Halâ Adriyetik'ten Çin Seddi'ne kadar
ülkelerde soydaşımız olduğu gibi bu ülkelerde
gözümüz vardır.**

**Bu gerçekler olduğu sürece laikliğe
geçmemiz hayaldir.**

**Çok acıdır ölenlerimiz toprağa verilirken
başındakilerin Arapça sözcükleri anlarmış gibi
el avuç açması, amin demesi..**

**Ne zaman kurtaracağız dilimizi Arapça'nın
istilasından? Gerekir bunu birinin söylemesi...**

**Bir Hıristiyan Türk öldüğünde Türkçe
sözcüklerle toprağa verilir.**

**Beni en çok üzen ölümlerimizin bile Arapça
sözcüklerle toprağa verilmesidir.**

**Halkımızın da anlamayı bilmediği dualara
amin demesidir....**

**Asıl önemlisi de halkımızın Arapçayı
bilmediği halde bilirmiş gibi hareket etmesidir.**

Ruh ilminde bunu çift kişiliklilik denir...

Av. Hayri Balta, 8.12.2010

**ATATÜRKÇÜLÜĞÜN LAİKLİK İLKESİ (4):
SAHTE DİNDARLIK VE BÂTIL İNANÇLAR-I
Prof. Dr. Cihan Dura - 8 Kasım 2010**

-Atatürkçülüğün on ilkesi Bilimcilik, Sosyal Ahlâk, Millî Egemenlik, Tam Bağımsızlık, Cumhuriyetçilik, Laiklik, Milliyetçilik, Halkçılık, Devletçilik ve Devrimcilik'tir.

-Bir Atatürkçü Laiklik İlkesi için, hayatında hangi ortam ve koşulda olursa olsun, burada verilen öğütleri öğrenir ve uygular. Atatürkçüler bir araya geldikleri zaman birbirlerini bu öğütler bakımından bilgilendirir, aralarında bu öğütleri konuşur, tartışır, işler ve yayar.

-Bir Atatürkçü ancak bu öğütleri uyguladığı derecede Atatürkçüdür. Kim ki bu öğütlerin hepsini bilir, üzerinde düşünür, uygular, anlatır, açıklar, yorumlar, başkalarına ulaştırır, yayar, ancak o "ben tam bir Atatürkçüyüm" diyebilir.

Okuduğunuz yazı Laiklik İlkesi'nin "Sahte Dindarlık ve Bâtıl İnançlar" bahsi üzerine bir ders denemesidir.

Sahte Dindarlık ve Bâtıl İnançlar

4.1- Sen ey yolun doğrusunu arayan! O gerçek âşığı dinle, bilginin doruğunu dinle, daha neler anlatıyor: Bizim dinimiz bilince karşı, ilerlemeye engel hiçbir şey içermiyor. Temeli çok sağlam, malzemesi iyi... Fakat bina yüzyıllardır ihmale uğramış. Harçlar döküldükçe yeni harç yapıp binayı güçlendirme gereği duyulmamış. Aksine birçok yabancı unsur, yorum ve hurafe binayı daha da yıpratmış.

Şimdi sor kendine: İslam nedir, nasıl bir dindir, malzemesi nedir, nasıl ihmal edilmiş, hangi yabancı unsurlar, hurafeler girmiş içine? Güvenilir kaynaklardan, gerçek din âlimlerinden öğren bunları, geçmiş ile, bugünü ile...

Artır kültürünü, sonra başkalarına taşı öğrendiklerini. Onlar da başkalarını bilgilendirsin. Ulaşsın gizli kalmış gerçekler her yana dalga dalga. Bir Atatürkçü böyledir; bilgidir, akıldır, sabır ve iknadır silahı; bunlarla savunur davasını **yılmadan, usanmadan.**

4.2- Tarihte olanları Atatürk, bak nasıl özetleyiveriyor bize: Geçmişin ürünü olan yanlış âdetler İslamiyet'in ilk parlak devirlerinde dine nüfuz edemedi bir süre. Sonra durum değişti: İslamî gerçekleri benimsemek, İslamî esaslara göre hareket etmek geri plana itildi. Geçmişin mirası olan âdet ve inançları dine karıştırmaya başladılar.

4.3- İslam kavimleri arasında biz Türklerin gelenek ve görenekleri, yanlış şeyler değildi. Pek çoğu İslamî gerçeklere uygundu, yakındı. Şüphesiz yok ki uluslararası temaslar milletler üzerinde etkili olur. Türkler de bulundukları alan, yaşadıkları bölgeler itibarıyla İran, Arap ve Bizans milletleriyle temas halindeydiler. Oysa bu milletlerin o zamanki uygarlıkları yozlaşmaya başlamıştı. Sonuç şu oldu: Türkler onların yanlış âdetlerinden, kötü yönlerinden etkilenmekten kendilerini koruyamadılar. Bugün içimizde daha karışık, yapay, hurafelerden yani boş inançlardan ibaret bir din daha olmasının sebebi budur işte.

Ey dost! Bunlar Atatürk'ün bizim hakkıyla bilmemizi istediği, sonuçları hakkında bizi ısrarla uyardığı can alıcı tarihî gerçeklerdir. Öyle dersler, alınacak öyle ibretler vardır ki onlarda! Öyleyse oku, tarihi oku, ikinci bir din nasıl oluşmuş, gör. Çevrene taşı öğrendiklerini, halkına ilet. Sonra topluma dön, görevini yerine getir.

4.4- Dünyada her olgunun bir sonucu, her hatanın bir bedeli vardır. İslam toplumları için de böyle oldu bu. Yanlış âdetleri, batıl alışkanlık ve inançları İslamiyet'e karıştırmamanın, gerçek İslam'dan uzaklaşmanın bedelini ödediler, ödüyorlar. Gerilediler, sefaletе düştüler, devletleri çöktü; tutsağı oldular düşmanlarının. Evet, yüzyıllar böyle geçip gitti. Durum farklı mı bugün, değil! Biz de, Türk milleti de, ödüyoruz hatalarımızın bedelini. İnanmış bir Atatürkçü duyarsız kalabilir mi buna? Elbette hayır!

Tekrar hatırlatıyorum, sen ey gerçekleri arayan! Dine karışmış olan yanlış şeyleri araştır, güzel kitaplar oku, uzmanlara başvur, öğren; sonra yurttaşlarına aktar öğrendiklerini. Bir an geri durma halkımızı aydınlatmaktan; bir araya gel arkadaşlarıyla; uğraşın, didinin her şeyinizle, bilginizle, ahlakınızla, malınız ve mülkünüzle.

4.5- Hiç yüksünür mü, hiç yorulur mu, yine aydınlatıyor, yine uyarmaya devam ediyor bizi Atatürk: Eğer fikirler anlamsız, mantıksız safsatalarla doluyorsa, hastadır o fikirler. Toplumda da öyledir: Sosyal yaşam, akıl ve mantıktan yoksun, faydasız ve zararlı birtakım inançlar ve geleneklerle doluyorsa felç olur toplum.

Ey dost! Anla ve öğret ki böyle bilimsel olmayan, insanî olmayan, karmakarışık zihniyetlerdir ki çöküşümüzün de başlıca sebeplerinden biri olmuştur.

4.6- Bizi yanlış yola sevk edenler, o habisler, çoğu zaman din perdesine bürünmüşler, hep şeriat sözleriyle aldata gelmişlerdir saf ve temiz halkımızı. Tarihimizi oku, dinle, görürsün ki milleti mahveden, tutsak eden, harap eden fenalıklar hep din kisvesi altındaki küfür ve melanetten gelmiştir. Her türlü hareketi dinle karıştırmıştır onlar. Tarihte mi öyle yalnız, bugün de öyle, bugün de iş başındadır onlar! Yine sürdürüyorlar melanetlerini. Bırakma meydanı onlara, ne yaptıklarını, ne söyleyip yazdıklarını takip et. Göster tepkini, gerçek yüzlerini ortaya koy, sergile halkına. En etkili şekilde anlat, öyle ki kendiliğinden uzaklaşsın halkımız onlardan.

4.7- Bir Atatürkçünün başta gelen görevlerindendir: Softa sınıfının din simsarlığına izin vermez. Bilir ki dinden maddî çıkar sağlayanlar iğrenç kimselerdir. Şiddetle karşıdır buna, kesinlikle müsaade etmez. Şunu bilir ki laiklik sahte dinle savaştığı için gerçek dinin yolunu açar, gerçek dindarlığın gelişmesini sağlar. Laiklik tir ki sahte dindarlıkla, büyücülükle mücadelenin kapısını açar.

4.8- Ey akıl sahibi, ey mürşidi bilim olan! Bilmen gereken, çok hayatî bir hususu daha nakledeceğim sana Atatürk'ten, iyi dinle beni: Milletimizin içinde gerçek din adamları vardır, onların içinde de milletimizin hakkıyla övünebileceği âlimlerimiz...

Fakat buna karşılık din kisvesi altında din hakikatinden uzak, gereği kadar yetişmemiş, ilim yolunda gereğince ilerleyememiş hoca kıyafetli cahiller de vardır. Sakın birbirine karıştırma bunları. Evet, öyle aydın din adamları vardır ki en yeni bilim terbiyesini almış, sanki dünyanın en ileri bilim yuvalarında yetişmiş gibidirler. Hepsi bu olgunluk mertebesinde, İslam ruh ve hakikatine vakıf olan din adamlarımızın. Ne var ki bu gibiler karşısında imansız ve hain din adamları da vardır. Tekrar ediyorum, çok dikkatli ol, sakın bunları diğerleriyle karıştırma.

4.9- Soracaksın bana: “Güzel de, nasıl ayırt edeceğim onları birbirinden? Gerçek olanı sahtesinden nasıl ayıracağım?” Şaşmaz ölçütleri var bunun: Onları tanı, dinle, oku. Haklarında bilgi sahibi ol. Sonra bak: Hangileri bilimlere, millî ahlaka bağlı, hangileri vatanımıza, ulusal egemenliğimize ve bağımsızlığımıza sahip çıkıyor, işte onlardır bizim gerçek din adamlarımız, saygıdeğer âlimlerimiz. İşte onlara sokul, işbirliği yap, dost ol onlarla, birikimlerinden yararlan. İyiyi böylece ayır, geriye kötüler kalır, sahteler kalır. İşte bu sonunculara karşı tedbirli ol. Onlara karşı uyar, onların şerrinden koru halkımızı.

4.10- Cumhuriyet hükümetimizin bir Diyanet İşleri makamı, bu makama bağlı müftü, hatip, imam gibi görevli memurlar vardır. Bu kişilerin ilimleri, faziletleri derecesi bilinmektedir. Ancak böyle görevli olmayan insanlar da vardır ki aynı kıyafeti giyiyor. Bunlar arasında çok cahiller, hatta okuması yazması olmayanlar vardır. Özellikle

bu gibi bilgisizler bazı yerlerde halkın önüne düşüyorlar, sanki onun temsilcisiymiş gibi. Halkla doğrudan temasa adeta bir engel teşkil ediyorlar. Böylelerine rastlayınca, bu konum ve yetkiyi kimden, nereden aldıklarını sorunuz. Millete de hatırlatınız ki bu laubaliliğe müsaade etmek asla doğru değildir. Yetki sahibi olmayan bu gibi kişilerin, görevli olan kimselerle aynı elbiseyi taşımalarındaki sakınca konusunda sorumluların, hükümetin dikkatini çekiniz.

4.11- Ey milleti için canını ortaya koyan! Aklından çıkarmaman gereken bir sorunuz daha var. Atatürk'ten öğrenelim onu da, susalım, can kulağıyla dinleyelim o Ölümsüz Ses'i: Halkın saflığından istifade ederek, milletin maneviyatına tasallut eden kimseler vardır aramızda; onların takipçileri vardır, müritleri vardır. Bunlar o cahillerdir ki Türk milleti için mezar olacak durumların meydana gelmesinde daima etken olmuşlardır. Milletimizin, önünde açılan kurtuluş ufuklarında yol almasına engel olanlar, hep bu kurumlar olmuştur, bu kurumların mensupları olmuştur. Yurttaşlara anlatın ki bunların millet bünyesinde yaptığı tahribatı görmek lazımdır.

Ey dost! Kimlerin yüzünden bütün bu çektiklerimiz, görüyor musun? Daha ne kadar boyun eğilir bu duruma? Bir an bile değil diyorsun, duyuyorum. Öyleyse bu kurumları iyi tanı, amaçlarını, faaliyetlerini, yöntemlerini öğren. Milletimize verdikleri zararları araştır; tek başına, örgütlenerek... Bil ki uzun soluklu bir uğraştır bu. Halkının arasına gir, onunla bütünleş.

Aydınlat onu bu konuda, bilginle, eyleminle, diğer kaynaklarınla. Öyle başarılı ol ki kendiliğinden uzaklaşsın halkımız o kurumlardan.

4.12- Türkiye Cumhuriyeti şeyhler ülkesi olamaz; dervişler, müritler, mensuplar ülkesi olamaz. Din ve Şeriat oyunlarına sahne olmaktan çok yüksektir o. Böyle oyuncular, kendilerine başka yerde sahne arasınlar. Ne var ki onların varlığını hoşgörüyü karşılayanlar vardır aramızda, hatta onlara kolaylık gösterenler... Bunlar kimlerle birdir, bilir misin? Menemen’de Kubilay’ın başı kesilirken, kayıtsızca seyredenlerle, hatta alkışlamaya cesaret edenlerle! O cahiller, o acizler aydınlanmalıdır. Onlar ışığa yaklaşılamazlarsa, kendilerini mahvetmiş demektir, mahkûm etmiş demektir. Onları kurtarmak gerekir. Ya bugün? Bugün Türkiye yeniden dincilerin sahnesi haline gelmedi mi? Kanat germedi mi bedhah politikacılar oy uğruna, koltuk uğruna onlara? Başını eğiyor, kahroluyorsun, bakıyorum. Sen ey mürşidi bilim olan! Üzölmek hiçbir şeyi çözmez. Haydi durma, görev başına! Bırakma din oyuncularına meydanı, mücadele et onlarla. Ancak önce bilgi, önce ahlak, önce birlik... Çok iyi yetiştir kendini. Kafanda ilkelerin, yanında arkadaşların, din sömürücülerine karşı halkımızı aydınlatmayı ısrarla sürdür.

4.13- Ey dost! Atatürk uyarmaktan bıkar mı hiç, sürdürüyor çağrısını, bizi çıkmaz sokaklardan döndüren: Türkiye Cumhuriyeti’nde tekke olamaz, zaviye ve türbe olamaz. Tarikat olamaz. Şeyhlik, dervişlik, çelebicilik, halifelik yasaktır; falcılık, büyücölük, türbedarlık yasaktır. Çünkü irtica

kaynaklarıdır bunlar, cehalet damgalarıdır. Türk milleti böyle kurumlara ve onların mensuplarına tahammül edemez, etmemelidir. Kapatmıştım ben bu irtica ocaklarını, yasaklamıştım hepsini. Ancak benden sonra gelenler, görüyorum, yeniden açmış önlerini. Yeniden terk etmişler halkımızı o habislerin sömürüsüne. Ey beni kendisine örnek alan! Sen her şeye rağmen, yine karşı duracaksın bu saldırıya, bir an geri kalmayacaksın mücadeleden. Nasıl dersen, Bilim İlkesi ile, Ahlak İlkesi ile, Millî Egemenlik ilkesi ile, diğer ilkelerimle! Başlıca aracın, mücadele silahın halka, her yurttaşa götüreceğin bilim meşalesi olacaktır, tabii elbirliğiyle, güçlerinizi birleştirerek. Anlatacaksınız gerçekleri, ancak herkesin kolay anlayacağı şekilde, hep halkın diliyle, çünkü insan ancak anladığını duyar. Yönetimde, her yerde bilimi egemen kılmak için, sosyal ahlakı egemen kılmak için çalışacaksınız.

4.14- Bir Atatürkçü gerçekçidir; akla, bilime yürekten inanır. Bu dünyanın olgusunu yine bu dünyanın olgusu ile açıklar, karışmaz fizikötesine. Hiçbir olguyu gözlem dışı bir etkene, örneğin cinlere, evliyaya, yatıra bağlamaz. Ne var ki hayatta böyle midir? Bazıları için tam tersi söz konusu: Geçmişte öyleydi, bugün de öyle, üstelik bir artış var bu sapkınlıkta. Halkımız, özellikle kadınlarımız, İkinci Din'in etkisiyle bu yanlış yolda yürümekte. Sen karşı çık buna, mücadele et. Ancak asla şiddet yoluyla veya hor görerek değil, izah ve ikna ederek, her şeyin gerçek sebebini öğrenip halkına öğreterek, tatlı konuşarak, en

tesirli şekilde anlatarak, tek bir geri adım da atmaz.

Bak Uyarıcımız, O Yolumuza Işık Tutan, kendi hayatından nasıl bir örnek veriyor bize: Yurt toprağını, karış karış kanını akıtarak ve canını vererek savunan Mehmetçiğin hakkını ben evliyalara kaptırmam. Kimileri benim bu davranışıma, kamunun inancını inciten yersiz bir davranış gözüyle bakmış olabilir; ama ben, hele yurdun savunmasında, güvenilecek gücün, evliyaların, yatırırların “maneviyat”ı olamayacağını hatırlatmayı artık zorunlu bulmuştum. Sen de onun gibi ol, kaya gibi ol, ey Atatürkçü! Sonuna kadar kullan bilimi. Güzellikle söyle. Bu dünyanın hakkını bu dünyaya ver.

4.15- Ey mürşidi bilim olan! Bugün içinde bulunduğumuz koşullar ciddîdir, ihmale hiç gelmez. Uyanık ol, güçlü ol. Bilginle, programınla, örgütünle sürekli geliştir kendini. Sonu kolay gelmez bu mücadelenin. Çünkü insanlıkta din hakkındaki uzmanlık ve vukuf her türlü hurafeden sıyrılarak, gerçek bilim ve tekniğin nurlarıyla tertemiz ve mükemmel oluncaya kadar, din oyunu aktörlerine her yerde rastlanacaktır.

4.16- En doğru, en hakikî bir tarikattan mı olmak istiyorsun, öyleyse uygarlık tarikatından ol. İnsan mı olmak istiyorsun? Uygarlığın emrettiğini, onun talep ettiğini yap yeter.

4.17- Bir ölçü vardır bizim dinimiz için, herkesin elinde olan... Hangi şey dinimize uygundur, hangisi değildir, kolayca anlayabilirsin onunla. Bir şey akıl ve mantığa, milletin, kamunun çıkarına, gerçek

İslam'ın çıkarına uygun mu? Uygun! Öyleyse kimseye sorma, o şey dinîdir, o şey bizim dinimize de uygundur.

4.18-Hutbedenmaksathalkınaydınlatılmasıdır, ona yol gösterilmesidir. Yüz, iki yüz, hatta bin yıl önceki hutbeleri okumak, insanları cehalet ve gaflet içinde bırakmak demektir. Hutbe verenlerin bilimsel nitelikleri önemlidir, özel liyakatleri, dünya hallerine vukufı önemlidir. Minberlerden söylenecek sözler kolay anlaşılmalı, bilimsel ve teknik gerçeklere uygun olmalıdır. Hutbeyi verenler politik, sosyal olayları, dünyada olup biteni takip etmelidir. Bunları bilmeyenler halka yanlış telkinler yapmış olur. Dolayısıyla hutbeler zamanın gereklerine uygun olmalıdır.

4.19- Ey Atatürkçü! Bu özellikleri taşıyor mu hutbeler günümüzde? Yurttaşlarımızı aydınlatan, bilimsel, hayatın gerçeklerine uygun, Müslümanlara güç veren, zihinlerini arındıran konuşmalar mı onlar? İçin rahat mı bu bakımdan? Ey Cumhuriyetimizin bekçisi! Yine sana düşüyor görev, aydın din adamlarımıza düşüyor. Bir araya gelin, işbirliği yapın. Eksikleri belirleyin, uyarın, aydınlatın ilgilileri! Bırakmayın bu hayati sorunumuzun da peşini.

Uygulama

A) Temel Kavramlar

Laiklik İlkesinin “Sahte Dindarlık ve Bâtıl İnançlar” bahsinde karşımıza çıkan temel kavramlar şunlardır:

Bâtıl alışkanlık ve inançlar, Softa sınıfı, din simsarlığı, sahte din, ikinci din, tarikat, dervişlik,

çelebicilik, halifelik, hurafe, falcılık, büyücülük, türbedarlık, evliya, yatır, gerçek din adamları, Kubilay.

Aşağıda tanımlamaya, açıklamaya çalıştığım bu kavramları ne kadar iyi öğrenirsek, öğrendiklerimizi unutmazsak, Atatürkçülüğü bir düşünce sistemi olarak o kadar kolay öğrenir, o kadar kolay anlatır, ondan o kadar fazla istifade eder, onu o kadar verimli işler, geliştiririz.

1) Batıl Alışkanlık Ve İnançlar

“Batıl” Türkçe sözlüğe göre “doğru ve haklı olmayan”, “çürük, temelsiz” demektir. Bu tanımdan anlaşılıyor ki öyle alışkanlık ve inançlarımız vardır ki doğru değildir, temelsizdir, çürüktür. örnekler: Yağmur duası, adak adama, yatırdan dilekte bulunma...

2) Softa Sınıfı

“Softa”nın eski anlamı, “medrese **Öğrencisi**”dir. Kökü eski Grekçe’den Arapça’ya geçmiş olan “sofia” sözcüğü olabilir. Yine eskiden ilmiye sınıfından olanlara aşağılayıcı anlamda softa denirmiş. Günümüzde şu iki anlamda kullanılmaktadır:-Bir görüşe, bir inanişe körü körüne bağlanmış olan kimse,-Yaşadığı çağın gerisinde kalmış, geri kafalı kimse.

“Softa sınıfı” derken, bu son iki anlama uyan kimselerin oluşturduğu topluluk kastedilir.

3) Din Simsarlığı

Simsarlık “komisyonculukla” aynı anlama gelir. Komisyon (simsariye) “bir işte aracılık yapan kimseye verilen yüzde pay” demektir. Buna göre “din simsarlığı”, dinî değerleri kullanarak, bundan

kazanç sağlama” faaliyetidir. Örneğin İslam bahane edilerek insanlardan para toplanması... Akla “Deniz Feneri” davası geliyor.

4) Sahte Din, İkinci Din

Sahte din (ikinci din) gerçek dinin (burada gerçek İslam’ın) aslına benzetilerek yüzyıllar boyunca birçok insanın katkı ve eklemeleriyle oluşturulmuş birtakım inançların ve uygulamaların tümüdür. Adından da anlaşılacağı üzere -Yaşar Nuri Öztürk’ün ifadesiyle- Kuran’daki İslam’la hiçbir ilgisi yoktur. Bir tür “içten olmayan”, yapmacık, sözde dindir. Gerçek İslam’a nüfuz etmiş, onunla iç içedir.

5) Tarikat, Dervişlik, Çelebicilik, Halifelik, Türbedarlık, Evliya, Yatır

Bu terimlerin sözlük anlamlarını aşağıda veriyorum:

- Tarikat: Aynı dinin içinde kimi esaslarla birbirinden ayrılan yollardan her biri (Nakşibendilik, Bektaşilik, Mevlevilik gibi).

- Dervişlik: “Derviş” bir tarikata girmiş, onun kural ve törelerine bağlı kimsedir. Yoksulluğu, çilekeşliği benimsemiş kimse anlamına da gelir. “Dervişlik” doğal olarak derviş olma halidir.

- Çelebicilik: Eskiden, “Bektaşî ve Mevlevî pirlerinin en büyüklerine verilen unvan” anlamına gelirdi.

- Halifelik: Halife Hz. Muhammed’in vekili olarak Müslümanların imamlığını ve Şeriat’ın koruyuculuğunu yapmakla görevli kimsedir. Aynı zamanda Osmanlı padişahlarının kullandığı unvanlardan biridir.

- Türbedarlık: Türbedar bir türbede hizmet gören, türbeyi bekleyen kimse, türbe bekçisidir. “Türbe” genellikle “ünlü bir kimse için yaptırılan ve içinde o kimsenin mezarı bulunan yapı”dır.

- Evliyalık: “Evliya” karşılık olarak Türkçe Sözlük “erenler, ermişler, veliler, yatır” sözcüklerini veriyor. “Evliyalık” için “ermişlik” diyor. “Ermiş”in tanımı şöyle: Dinsel inançlara göre kendisinde olağanüstü güç bulunan kimse.

- Yatır: Belli bir yerde gömülü bulunan, olağanüstü gücü olduğuna ve insanlara yardım ettiğine inanılan ölü, evliya.

6) Hurafe, Falcılık, Büyücülük

- Hurafe: Dine sonradan girmiş boş, temelsiz inanç.

- Falcılık: Falcının işi. “Falcı” fala bakmayı kendine geçim yolu yapan kimse. “Fal” geleceği öğrenmek, şans ve kısmeti anlamak amacıyla oyun kâğıdı, kahve telvesi, el ayası gibi şeylere bakarak anlam çıkarma.

- Büyücülük: Büyücünün yaptığı iş, sihirbazlık. “Büyücü”: büyü yapan kimse, sihirbaz. “Büyü”: Doğa yasalarına aykırı sonuçlar elde etme iddiasında bulunanların başvurdukları gizli işlem ve davranışlara verilen genel ad, afsun, sihir.

7) Gerçek Din Adamı

İslam dinini, Kur’an’a ve gerçek hadislerle dayanarak, hurafelerden arındırılmış olarak, hiçbir çıkar beklemeden öğrenen, öğreten ve uygulayan din âlimi.

8) Kubilay

Yedeksubaylığını yaparken, Aralık 1930’da

Menemen’de yobazlar tarafından, 24 yaşında katledilen Devrim şehidi.

B) Yardımcı Kavramlar

Atatürkçü düşünce sistemi insanın bireysel hayatıyla ilgili bazı esaslar koymakla birlikte, toplum hayatı ile çok daha fazla ilgilidir. Gerçekten, Atatürkçülüğün On İlkesi esas itibariyle toplum ve devlet hakkındadır. Bu sebeptendir ki toplumsal yaşamla ilgili bazı kavramları, uzmanlık alanımız ne olursa olsun, genel olarak öğrenmek zorundayız. Yoksa, Atatürkçü Düşünce’yi anlamakta zorlanırız, tam olarak anlayamayız, bu yüzden de gerçek bir Atatürkçü olamayız. “Sahte Dindarlık ve Batıl İnançlar” kesimi kapsamında bilmemiz gereken başlıca yardımcı kavramlar şunlardır:

Tekke, zaviye, türbe, şeyhlik, İslamiyet’in ilk parlak devirleri, gelenek ve görenekler, zihniyet, Diyanet İşleri, hutbe, maneviyat, kurum, fizikötesi.

Bu kavramların anlamlarını ilgili sözlüklere bakarak, halkıçinyazılmış kitaplara, ansiklopedilere başvurarak öğrenebiliriz, uzmanlara sorabiliriz. Birkaç arkadaş bir araya gelerek, “imece” yoluyla araştırır, birbirimizi bilgilendirebiliriz.

C) Sorular

Atatürkçü sürekli sorar ve sorusuna yanıt arar. Öyleyse aşağıdaki 6 soru üzerinde kafa yorunuz. Siz kendiniz de başka sorular oluşturabilirsiniz.

Her soruyu yanıtlamaya çalışınız. Size yol gösterecek, bilgi sağlayacak kaynaklara başvurunuz. Arkadaşlarınıza sorunuz, ortaklaşa yanıt arayınız, tartışınız. Bazı sorular için verdiğim ipuçlarını kullanınız.

Çabalarınızı zamana yayınız, örneğin bugün, 2 soru üzerinde, yarın diğer 2 soru üzerinde durunuz, kalan sorular için de böyle yapınız.

Soruları, yanıtları çok iyi öğreniniz. Bunu sağlamak için geri dönüşler yapınız. Özet çıkarınız. Sorular ve yanıtların içerdiği bilgileri birbirinize anlatınız, başkalarına aktarınız.

1) İslam dinine karışan yabancı unsur, yorum ve hurafelere örnekler veriniz.

Şu kaynakta bol örnek bulacaksınız:

Yaşar Nuri Öztürk, İslam Nasıl Yozlaştırıldı: Vahyin Dininden sapmalar, Hurafeler, Bid'atlar, Yeniboyut yayınları, İst., 2008, 487 s.

2) Çöküşümüzün başlıca sebeplerinden olan bilimsel olmayan, insanî olmayan, karmakarışık zihniyetler hangileri olabilir? Tartışınız.

3) Dinden maddî çıkar nasıl sağlanır?

Kaynak veriyorum: Yaşar Nuri Öztürk, Türkiye'yi Kemiren İhanet: Allah ile Aldatmak, Yeniboyut yayınları, İst., 2008, 398 s.

(Şu sayfalara özellikle bkz: 231 ve devamı, 238, 242.)

4) laiklik gerçek dinin yolunu nasıl açar, gerçek dindarlığın gelişmesini nasıl sağlar? Sahte dindarlıkla, büyücülükle mücadelenin kapısını nasıl açar?

5) Atatürk "öyle aydın din adamları vardır ki en yeni bilim terbiyesini almış, sanki dünyanın en ileri bilim yuvalarında yetişmiş gibidir. İslam ruh ve hakikatine vakıf tırlar" diyor. Benim kanımca günümüzde bu tür din adamlarının başında

gelenlerden biri Prof. Dr. Yaşar Nuri Öztürk'tür. Bu din bilginimiz hakkında kısa bir tanıcı yazı hazırlayınız.

6) Atatürk "insanlıkta, din hakkındaki uzmanlık ve vukuf her türlü hurafeden sıyrılarak, gerçek bilim ve tekniğin nurlarıyla tertemiz ve mükemmel oluncaya kadar, din oyunu aktörlerine her yerde rastlanacaktır" diyor. Sizce böyle bir gün yakın mıdır, yoksa uzak mı? Böyle bir günün gerçekleşmesi neye bağlıdır?

Atatürkçülük bir devrimdir.

Atatürkçülük evrensel bir devrimdir, yalnız bir toplumu değil bütün insanlığı etkiler.

Atatürkçü düşünce iyiliğe, güzelliğe, doğruluğa yönelik devrimci, barışçı, evrensel bir düşüncedir, bütün dünya için barış ister.

Atatürkçülük bir doktrin, bir ideoloji, bir felsefe değildir; fakat düşündüğümüz, var olduğumuz, yaşadığımız bir gerçektir.

Yaşanan ve uygulanan, sonucu apaçık görülen somut ve akılcı bir gerçektir; bir hayal, bir ümit ya da bir temenni değildir.

Atatürkçülüğün doktrini halkçılık, ideolojisi bağımsızlık, felsefesi gerçekçiliktir, realizmdir; bütün insanlığa yararlı ilkeleri ve bütün insanları sevgiyle kucaklayan bir dünya görüşü vardır.

Atatürk bütün anlamlarıyla hümanizm'dir; hem milyon yıllar içinde oluşan klasik insanlık kültürü anlamında, hem de bütün insanları sınıf-zümre-dil-din-ırk gözetmeden eşit görmek anlamında.

Kemalist devrim, bu özellikleriyle

emperyalizmi ve saltanatı yenmiş, Cumhuriyet'i kurmuştur; kurduğu Cumhuriyete doğal olarak Türkiye Cumhuriyeti ve bu cumhuriyeti kuran yüce insan topluluğu mensuplarına da aralarında fark gözetmeden Türk adını vermiştir. Bu doğal bir addır, çünkü bu ad zaten uluslararası sahnede yüzyıllardır vardı.

Bu yeni kurulan insanlık için örnek oluşturacak varlığa mensup olanlar arasında bireysel ya da sınıfsal hiçbir fark olmadığını anlatmak için Atatürk büyük nutkunda 'Ne mutlu Türk'üm diyene' dedi.

Türk demek Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran insan demektir. Bu devrimin gerçekleştiricisi ve bu Cumhuriyet'in kurucusu olma gururu elbette büyük gururdur.

Gönderen: Dr. Armağan Cengiz Büker,
13.1.201. From: buker45@hotmail.com

+

BİR İKİ SÖZ

Yazı eksiksiz, tamam...

Eksiksiz yazıya ben ne yazam...

Yine de bir iki söz etmeden duramam:

Kuran'ın ilk suresi Fatiha'da: **“(Allah'ım!) Yalnız sana ibadet eder yalnız senden yardım dileriz.” (K. 1/5)** denir.

Bizimkiler, hırkadan, sakaldan imdat bekler, onlara dua eder, onlar karşısında ağlar, gözyaşı döker.

Onlardan keramet bekler.

Akıl, sağduyu kılavuz olmazsa,
Bilim, teknoloji benimsenmezse

“Uydurulmuş şeylere inandıkça...”
Hırkadan, sakaldan medet umdukça,
Muhtaç olursunuz o çadırlara...

Koşun koşun iftar çadırlarına,
Orada sizi bekliyor sıcak çorba...
Av. Hayri Balta, 27.8.201

LAİK’İM

Radikal gazetesi Genel Yayın Müdürü İsmet Berkan’ı kutluyorum. Kutlamamın nedeni “Evrim kuramını savunmakta gösterdiği direnç...”

“İsmet Berkan diyor ki: ‘Yaradılış Masalları Radikal’e de Sızmaya’ Başladı” başlıklı köşe yazısıyla kendi görüşünü ve gazetesinin görüşünü açıkça ortaya koydu.

Semavi dinleri kabul etmediğini, hem kendi köşesinde hem de aynı gün yayınladığı makale ile gösteren Berkan, bir gün sonra yazdığı yazı ile gelen tepkileri hafifletmeye çalıştı. Ama inancının “Evrim Teorisi’nden yana olduğunu yine ısrarla sürdürdü. İşte İsmet Berkan’ın semavi dinlere bakışını ortaya koyan yazısından bazı satırbaşları: ‘Burada tekrar etmeme gerek var mı bilmiyorum ama bütün semavi dinlerin fanatiklerini bir araya getiren yegane ortak nokta bu: İnsanlar ve evrendeki diğer canlılar evrim yoluyla bu gün

oldukları hale gelmediler, onlar Tanrı tarafından bu gün oldukları gibi yaratıldılar!

Bendeniz, çoğu kişi öyle olmadığını düşünse bile, aslında laiklik konusunda çok ama çok hassas bir kişiyim. Başkalarından ve Türkiye'deki laikçilerden farkım, dinsel doğmaların bilimin yerine geçirilmesiyle tehlikeye düşeceğini biliyorum.

O görüşlerin Radikal'e sızması için de elimden geleni yaparım. Yaradılışı savunan makalelerin gazetemde yayınlanmasına izin vermem; o makaleleri başka gazeteler isterlerse yayınlatabilirler.” (Yeniçağ, Medya köşesi. 27.6.2005).

İsmet Berkan'ın dediği gibi bu gün Türkiye'deki laiklerimizin bir bölümü; din ile bilimin çelişmediği konusunda korkunç bir yanılgı içindedirler. Bunlar, Evrim kuramı ile birlikte yaratılış kuramının okullarımızda okutulmasından zerre kadar rahatsız olmamaktadırlar. Bu öğreti ise öğrencilerimizi çatışma içinde bırakmaktadır. Bir yanda bilim, bir yanda din... Bu iki dünya görüşü, yapısı gereği, tarih boyunca birbirine terstir.

Bilim; kuşkucudur, araştıracıdır, bir tezin doğruluğunu araştırır. Deneyler sonunda onun yanlışlığını kanıtlayabilir. Yani bilim doğru diye bilineni yalanlayabilir. Ne var ki inançta yalanlama yoktur. Söyleneni doğru olarak kabul edeceksin, araştırmayacaksın, soruşturmayacaksın, inanacaksın... Bu nedenledir ki asırlarca dünyanın evrenin merkezi olduğunu, diğer gezegenlerin dünyanın çevresinde döndüğünü kabul edip

durdular. İnanmayanları da diri diri yaktılar. Ama gerçek sonunda kendini kabul ettirdi. Yani İslamî deyimle “Hak geldi, batıl yok oldu.”

Bu konuda ODTÜ Biyoloji Bölümü öğretim üyesi Prof. Dr. Aykut Kence aynen şöyle diyor: “Bu gün Kopernik; Kepler ve Galileo’nun Dünya’nın Güneş sistemi hakkındaki savları nasıl gerçeklik taşıyorsa, canlıların bir evrim geçirdiği de o denli gerçeklik taşıyor. Kopernik’in kuramı ilk kez oraya atıldığında kutsal kitaplarda anlatılanlara uymadığı için din adamları tarafından yasaklanmıştı. Oysa bu gün ne Dünya’nın Güneş’in etrafında dönen bir gezegen olduğundan ne de Dünya’nın yuvarlık olduğundan aklı başında hiç kimse kuşku duyamaz...”

Bu gün evrimsel biyolojinin tarımda, tıpta, antropolojide, hatta ekonomide sayısız uygulamaları vardır.” (Radikal, Yorum sayfası. 29.6.2005 Okuyucularıma bu yazıyı okumalarını öneririm.)

Dinciler, dünya çapında, evrim teorisine karşı cephe almışlardır. Yaratılışçılar evrim kuramını çürütmek için trilyonlara varan fonlar ayırtmışlardır. Yaratılışçıların sözcülüğünü ise yurdumuzda Harun Yahya takma adı ile Adnan Oktar yapmaktadır. Amaç insanların bilimsel düşünmesini önlemek, hakkını aramaktan aciz, miskin, pasif bir yurttaş yetiştirmek.

Ama boşuna. Az zaman sonra bütün dünya evrim kuramının gerçekliğini ve doğruluğunu kabul edecektir. Şu veri savımın doğruluğunu kanıtlayacaktır. Bu gün dünya akademileri

her geçen yıl evrim teorisini işleyen derslerini müfredatlarına almaktadırlar. Örneğin: “1980 yılında, dünyada, 46 akademik birim adında evrim sözcüğünü taşıırken; 1999 yılında bu rakam 233’e yükselmiştir.” (Aynı gazete, aynı yazı...)

Şu gerçeği önemle vurgulamak istiyorum ki Evrimci olmayan laik olamaz. Çünkü evrimci olmayan yaratılışçılığı kabul ediyor demektir. Yaratılışçılığı kabul eden ise dininin emirlerinden dışarı çıkamaz ve bu nedenle de laikliği benimseyip uygulayamaz.

Ne var ki yaratılışçılığın bayraktarlığını yapan dinciler, halkı kendi yanlarına çekerek oy kazanmak için, sanki dinli dinsiz olup olmamak çok önemli imiş gibi, “Laiklik dinsizliktir” diye halkı laiklikten soğutuyor. Oysa laiklik dinsizlik değildir; Laiklik de başlı başına bir dünya görüşünü içerir.

Din de bir dünya görüşü değil midir? Ancak laiklik akılcı ve bilimsel olduğu için dünya görüşü, dinsel terimle ifade edilemez.

Eğer dinsel terimle ifade edilecekse; benim dinim Laiklikdir.

Yaratanım maddedir.

Allah’ım (Tanrım) ise; aklım, sağduyum, vicdanım ve insanî erdemleri oluşturan genel doğrular, olumlu kavramlar, üstün değerler ve yüce duyguları yansıtan ilke ve kurallardır.

Önderlerim ise başta evrimci materyalist düşünürler olmak üzere Atatürk’tür.

Kutsal kitabım ise gerçekleri açıklayan bilimsel kitaplardır.

Av. Hayri Balta, 1.7.2005

X

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliğini; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapılırca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve

tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta “fırınlara girip çıktı”, “ölmeden önce öldü”, “yeniden doğdu”. Bu topluluğa “ölü” olarak girdi “diri” olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.

Yargılama sonunda yargıç: “Hayri Balta, Atatürkçü ve aydın bir kimse!” (Gaziantep Sorgu Hakimliği. E. 962. K. 127/16) diye karar verdi. Böylece Türkiye’de mahkeme kararı ile “Atatürkçü ve Aydın” sayılan bir kişi oldu. Ne var ki aklanmasına karşın 10’a yakın işyerinden kovuldu. 10’a yakın ev değiştirmek zorunda kaldı

1965 yılında, 33 yaşında iken, Gaziantep Lisesi Akşam Ortaokuluna başladı. 1969 yılında dört yıllık olan bu okulu sınıf ve okul birincisi olarak bitirdi.

Gaziantep Akşam Lisesi 1. Sınıfında okurken “Kavmiyetçi ve Ümmetçi” kişilerce rahat verilmemesi üzerine 11 Mart 1971’de Ankara’ya göçtü.

Gaziantep’ten ayrıldıktan bir gün sonra 12 Mart 1971’de Ordu, yönetime el koydu. Böylece 12 Mart’ın hışmından kurtulmuş oldu. Eğer o tarihte Gaziantep’te olsaydı başına gelecek vardı...

Ankara’ya gelir gelmez Anafartalar Akşam Lisesi 1. sınıfına kaydını yaptırdı ve Genel-İş Genel Merkezi Hukuk Büro sunda yazman, bir

süre sonra da muhasebe bölümünde muhasebeci ve daktilo olarak çalıştıktan sonra muhasebe şefliğine getirildi.

Gündüzleri çalıştı, akşamları okula gitti. 4 yıllık Anafartalar Akşam lisesinde bitirdikten sonra Ankara Gazi Eğitim Enstitüsü Akşam Türkçe Bölümüne kaydını yaptırarak derslere gidip gelmeye başladı. 15 gün sonra yaşının geçmiş olduğu gerekçesiyle okuldan kaydı silindi.

Bunun üzerine yılmadı bir yıl da üniversite sınavlarına çalıştıktan sonra 1974'te Ankara Hukuk Fakültesine girmeyi başardı ve hem çalışıp hem okuyarak 1979 yılında Hukuk Fakültesini bitirdi ve bir yıl da staj gördükten sonra 1980 yılında (48 yaşında) avukatlığa başladı.

Hukuk Fakültesi öğrencisi iken: 27 Mart 1977 yılında ölüm döşeğindeki babaannesini görmek için gittiği Gaziantep'te, gece yarısı evinin önünde, faşistlerce kurşunlandı... Sağ göğsünden giren kurşun akciğerinin üst lobunu delerek kürek kemiğinden çıktı. 15 gün ağzından kan geldikten sonra "hayatî tehlikeyi" atlatarak yeniden yaşama döndü. Hâlâ zaman zaman kurşun yarasının acısını hisseder ve düşlerinde yakın mesafeden ateş edilen tabanca sesi ile uyanır...

Avukatlık yaptığı sırada Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kurucu yönetim kurulunda ve seçimle gelen ilk iki Yönetim Kurulunda Genel Sekreter yardımcısı olarak görevli iken 11 Mart 1991 tarihinde ağır bir kalp krizi geçirip kalbinin % 70'i çalışmaz bir duruma gelince ADD'deki görevini ve avukatlığı bıraktı. O günden bu güne değin de

tek başına evinde yaşamaktadır.

Yaşamı boyunca emeğinden başka geliri olmadığı için eşi ve dört çocuğu ile geçim zorluğu çekti. Ankara'da iki kışı, ailesi ile birlikte, odunsuz, kömürsüz, sobasız geçirdi...

65 yaşına kadar yoksul olarak yaşadıktan sonra babaannesinden kendisine kalan trilyon değerinde taşınmazdan kendisine yeteri kadarını aldı, kalanını dört kızına bıraktı...

Şu an dört kızından 6 torunu bulunmaktadır. Torunlarından biri Amerika'da Siyaset Bilimi doktorası yapmaktadır. Biri de İnşaat Fakültesini bitirmiştir.

Yaşamı boyunca, hastalığında bile, bir Aydınlanmacı olarak düşünce özgürlüğünü, laikliği ve Cumhuriyetin kazanımlarını korumaya çalışmıştır. Laikliği savunmak için birçok dava açmış ve açılmasına da neden olmuştur.

Gaziantep yerel gazetelerinin, bir ikisi dışında, hemen hemen hepsine günlük yazı verdi. Kimisi kapandığı için, kimisinden de, bir süre sonra, yazılarına yer verilmediği için ayrıldı.

Ankara'da ise Barış ve Ulus gazetelerinde ve kimi dergilerde yazdı.

"S.S.S. (Sevenler-Soranlar-Sövenler)" adlı basılı bir kitabı vardır ve bu kitabı, kitapçılarda, bir tane bile satılmamıştır. Salt bu nedenle Guinness Rekorlar Kitabına girmeye hak kazanmıştır. Bir de Yitmiş Bir Adam adlı öykü kitabı vardır.

2000 yılından beri

www.tabularatalanayalanabalta.com adresli kendisine ait sitede aydınlanma savaşımını

sürdürmektedir.

Düşünce ve inanışlarından ötürü hakaretlere, küfürlere ve tehditlere karşı; vahye karşı aklı, dine karşı bilimi, teokrasiye karşı laikliği, şeriata karşı cumhuriyeti, yaratılış teorisine karşı evrim teorisini, idealizme karşı materyal izmi, bireyciliğe karşı toplumculuğu savunmaktadır.

Ne var ki çok az kişi tarafından anlaşılabilmiştir. Şimdi bile dinciler tarafından dinsiz; dinsizler tarafından da dinci sayılır...

Av. Hayri BALTA, 10 Nisan 2012

X

TABULARA TALANA YALANA BALTA YAYINLARI:

Alfabetik olarak:

Aydınlanma

Bir Aydın Adayı

Kızma Yok

Laiklerin El Kitabı

Laikliği Benimsemeden...

Laiklik Bir Yaşam Biçimidir

Muhbir ve Tertipçilerim

Röportaj ve...

Sırların Sırrı

Son Nokta

SSS (Sevenler Soranlar Sövenler)

Taç'a Atılanlar

Tanrı'ya Yakınlık

Yitmiş Bir Adam

NOT:

Yayınlanacak olanlar:

www.tabularatalanayalanabalta.com

adresli sitemizde sıralanmaktadır.

Şu adresten de bana ulaşabilirsiniz:

hayri@tabularatalanayalanabalta.com

Av. Hayri Balta, 1.11.2012

TABULARA, TALANA, YALANA BALTA

IRKÇILIĞA, SÖMÜRÜYE, ŞERİATA HAYIR!..

AV. HAYRİ BALTA'NIN ÖZGEÇMİŞİ

1932 yılında Gaziantep'te doğdu. 10 yaşında iken annesi öldü. Babası, eşinin ölümüne dayanamayarak yaşama küstü.

Çocukluğunun kış günlerini Gaziantep'in Tabakhane semtinde; yaz günlerini de Gaziantep'e yakın İbrahimli köyündeki üzüm bağlarında geçirdi.

Yaz günlerinin gecelerinde kayan gök taşlarını görünce "Tanrım! Ölen annemi geri gönder!" diye dileklerde bulundu...

Dileklerinin yerine getirilmemesi üzerine sükut-u hayale uğradı ve Allah'ı aramaya başladı...

1945 yılında Gaziantep lisesi Ortaokul 1. Sınıfa giderken yapılan bir temizlik yoklamasında Türkçe öğretmeni: "Gömleğin kirli, git değiştir gel!" deyince, çok da istediği halde, bir daha okula gidemedi...

Okula gidememesine karşın; okuma ve öğrenme tutkusu ile yanıp tutuştu. Okuyamamış olmasının eksikliği; günlük gazeteleri, haftalık ve aylık dergilerle kitaplar okuyarak gidermeye çalıştı.

Okuldan koptuğu yıllarda geçimini dericilik ve kilimci kalfalığı yaparak sağlamaya çalıştı... Çalışmaktan artan boş zamanlarında futbol oynadı. Kendisi futbolu değil de futbol kendisini bıraktığı zaman futbol hakemlik kursunu bitirdi.

Stajyer olarak yönettiği ilk maçta taraftarlarca geleneksel tezahürat yapınca futbol hakemliğini de bıraktı.

25 yaşında Gaziantep'te tasavvufçu, tekke ve tasavvuf müziği ustası olgun insan Dindar Filozof Dr. Emin Kılıç Kale'den; Ahlak, tasavvuf, yaşam ve müzik dersleri aldı... O toplulukta kimi zaman tef çaldı ve kimi zaman da ney (nay) üfledi.

Bu toplulukta "fırınlara girip çıktı", "ölmeden önce öldü", "yeniden doğdu". Bu topluluğa "ölü" olarak girdi "diri" olarak çıktı.

Dünya görüşü nedeniyle kavmiyetçi ve ümmetçi kişilerce hakaretlere ve iftiralara uğrayarak komünistlikten yargılandı.